

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

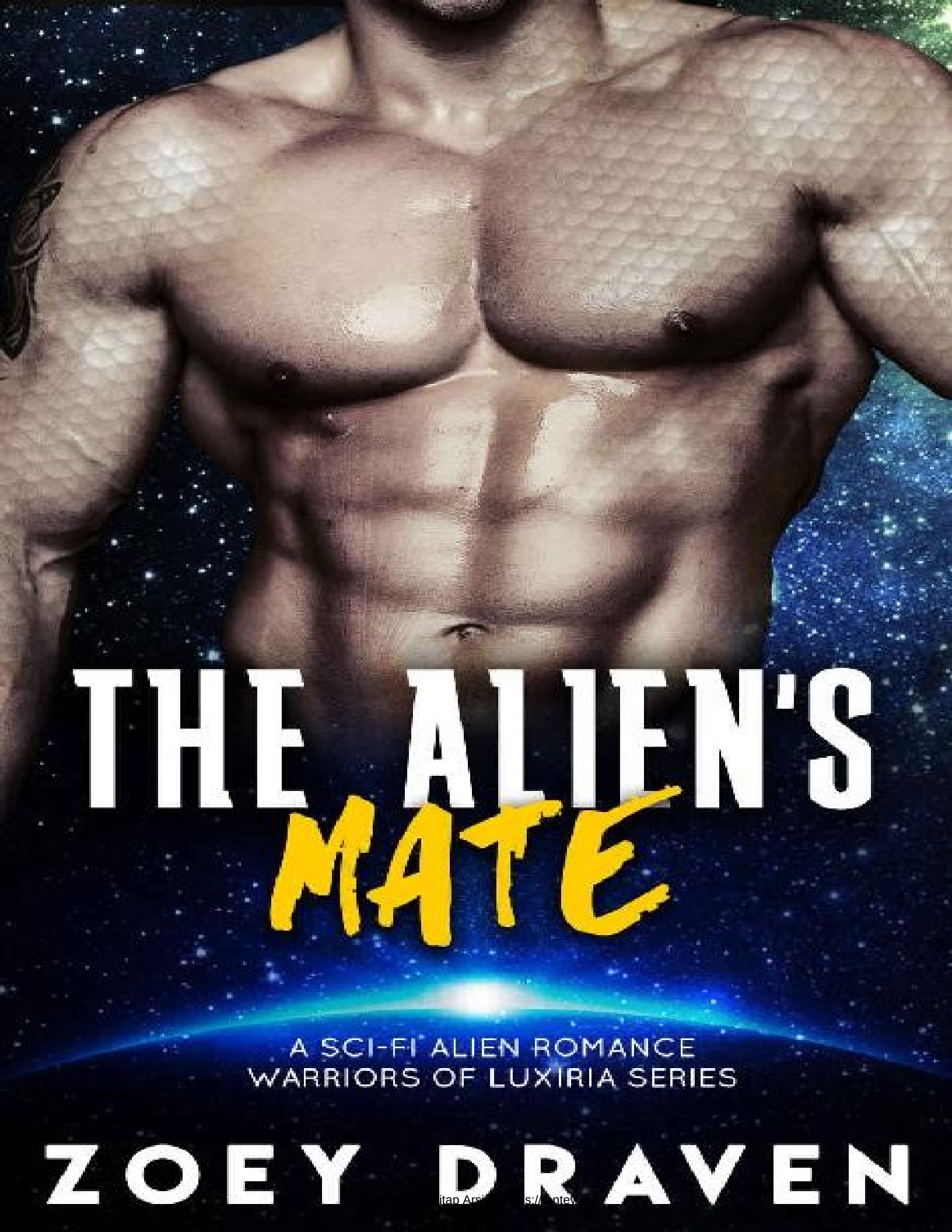
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE ALIEN'S MATE

A SCI-FI ALIEN ROMANCE
WARRIORS OF LUXIRIA SERIES

ZOEY DRAVEN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

TELİF HAKKI

BAŞLIĞI

BLURB

POSTA LİSTESİ

- BİR

- İKİ

- ÜÇ

- DÖRT

- BES

- ALTI

- YEDİ

- SEKİZ

- DOKUZ

- ON

- ON BİR

- ON İKİ

- ON ÜÇ

- ON DÖRT

- ON BES

- ON ALTI

- YEDİ

- EPİLOG

LUXİRİA SAVAŞÇILARI POSTA

LİSTESİ

ZOEY

HAKKINDA

TEŞEKKÜR

EDERİM

OceanofPDF.com

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Stok Sanat: Depositphotos

Kapak Tasarımı: Zoey Draven

Telif Hakkı © 2017 Zoey

Draven

OceanofPDF.com

UZAYLININ EŞİ

(Luxiria Savaşçıları Kitap 2)

Zoey Draven tarafından

OceanofPDF.com

İkiz güneşlerin sıcak ve uzaylı savaşçıların daha ateşli olduğu Luxiria'ya hoş geldiniz...

Kate Harper bir ay önce Dünya'da yaşadığına ve normal bir insan hayatı sürdüğüne inanamıyor. Peki ya şimdi? Ciddin seksi, doyumsuz, alfa bir uzaylı onu hamile bıraktı ve yeni eşiyle birlikte bütün bir türü nasıl yöneteceğini öğreniyor. Kate Luxiria'da kendine bir yer edinmeye çalışırken -hem de tekmelemeyi *seven* bir uzaylı savaşçının bebeğine hamileyken- gezegende huzursuzluk baş gösteriyor ve güçlü eşinin otoritesi sorgulanıyor. Ve neden onun kendisinden bir şeyler sakladığı hissinden kurtulamıyor?

***Uzaylı'nın Eşi*, Luxiria Savaşçıları serisinin ikinci kitabıdır ve *Uzaylı'nın Ödülü*'nün devamı niteliğindedir. Önce Birinci Kitabı okumuş olmanız gerekmektedir.**

***Uzaylı'nın Eşi* Vaxa'an ve Kate'in hikayesini sonlandırıyor ve serinin geri kalanı bağımsız olarak okunabilecek diğer Luxirian savaşçılarına odaklanacak.**

OceanofPDF.com

ZOEY **DRAVEN**

Zoey Draven'in Posta
Listesine kaydolmak için
nedenler:

1. Özel bonus bölümler/içerik
2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar
3. Özel hediye kartı çekilişleri
4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz
5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)

Zoey Draven'in Postaları için
Kaydolun
Liste burada!

OceanofPDF.com

BİR

"Vaxa, işe gitmem gerek," diye inledi Kate, çok aşık uzaylı eşinin ilerlemelerini savuşturmaya çalışarak. Eğer onu uyandırmazsa Gecenin bir vakti bir iki tur seks yapardı, sabah olduğunda *doymak* bilmezdi. Peki ya şimdi? Doyumsuzdu.

"*Luxiva*," diye mırıldandı Vaxa kalçalarının arasından, o muhteşem çıkıntılı diliyle yumuşak yalamalar arasında. "Sana arşivleri gösterdiğim için pişmanım."

Kate gülümsemesini bastırdı. Sabahları yaptığı işler hakkında hep homurdanırdı ama Kate daha iyisini bilirdi. Eğer o mutluysa, adam da mutluydu. Bunu ona kendisi de söylemişti. Ve arşivdeki işi onu mutlu ediyor ve her geçen gün daha fazla evi gibi hissetmeye başladığı bu garip, harika yabancı gezegende onu bir amaçla dolduruyordu.

Bir buçuk ay önce Dünya'da son derece sıradan bir hayat yaşıyordu. Krevorag adı verilen uzaylı bir türün Dünya'dan insan kadınları kaçırdığını bilmiyordu. Bunu ancak onlardan biri olduğunda öğrenmişti. Çukur adlı bir gezegene atılan Krevoraglar, uzaylı dövüş kulübüne ev sahipliği yapıyordu ve kazanmanın ödülü kadınlardı.

Şanslıydı. Vaxa onun için savaşmış ve onun için öldürmüştü. O şimdiye kadar tanıdığı en onurlu adamdı -insan ya da başka türlü- ve o gün Çukur'da olmasaydı çok farklı, çok boş bir hayatı olacağını biliyordu.

O onun eşiydi, onun *luxiva*'sıydı. *Kaderindeki* eşi. Kate onun halkı için *Lavrix'an'dı*, bu hâlâ kafasının almadığı bir şeydi. Vaxa'nın Luxiria'nın Baş Lideri olduğunu düşünürsek, görünüşe göre uzaylı kraliyetine iniş yapmıştı. Bazı günler ne halt ettiğini bilmiyordu ama Öğreniyordu, adapte oluyordu.

Vaxa klitorisini yumuşak bir şekilde emdi ve Kate'in sırtı yataktan kalktı, elleri eşinin başındaki koyu, siyah boynuzların etrafında daha sıkı sıkıştı, boynuzlar şu anda onun uyarılmasıyla sertleşmişti.

Tüm sert olan bu değil, diye düşündü, cehennem kadar seksi arkadaşını izlerken

Kalçalarını yataklarına doğru döndürüyor, kürkleri beceriyor, oluşmakta olduğunu bildiği baskının bir kısmını hafifletmeye çalışıyordu.

Ona acıdı ve boynuzlarını çekiştirerek aynı anda hem inlemesini hem de mırıldanmasını sağladı. "Yeter, Vaxa," diye inledi, adam dilini onun derinliklerinde gezdirirken. Kate açgözlü bir çekiştirme daha yaptı ve sonra yataklarında sürünüyordu, ereksiyon halindeki siki aralarında sallanıyordu. *Ve işte oradaydı.* Hızlı ve iddialı bir hamleyle kendini tamamen Kate'in içine soktu.

Kate buna asla doyamayacaktı. Adam bacaklarının arasına girerken Kate onun güçlü ve geniŞ omuzlarına sarılmıŞ, zevk çığlıkları atıyordu. Luxirianlar seksî severdi. Vaxa bir keresinde ona günde üç kez sekse ihtiyaç duyduklarını söylemişti.

En azından. Haklıydı. Ve her nasılsa Kate ona ayak uydurmayı başarmış, onun tüm ısrarlı arzularını tatmin etmişti. Bunun çiftleşme törenleri sırasında paylaştıkları kan bağından kaynaklandığına yarı yarıya ikna olmuştu. Adamın kanı Kate'in bir parçasını değiştirmiş, sadece vücudunun Luxiria'nın yoğun sıcağına uyum sağlamasına yardımcı olmakla kalmamış, belki de *daha fazlasını* değiştirmişti.

Orgazm olması uzun sürmedi ve ancak ikinci orgazmından sonra Vaxa nihayet tohumunu içine bıraktı. Erkeğinin dayanma gücü vardı, buna hiç şüphe yoktu.

Terlemiş ve doymuş bir halde ikisi de kürklerin üzerine uzandı ve Vaxa memnuniyetle mırıldanarak onu kendine çekti. Elleri hemen Vaxa'nın karnına gitti ve Vaxa'nın karnı tepki olarak çırpındı. Oraya her dokunduğunda Vaxa şefkatten zayıf düşüyordu.

Luxirian doktor Privanax'ın hamileliğini doğrulamasının üzerinden sadece birkaç hafta geçmişti. Ve daha şimdiden bebeğın içinde ne kadar hızlı büyüdüğünü hissedebiliyordu. Privanax onu Luxirian kadınlarının -havadan bulaşan bir virüs onları kısırlaştırmadan önce- insanlar gibi dokuz ay değil, sadece üç ay hamile kalabildikleri konusunda uyarmıştı. Birkaç gün içinde kontrole gidecek ve bebeğın büyümesini yeniden değerlendireceklerdi. İnsan ve uzaylı bir çocuk, Kate için olduğı kadar Luxirianlar için de yeni bir şey olduğundan, kimse ne bekleyeceğini, hatta ne kadar süre hamile kalacağını bile bilmiyordu.

"Genç büyüdükçe," diye başladı Vaxa aniden, "arşivlerdeki işinizi azaltmanız gerekecek."

"Ne?" Kate, yumuşak gülümsemesinin yerini kaşlarının çatılmasına bıraktığını söyledi. "Hayır."

"Evet, kadın," diye homurdandı, o sert otoriter ses tonuyla. İnatçılıkta birbirlerine çok yakındılar ve birçok konuda uzlaşmak zorunda kalmışlardı

şeyler. Kate artık işinin de bunlardan biri olacağını biliyordu, aksi takdirde bunun sonunu asla duyamayacaktı.

"Neden? Zaten bütün gün ayakta değilim ki," dedi başını çevirip ona bakarak.

"Kendini fazla zorlamayı istemiyorum," dedi, elleri karnının çıplak tenini okşarken. "Hamilelik vücudun için zaten zor olacak. Sık sık dinlenmelisin."

"Öyle mi? O zaman bu kadar çok dinlenmem gerekiyorsa, bu artık seks yok demektir," diye meydan okudu.

Vaxa'nın dudakları birbirine yapıştı. "*Tev*," dedi. "*Evet*. "Bu konuyu Privanax ile zaten görüştüm. Yavru belli bir büyüklüğe ulaştığında, çiftleşmeyi durdurmamızı tavsiye etti."

Lanet olsun.

Şimdi kötü bir ruh hali içindeydi.

"Bu... imkânsız," dedi ona bakarak. İkisinin de seks yapmadan bir günden daha uzun bir süre geçirmesi mümkün değildi. Çiftleşme törenlerinden beri seks yapmadan *yarım* gün bile geçirmemişlerdi.

"Gerekli," diye düzeltti. "İnsanlar fiziksel olarak daha zayıftır. Çiftleşme çok yorucu olabilir. Senin ve çocuğumuzun sağlığı söz konusu olduğunda işimi şansa bırakmayacağım."

Her şeye rağmen kalbi çırpındı ve öne doğru eğilerek onun dolgun dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Ona aşık olmaktan, sırılsıklam aşık olmaya geçmişti ve bunun ne zaman olduğundan bile tam olarak emin değildi. Sadece biliyordu.

Ve ona karşı olan hislerini hiç dile getirmemiş olsa da, onunla birlikte olduğu her an onları hissediyordu. Gerçek anlamda. Aralarındaki bağ tüm mantığa meydan okuyan bir bağ yaratmıştı. Vaxa onun zihnindeydi, sürekli bir dokunuş halindeydi. Birbirlerinin düşüncelerini okuyamasalar da, diğerinin izin vermesi halinde güçlü duyguları hissedebiliyorlardı.

Ve Vaxa ona karşı çok ama çok güçlü hisler besliyordu. Ama bu aşk mıydı? Bunu bilmiyordu.

Bir keresinde ona Luxirianların duygulardan bahsetmediğini söylemişti. Onun savaştı türü güç ve onura değer verirdi. Söylemeleri gereken her şeyi ya dövüş sırasında ya da seks sırasında söylediklerine inanırlardı, söze gerek yoktu.

Ona karşı duygusal olarak daha açık olmaya çalışsa da, bu ona doğal gelmiyordu ve o da bunu anlıyordu.

Daha Ėimdiden adamın sikinin karnında kalınlağtığını hissetti ve adamın aklına bir Ėey gelmeden yataktan fırladı. Adam onu izlerken bakığları hararetiliydi ve Kate banyoya girmeden önce ona -koyu boynuzları, pencereden içeri süzülen sabah ığığını yakalayan teni ve bir savağcının güçlü, tamamen yırtık, devasa vücuduyla bu görkemli, ihtiğamlı erkeğe-hayranlık duymasına izin verdi.

Bir süre sonra banyoları olan büyük, yüzme havuzu büyüklüğündeki kaplıcada ona katıldı, ancak yıkandıkları sırada kadın onun yaklaşımlarını savuşturmaya başladı.

"İlk yemeği burada mı yoksa yemek salonunda mı yemek istersin?" diye sordu giyinirlerken. Kate, Keriva'nın kendisi için diktiği yumuşak turuncu, dökümlü, Luxirian tarzı bir elbise seçti. Bu renk ona Dünya'daki şerbeti hatırlattı ve muhtemelen bir daha asla buzlu tatlıları tadamayacağını bilerek iç geçirdi. Luxirianlar ne yazık ki tatlıya pek düşkün değillerdi ama özellikle bu gezegendeki sıcak günlerde koca bir kase dondurma için neler vermezdi.

"Aslında arşivde kahvaltı sipariş edecektim. Bruxilia yüklemeye başlamak istediğim bir grup parşömen daha buldu. Kendisinin bile çok iyi okuyamadığı eski bir dilde yazılmış olduklarını söyledi."

Vaxa kaşlarını çatı ve başını salladı. "Unutmayın ki sizi bu saatlerde alamam. Yaşlılar ve elçilerimle bir konsey toplantım var."

Kate yavaşça başını salladı. Son zamanlarda bir şeyler için endişeleniyordu. Ve Kate aptal değildi. Son birkaç haftadır pek çok konsey toplantısına çağırılıyordu ama Kate ne zaman bu konuda onu sorgulasa, ona her şeyin yolunda olduğunu ve her şeyin kontrol altında olduğunu söylüyordu. Bu da elbette bir şeylerin yanlış olduğu anlamına geliyordu.

"Sorun değil, eminim Bruxilia beni eve götürmekten rahatsız olmaz," diye mırıldandı Kate, uzanıp ön koluna dokundu ve parmak uçlarını pürüzsüz, sert, hafif pullu derinin üzerinde gezdirdi. Kolunun üzerinde küçük yara izleri görünüyordu.

Tüm vücudu ve Kate neredeyse her birini ezberlemişti. Onun tenini okşamaya bayılıyordu ve bu Vaxa'yı sakinleştiriyordu. Seksten sonra, ne zaman ona böyle dokunsa sürekli mırıldanırdı. "Bir sorun olmadığına emin misin, Vaxa?"

Göğsü guruldadı ve biraz daha dik durdu. Ama tereddüt etti. Vaxa, Luxirian kristalini öğrendikten sonra ona yalan söylemeyeceğine söz vermişti, bu kristal onu Dünya'ya geri götürmek için yeterli yakıtı sağlayacaktı. Şimdiye kadar,

sözünü tutup tutmadığını anlayamıyordu. Adamın kendisinden büyük bir şey sakladığına dair garip bir hisse kapıldı.

"Söyle bana," diye mırıldandı Kate, ikiz Luxirian güneşlerinin ıGığının onun tenini altın rengine dönüştürmesini izleyerek. "Bana söyleyebileceğini biliyorsun."

Sonunda şöyle dedi: "Bir şey var. Ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Yakında halledileceğini bildiğim için sizi gereksiz yere endişelendirmek istemiyorum."

Kate burun deliklerinden kısa bir nefes verdi. *Sabır*, diye hatırlattı kendine. Zamanla bunu ondan öğrenecekti. Bir Geylerin yanlıG olduğunu kabul etmesi bile bir bağılangıçtı. Arkadaşı da en az kendisi kadar inatçıydı.

"Tamam," dedi. "Seni rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum, ama bir sorun haline gelirse bana söyleyeceğine inanıyorum."

Yüz hatları yumuşadı ve aralarındaki kan bağında şefkatin nabzının attığını hissetti. "*Tev*. Söz veriyorum."

Kate parmak uçlarına basarak onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Şimdilik konuşmalarına ara verdi ama daha sonra tekrar deneyecekti.

* * *

Arşivler Altın Şehir'in merkezindeydi. Vaxa'ya göre şehir kelimenin tam anlamıyla yüzlerce yıl önce dağın yamacından oyulmuştu ve teraslardan oluşuyordu. Burada pazarlar, dükkânlar, evler ve Luxirianların Kaderlerine, tanrılarına dua edebilecekleri yerler vardı. Kate bu yabancı uygarlığın insanların da yaptığı pek çok şeye ne kadar bağımlı olduğuna sürekli şaşıırıyordu. Bu Luxiria'daki yaşama alışmayı çok daha kolay hale getirmişti.

Arşiv binası Luxiria'da gördüğü pek çok binadan farklıydı. Hâlâ kubbeliydi, ancak çok sayıda büyük, açık penceresi olan açık evlerin ve dükkanların aksine, arşiv binasının halka açık bir meydana bakan iki tek penceresi vardı, ancak bunlar cama benzeyen garip bir malzeme ile korunuyordu, sadece çok daha kalındı. Bruxilia ona havanın, tozun ve rüzgârla birlikte içeri giren siyah kum kalıntılarının bu camları mahvettiğini söylemişti.

bazı eski, antik belgeler ve parşömenler. Zarar görmesini önlemek için binayı sıkı ve güvenli tutmak zorundaydılar.

Vaxa ona arşivleri gösterdiği anda Kate aşık olmuştu. Bir kütüphane gibiydi. Sadece garip, yabancı bir kütüphane. Vaxa ona gelecekteki yerini anlattığında ilk hayal ettiği karmakarışık karmaşanın aksine

arşivler titizlikle düzenlenmişti; eski parşömenler, kitaplar ve hatta taş yazılar da dahil olmak üzere tüm sakinler kapalı raflarda özenle saklanıyordu.

Binanın kendisi dığarıdan eski görünüyordu ama içerisi Privanax'ın çalığtığı laboratuvarlar kadar ileri teknolojiye sahipti. Kate'in Luxiria hakkında sevdiği şeylerden biri de buydu. Geçmişlerini hatırlatan rustik mimarilerini koruyorlardı ama neredeyse diğer her şey moderndi.

Vaxa hovercraft'ını arşivlerin hemen dışına indirdi. Bazı Luxirianlar onu selamlamak için ellerini kaldırdı, meraklı bakışları Vaxa'nın üzerinde gezindi. Bu yeni bir şey değildi. Birlikte yemek salonuna gittiklerinde ya da Vaxa onu ilk kez halk pazarına götürdüğünde, Luxirianlar ona bakmış ve fısıldamışlardı. Kate insanların onu gördüklerinde bu kadar ĖaĖkın bakmamalarının zaman alacağını biliyordu ama yabancıların gelip gitmesinden payına düğeni almığ bir yabancı türünün bu kadar uzun süre bakmayacağını düğünüyordu.

Vaxa henüz hamileliğini açıklamamıştı, bu yüzden bu kadar çok bakmalarının nedeni bu olamazdı. Bir aydan uzun süredir hamileydi, çiftleşme törenlerinden beri. Kate, bileğine Luxirian versiyonu doğum kontrol hapı taktırmış olmasına rağmen, ilk sevişmelerinde onu hamile bıraktığını öğrenirse hiç şaşırmazdı. Adam çok güçlüydü.

Vaxa halkının ona bakışlarından rahatsız olduysa da bunu belli etmedi. Her zaman yaptığı gibi ona güvende olmasını söyleyerek veda öpücüğü verdi ve ardından iş binasına girdi.

Arşivlere girdiğinde onu Bruxilia karşıladı. Çok sevdiği dağ taşının doğal kokusuyla karışan kâğıt ve parşömen kokusu etrafını sardı ve açgözlülükle içine çekti. O

Kokunun ona uyuşturucu gibi geldiğine yemin etti.

Bruxilia yağlı, kambur, çoğunlukla huysuz bir kadındı. Bruxilia onu ilk gördüğünde Kate'e, "Tuhaf görünüyorsun," demiş, sonra bir kahkaha atmış ve etrafta yankılanan o hırıltılı sesle gülmüştü binada. Kate o zamandan beri ondan hoşlanıyordu ve şaşırtıcı bir şekilde çok iyi anlaşıyorlardı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Bruxilia'dan çok şey öğrenmişti. Kadın tam bir dedikoducuydu. Doktoru Privanax'ın kalan birkaç genç Luxirian kadından birine kur yaptığını Bruxilia'dan öğrenmişti ama görünüşe göre pek de başarılı olamamıştı. Dedikoduyu öğrenmişti

Luxirian karakollarından, Vaxa'nın elçilerinin nerede konuşlandığından ve kimin kiminle çiftleştikten. Ayrıca Vaxa'nın hakkında konuşmaktan hiç hoşlanmadığı kardeşinden de kısaca bahsedildiğini duymuştu. Az önce ona ailesinin ölümünden sonra Altın Şehir'den ayrılıp Luxirianların haydut bir grubunu aramaya gittiğini söylemişti.

Kate *bu* konuda Bruxilia'dan daha fazla bilgi almaya çalışmıştı ama yağılı kadın Kate'in ne kadar ilgili olduğunu görünce ağzını sıkıktırmıştı.

Ancak Bruxilia o sabah biraz daha durgun görünüyordu. Kate'i "Bana yiyecek bir şeyler getirdin mi?" diye sorarak karşıladı.

Kate gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, ama yemek salonundan bir şeyler sipariş edecektim."

Yağılı kadın homurdandı, bu sesin evrensel olduğu anlaşıyordu. Kate bir sütunun üzerine monte edilmiş gümüş ekranın üzerinden geçerek iki kahvaltı siparişi verdi ve Luxirian teknolojisini kullanmakta bu kadar ustalaştığı için memnun oldu.

Kate bunun Bruxilia'nın gününü aydınlatacağını bilerek, "Bugün sevdiğin meyveden var," dedi.

Bir harrumph daha.

"Parşömenleri incelemeye başlayayım mı?" Kate onları görmek için sabırsızlanarak sordu. Luxirian dilini konuşmayı öğreniyor olsa da, kelimeleri asla düzgün bir şekilde oluşturamayacaktı. Luxirianlar insan dilinin yapamadığı bir dil yuvarlaması yapıyorlardı. Ama Luxirian *okurken...* Kate muazzam bir ilerleme kaydettiğini düşünüyordu. Bruxilia ne zaman boş zamanları olsa sabırlı bir öğretmendi ve Kate

açgözlülükle dersler. Yeniden bir şeyler okuyabilmek... Bu bir rüya olurdu. "Hayır, henüz değil. Gel benimle otur ve beni eğlendir," diye emretti Bruxilia.

Kate kendi kendine o parşömenleri eninde sonunda ele geçireceğini söyleyerek içini çekti ve Bruxilia'nın yanına, minderli zemine oturdu.

Bulunduğu her binada, genellikle bir ateş çukurunu çevreleyen bu minderler vardı. Kate ve Vaxa'nın evinde *iki* ocak vardı, biri oturma odasında ve bir tane de yatak odalarında. Arşivlerde malum nedenlerden dolayı bir ocak bulunmamasına rağmen Kate ve Bruxilia okumalarını Yerde dersler, sırtlar ve popolar pelüş, yumuşak yastıklara.

"Bazı ileri karakollarda huzursuzluk olduğunu duydum," dedi Bruxilia, sanki hava durumundan ya da yolda olan yiyeceklerden bahsediyormuş gibi neredeyse kayıtsızca.

Kate'in vücudu sarsıldı ve sonra dondu. "Huzursuzluk mu?" diye dikkatle sordu. "Nasıl yani?"

"Vaxa'an sana bundan bahsetmedi mi?" diye sordu, bir dedikoducu gibi cevapları merak ederek. Yaşlı kadın, tanıştığı birkaç Luxirian'dan biriydi ve Başbakan için uygun, saygılı bir selamlama yerine eşinin gerçek adını kullanıyordu. Bruxilia ona bunun sebebinin Vaxa'an'ı çocukluğundan beri tanınması ve annesiyle yakın arkadaş olması olduğunu söylemişti.

Kate kucağına baktığında ellerinin farkında olmadan zaten büyümekte olan karnını kucaklamak için yukarı kalktığını gördü. Bruxilia'nın bakışları ellerine takıldı ve kurnaz gözleri kısıldı ama hiçbir şey söylemedi.

Kate yutkundu ve sessizce, "Onu rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum. Ama bana endişelenmememi söyledi."

Bruxilia keskin bir nefes verdi, ardından Kate'in onun sık sık çıkardığını duyduğu cıvıl cıvıl bir ses çıkardı. "Endişelenmelisin," dedi yaşlı kadın.

Kate nefesini içine çekti. "Neden? Çok mu kötü?"

"Henüz değil, ama bunun nedeni çoğunlukla Rixavox ve Cruxan'ın ileri karakollarındaki ayaklanmaları iyi idare etmeleri."

Kate Rixavox'la tanışmıştı ama Cruxan'la tanışmamıştı. Her ikisinin de Vaxa'nın askeri eğitiminden geçtiğini ve eşinin atadığı elçiler olduklarını, her birinin bir Luxirian karakolunu gözettiğini biliyordu.

Dehşet midesinde birikti. Demek Vaxa'nın son zamanlarda bu kadar endişelendiği şey buydu...

"Neden?" Kate cevabı zaten bildiğinden korkmasına rağmen kendini sormaya zorladı. "Neden ayaklanıyorlar?"

"Nedenini biliyorsun," diye yanıtladı Bruxilia, arşivlerin boş salonuna bakarak. Sabahın o erken saatinde orada kimse yoktu, ama bazıları yemekhanede ilk yemek bittikten sonra akın akın gelmeye başladı. "Şu doğru ki Luxirianlar daha önce de başka türlerle çiftleşmişlerdir, ancak çoğu gezegen dışında yaşamaktadır. Bazıları Başbakan Lider'in insan bir eş alma kararına katılmıyor. Bunun soyumuzu kirlettiğini ve Luxirian ırkını tehdit ettiğini düşünüyorlar."

Kate yanağının içini ısırdı. "Alınma ama," diye bağıladı usulca, "Luxirianların başka seçeneği olduğunu sanmıyorum. Düşmanlarınızın üzerinize saldıgı hava kaynaklı virüs... kadınlarınızın çoğunu öldürdü. Hayatta kalanlar *da kısır*. Bu şehirde insanlar görüyorum, çiftler, savaşçılar, tüccarlar... ama on yaşımdan küçük hiç çocuk görmüyorum."

Bruxilia sanki Kate hiç konuşmamış gibi, "Bazıları dişilerimizin zamanla iyileşeceğine inanıyor," dedi.

"Peki buna inanıyor musunuz? Gerçekten?"

Bruxilia cıvıl cıvıl bir ses çıkardı. "*Nix*. Onlar aptal," dedi ve elini umursamaz bir şekilde salladı. "Vaxa'an halkına karşı görevinin ne olduğunu uzun zaman önce biliyordu. Artık bağlı olduğunuza göre... bu onu gerçek kılıyor. Bazılarını rahatsız edecek kadar gerçek. Bu yüzden ayaklanıyorlar."

"Vaxa'nın bunu bana neden kendisinin söylemediğini anlamıyorum," dedi usulca, kaşları çatılmıştı. "Yani, *sen* biliyordun. Eğer bu konu konuşuluyorsa, elbette eninde sonunda öğrenecektim."

Bruxilia yumuşak, soğuk bir eli onun omzuna koydu. "Onun için endişelenmeni istemedi. Büyük ihtimalle bu yüzden."

"Ben olsam o kadar endişelenmezdim," diye mırıldandı Kate. "Her şeyin kontrol altında olduğunu söylediğinde ona inanıyorum."

Bruxilia onu inceledi, bir *Çey* söylemek üzereymiş gibi görünüyordu. Ama sonra yüksek bir *bing* sesi arşivleri doldurdu ve yaşlı kadın Kate kıpırdayamadan minderinden fırladı. Yemek gelmişti. Arşivler, Kate'in Vaxa'nın onu Çukur'dan ilk çıkardığı zamanki uzay gemisinde deneyimlediğine benzer bir yemek dağıtım tüpü olan birkaç binadan biriydi. Bruxilia tüpün kapısını kaydırarak açtı ve iki tabak dolusu yemekle geri döndü. Kate'in bu kadar çok yemek yemesi onu hiç şaşırtmamıştı.

Luxirianlar yemek yerd. Kendisi de yemek yemeyi *seven kıvrımlı* bir kız olmasına rağmen... Vaxa'nın çok hoşuna gidecek şekilde porsiyonların sadece dörtte birini yiye biliyordu.

Dehşet. Tombul bedenine rağmen yeterince yemediğinden hep endişelenirdi.

"Ye," diye emretti Bruxilia, ısıtılmış tabağı Kate'in eline tutuşturarak. Tabakta yumuşak bir et olan *trixava*, şaşırtıcı derecede tatlı bir tadı olan köke benzer bir sebze olan *pillirax* ve parlak mavi çekirdekleri ve Kate'in telaffuz edemediği tuzlu, lifli bir posası olan mor bir meyve vardı.

Lezzetli görünmesine rağmen Kate aniden hiç iştahı olmadığını fark etti.

Bruxilia bir lokma meyvenin etrafında, "Ye. Bu çocuk kendi kendine güçlenmeyecek."

Kate bu kadının bilmediği hiçbir şey olmadığını ikna olmuştu.

OceanofPDF.com

İKİ

Rixavox, sesini tüm konseyin, hatta yaşlıların bile duyabileceği kadar yükselterek, "Denemelere resmen davet edildiniz, Başbakan," dedi.

Vaxa'an'ın göğsü guruldadı. Birkaç karakolunu rahatsız eden ayaklanmaları ilk duyduğundan beri bu kaçınılmaz bir şeydi.

"Bana meydan okuyan kaç kişi var?" diye sordu savaş generaline ve yakın arkadaşına bakarak.

"Şimdilik iki tane. Haber yayıldığında daha fazlasının geleceğinden şüpheleniyorum." "Kim bunlar?" diye sordu sonra, gözleri kısılmıştı.

"Brelax ve Kerixax, ikisi de Cruxan'ın karakolundan," dedi Rixavox, başını dairesel siyah masanın karşısında oturan Cruxan'a doğru eğerek.

Vaxa'an keskin bir nefes alıp verdi, siniri omurgasını diken diken ediyordu. Brelax ve Kerixax kendisinden birkaç dönem büyük savaşçılardı ve her ikisi de daha önce etkileşime girdiği ve savaşlarda birlikte savaştığı kişilerdi. Otoritesine bu şekilde meydan okumaları onu hayal kırıklığına uğratmıştı... ama

Kanun kanundu. Onlarla Duruşmalarda seve seve buluşacaktı, eğer sadece Hayatı boyunca eğitimini aldığı bu rol için gerçek Başbakan olduğunu kanıtladı.

Lihvan masanın karşısındaki pozisyonundan aniden, "Hazırlanmanız gerekecek," diye söze karıştı. "Ay yakında dolunay olacak. Brelax ve Kerixax iyi savaşçılardır. Onları yenebilirsin, hiç şüphem yok, ama eğer daha savaşçılar size meydan okumaya karar verir-"

"O zaman ölümü seçerler," dedi Vaxa'an, eli sözlerinin geri kalanını keserek. "Bu ayaklanmaya çok uzun süre müsamaha göstermeyeceğim."

Lihvan başını salladı. "Denemeler en iyisi için olacak. Senin gücünün onlara hatırlatılması gerekiyor. Bir örnek oluşturulmalı."

Bir zamanlar Vaxa'an'ın efendisinin hükümdarlığı sırasında savaşçı olan ve bir Damızlık arama kararına karşı oldukça ses çıkaran yaşlılardan biri olan Privak, "Belki de bu durumda izlenecek yol idam değildir. Erkekler hâlâ geleneklerimize bağlı. Luxiria'nın büyük olmasını istiyorlar.

yeniden, yeniden *güçlü* ve hala dişilerimizin kaybına üzülmüyorlar. Bu çok mu yanlış? Buna isyan etmek?"

"Onlara katılmak ister misin?" Vaxa'an kendini durduramadan hırladı. Oda ani bir gerginlikle doldu ve elçileri yerlerinde kıpırdamadan oturdular. Geri kalan yaşlılar geri çekildi ve gözleri Privak'a kaydı.

Vaxa'an genellikle sabrı ve kontrolü ile tanınırdı. Ancak bu ayaklanmanın başladığını duyduğundan beri düşüncelerini tüketiyordu. Bu savaşçılar dışisini, *luxiva'sını* tehdit ediyordu. *Onun* hayatını da tehdit ediyorlardı. Buna daha fazla katlanamazdı.

Yaşlı adam -akıllıca- sessiz kaldı. Vaxa'an kendini sakinleştirmeye çalıştı ama hayal kırıklığı içinde yumruklarını masaya vurmak istedi.

"Senin için ne zaman tercüme edilecek Privak?" Vaxa'an sordu, sesi aldatıcı bir şekilde alçak ve düzgündü. "Geçmişte kalırsak *hepimizin* kaybolacağı senin için ne zaman bir gerçek haline gelecek? Luxirian yolu yok oldu. Artık

Jetutianlar evimize saldırarak, ailelerimize, eşlerimize, kızlarımıza ve annelerimize saldırarak bunu bizden aldılar. Siz ve sizin gibi Luxirianlar... Brelix, Kerixax ve öfkeye dönüşmüş diğer isimsiz savaşçılar... dişilerimizin bir kez daha yavrulayabilmeleri için küçük bir şansa tutunuyoruz." Konsey odası tamamen sessizliğe gömüldü. "Dişilerimizi daha kaç testten geçireceksiniz? Kaç tane daha

Bunu anlamanız için hayal *kırıklıklarına* ve sonuçlara mı ihtiyacınız *var*?"

Privak başını eğerek sessizce, "Başbakan, saygısızlık etmek istemedim," diye mırıldandı.

Vaxa'an kelimelerini çok dikkatli seçti. "Ya uyum sağlar ve evrimleşiriz... ya da ölürüz. *Bu kadar basit*. Bu konuyu tartıştığım çoğu kişi aynı fikirde. Benim

Büyükelçiler de aynı fikirde. Buradaki yaşlıların çoğu aynı fikirde. Ama yine de birkaçı bunu kabullenemiyor. *Neden*? Bu soruyu anlamaya, sizin bakış açınızdan görmeye çalışıyorum Privak, ama yapamıyorum. Eğer gururlu ırkımızın düşmesini istiyorsan, o zaman Başbakanına meydan okumak isteyen savaşçıları destekle.

Onların şiddetini ve nefretini destekleyin. Ama bunu yaparsanız, bilin ki burada size yer yok."

Kimse tek kelime etmedi. O anda Privak'ı konseyden kovmak dilinin ucundaydı - erkek Luxiria'nın nasıl yönetilmesi gerektiğine dair modası geçmiş görüşlere sahipti ve sürekli konseyin görüşlerine karşı çıkıyordu. Ama kelimeleri zorla çıkaramadı. Privak, tüm hatalarına rağmen,

efendisinin iyi bir arkadaşıydı. Vaxa'an onu efendisine olan saygısından dolayı orada tutuyordu.

Vaxa'an bir an durakladı, konsey odasının etrafına baktı ve her üyenin gözleriyle tanıştı. Ve sonra şöyle dedi: "*Lavrix'an*'ınız bizi çoktan onurlandırdı. *Lavrix'an*'ınız benim çocuğuma hamile."

Şok olmuş, keskin solumalar konseyden duyulabiliyordu. Tek bir kişiye bile söylememişti, elçilerine bile.

"Ondan fazla rotasyonda Luxirian topraklarında doğan ilk genç..." Duyguları sesini boğmakla tehdit ediyordu ama Vaxa'an bunu elinin tersiyle itti. Luxirianlar bu tür duyguları göstermezlerdi. Privak'ın gözlerine baktı. "Eğer bu ilerleme değilse, eğer bu türümüzü ilerletmiyor ve bizi *hayatta* tutmuyorsa, o zaman bana ne olduğunu söyleyin. Bu ayaklanma geleceğimize hakaret ediyor. Bunun hızlı ve etkili bir şekilde halledilmesini istiyorum. Ve eğer birkaç savaşçıyı ibret olsun diye öldürmemiz gerekiyorsa, bunu seve seve yaparım."

Boynunun alt kısmı acı verici bir şekilde zonkluyor, baş ağrısının başladığını hissediyordu. Eşiyle birlikte olmayı özlemişti. Zaten bu süre içinde ondan çok uzun süre uzak kalmıştı.

"Hepiniz gidebilirsiniz," dedi. Konsey üyeleri hemen yerlerinden kalktı. "Sabah tekrar toplanacağız."

Lihvan'ın bakışlarını yakaladı ve tuttu. Diğer savaş generali diğerlerinin gerisinde kaldı ve onlar ayrıldıktan sonra konsey odasında kaldı.

"Sanırım Rixavox, Kirov, Cruxan ve Vikan bir şeyler olduğundan şüpheleniyor," diye söze başladı Lihvan. "Neden sürekli benimle konuşmak istediğin konusunda beni sorguladılar."

Vaxa'an sertçe nefes verdi. "Onları bilgilendirmem gerekecek. Bunun ayaklanmalarla bir ilgisi olduğunu düşünmelerini istemiyorum."

"Öyle değil mi Vaxa'an?" Lihvan sordu. Savaş generalinin yanağı boyunca uzanan yara izi loş ışıktaki parlıyordu. "Çukur'a sızıp Krevoraglara saldırdığımızda, *insan* dişileri onlar için başka düzenlemeler yapamadan buraya geri götürme ihtimalimiz çok yüksek."

"Anlıyorum," diye ısırdı Vaxa'an, öfkesi onu sevdiğinden daha fazla kontrol altına almıştı. "Bunu şimdilik, sadece Denemeler bitene kadar gizli tutmayı umuyordum. Ama şimdi... İlk yemekten sonra elçilerimle konuşacağım."

Yarın. Bunu onlardan saklamamalıydım."

Lihvan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Vaxa'an ve Lihvan birçok rotasyon boyunca arkadaş olmuşlardı ve Lihvan bu hareketi tanımıştı.

"Bizden sakladığın tek şey bu değil kardeşim," diye gürledi Lihvan. "*Luxiva*'nızla çocuk sahibi olacaksınız. Bir Luxirian'ın sahip olabileceği en büyük onurun bu olduğuna inanıyorum."

"Öyle," dedi Vaxa'an, o lanet duygunun göğsünde kabardığını hissederek. İnsan dışısını suçluyordu. Ona çok fazla şey hissettirmişti... ama bunu tüm Luxiria için değiştirmezdi.

Lihvan onu omzundan tuttu, göz teması kurdu ve sarıldı. "Seni tebrik ediyorum."

Vaxa'an bir saygı göstergesi olan bu jeste karşılık verdi. "Bunu senin için de dilediğimi biliyorsun dostum."

Lihvan'ın bakışları dondu ve gözlerini kaçırdı. Vaxa'an, birçok erkek gibi Lihvan'ın da yavrulama ya da çiftleşme konusunda umudunu yitirdiğini biliyordu. Vaxa'an kısa bir süre önce aynı şeye kendisi de inanmıştı.

"Belki de Kader benim için farklı bir şey dilemiştir," diye cevap verdi arkadaşının tek söylediği. Sonra da gerçek bir Luxirian gibi konuyu değiştirdi. "Bu açıklığı henüz eğitmedin mi? Hazırlanman gereken çok şey var."

Vaxa'an'ın tek istediği eşine dönmek olsa da, onun şu anda teraslarına yaslanmış, etrafı seyrediyor olacağını biliyordu. İkiz güneşler batarken Luxiria, Lihvan'ın haklı olduğunu biliyordu. Duruşmalar ay dolunay olduğunda gerçekleşecekti. Fazla zamanı yoktu.

Belki de antrenman çukurlarında bir tur atmak, biriktiğini hissettiği gerginliğin bir kısmını hafifletmeye yardımcı olabilirdi. *Luxiva*'sını karşılamaya gitmeden önce biraz stres atması gerekiyordu. Zaten bir şeylerin ters gittiğinden şüpheleniyordu ve onu gereksiz yere endişelendirmek istemiyordu.

Ona Denemeler'den bahsetmelisin, dedi kendi kendine, bu konuşmadan şimdiden korkuyordu. Ona söylediğinde strese girecekti. Ve stres, karnında güçlenerek büyüyen çocukları için iyi değildi.

"Gel dostum," dedi Vaxa'an, düşünceleri şimdilik bir kenara iterek. "Senin çirkin derini kana bulamayalı çok uzun zaman oldu. çukurlar."

Lihvan homurdandı.

* * *

Kate, Vaxa'nın 'merkez' olarak adlandırdığı oturma odasının içinde volta atıyor ve arkadaşının hangi cehennemde olduğunu merak ediyordu. Bir şey hakkında

Hamile olduğu için *sürekli* tahrik oluyordu. O gece de farklı değildi.

Ve onun lanet adamı bir saat önce evde olmalıydı.

Belki de konsey toplantısı uzun sürmüştür, diye düşündü ellerini büyüyen karnının üzerinde gezdirirken. Şimdiden kendini göstermeye başlamıştı. Bir aydan biraz fazla olmuştu ve bebek her gün katlanarak büyüyor gibiydi. tek bir gün. Luxirian kadınları üç aylık bir hamilelik geçiriyorsa, Kate *kendi hamileliğinin* spektrumun neresine düşeceğini merak ediyordu; dokuz aya yakın bir süre olabilir miydi? Bebeğin büyük olasılıkla yedi ayak uzunluğundaki babasına benzeyeceğini düşünerek daha kısa bir süre umuyordu. Bütün Luxirian erkekleri

Masif. İnsan bedeninin bebeği taşıyabileceğini umuyordu.

Dışarıdaki terasa inen bir hovercraft'ın hafif uğultusunu duyduğunda karnı guruldadı. Bir an sonra Vaxa göründü ve hemen küçük bir inilti çıkardı çünkü başına gelecekleri *biliyordu*. Eğitim çukurlarına gitmişti. Kasları genişlemişti, bu da onu iki kat daha iri gösteriyordu. Terli ve kanlıydı. Ama bacaklarını beklentiyle titreten şey onun sıcak, sahiplenici, kavurucu bakışlarıydı.

Vaxa'nın burun delikleri alevlendi -kızın uyarılmışlığının kokusu büyük ihtimalle evlerini sarmıştı- ve göğsü çok sevdiği o gürleyen mırıltıyı çıkardı.

"*Kadın*," diye ısırdı, sesi sertti, çözülmüştü. Ve sonra birbirleriyle buluşmak için acele ediyorlardı.

Vaxa geniş avucuyla Kate'in ensesini yakaladı ve dişlerini birbirine çarptıran şiddetli bir öpücük için onu kendine çekti. Adamın kokusu etrafını sararken Kate'in gözleri başının arkasında yuvarlandı. Onun eğitimden döndüğü zamanları çok *severdi* çünkü o kadar *harika* kokardı ki.

Yırtık deri benzeri pantolonunun bağcıklarıyla oynadı ve eli kalkmış, zonklayan, kabarık sikinin etrafında yumruk yaptığında tıslayarak nefes aldı. Parmakları aletin etrafını tamamen saramadı.

-Çok kalın kafalıydı ama elinden geleni yaptı.

Yatak odalarına gitmediler. Vaxa sadece omzunu kaydırdı Elbisesinin tokalarını çıkardı, böylece göğüsleri ona açıkta kaldı ve onu ateş çukurunu kaplayan minderlerin üzerine sırt üstü attı. Adam aşağı indi, o lezzetli kasları kıpırdadı ve bacaklarının arasına girerek elbisesinin kumaşını beline doladı.

Adam onun içine girdiğinde Kate titreyen bir inilti çıkardı.

"*Evet, Vaxa,*" diye inledi, onun hissini seviyordu, kalın uzunluğunun hassas duvarlarına karşı çıkıntılı kaymasını. O onun uyuşturucusuydu ve bir Bir sonraki düzeltmesinin başlangıcını yaparken huzur duygusu geri döndü.

"Amin benim için ağrıyor, kadın," diye homurdandı, şüphesiz onu beklerken ne kadar ıslandığını hissedebiliyordu.

Mmmm, ve onun açık saçık konuşmasına bayılırdı. Uzaylısı edepsiz konuşmalara *bayılırdı*.

Kate çok ses çıkarmamaya çalışarak dudağını ısırды. Luxirianlar fazla mahremiyete inanmazlardı. Geniş, açık pencereler, kapılar ve gökyüzüne açılabilen kubbeli tavanlar olağan şeylerdi. Ve evleri dağ kentinin en tepesinde olmasına rağmen, seslerin ve gürültülerin kolayca taşınabileceğini biliyordu.

Ama ne zaman Vaxa o mükemmel sikiyle içinde hareket etse, sanki kendini unutuyordu. Çığlıklarına ve inlemelerine engel olamıyordu. Ve Vaxa'nın gürültülü çiftleşmelerinden hoşlandığını biliyordu. Bazen, öyle görünüyordu ki Sanki görevi, tüm Luxiria'nın onu duyabilmesi için mümkün olduğunca yüksek sesle çığlık atmasını sağlamış gibi.

Aletin üst ve alt kısmını kaplayan çıkıntılar sert topuzlar gibiydi. Ve Vaxa şişmiş göğüslerini emmek için başını eğdiğinde, dişlerini gıcırdatan, açılı bir itiş yaptı ve bu düğümlerin G noktasının üzerinde koşmasını sağladı.

Ani orgazmı onu soluk soluğa bıraktı, sırtı kamburlaştı. İnanılmaz zevk vücuduna çarpmadan ve düşmeden, düşmeden, düşmeden önce, karıncalanma beklentisiyle bir uçuşta asılı kaldı.

Orgazmının bulanıklığı içinde Vaxa'nın inlediğini, sikiinin içinde kısa bir süre titrediğini duydu, ardından tohumunun ondan fışkırdığını, duvarlarını kapladığını hissetti, sıcak kırbaç üstüne sıcak kırbaç.

Dudakları onunkileri buldu ve ikisi de zevkten inerken öpüştüler. Vaxa dudaklarını onun çenesinde gezdirdi ve sonra boynuna giderek onu yaladı ve hafifçe ısırды. Onun üzerinde 'çiftleşme izleri' bırakmaktan hoşlanıyordu. O çok... *erkekti*.

Kate memnun bir iç çekiş yaptı, ellerini eşinin teninde gezdirirken yanakları sıcacık ve kızarmıştı. Muhtemelen bir gün seks yapacaklardı. Yorgunluktan bayılmadan önce birkaç kez daha, ama şimdilik ona sarılmaktan mutluydu.

"Bugün seni özledim," diye fısıldadı, dudaklarını onun teninde gezdirirken. Elbisesine ve tenine kan bulaşmıştı ama umurunda değildi. Eğitim seanslarından sonra buna alışmıştı.

"Yemeğimizi birlikte yiyemediğimiz için üzgünüm," diye mırıldandı burnunun ucunu kulağının arkasındaki ette gezdirirken. Kadının omurgası karıncalandı, kollarında tüyler diken diken oldu. "Uzun bir dönemdi."

Adamın sözleri onu ayılttı. Bruxilia'nın ona anlattıklarını, karakollardaki birkaç Luxirian'ın nasıl isyan ettiğini hatırladı. Ne kadar istese de bu konuyu açmak için doğru zaman değildi. İşler gerçekten kötüye giderse Vaxa'nın kendisine söyleyeceğine güveniyordu. Onun ne kadar yorgun olduğunu görebiliyordu. Yapmak istediği son şey onu daha fazla strese sokmaktı.

Böylece Kate sorularını yuttu ve birkaç dakika boyunca sessizce birlikte yattılar, sadece birbirlerine yakın olmanın tadını çıkardılar. Bu uzaylı erkeği içindeki her şeyle seviyordu. Ama bir yanı bu tür bir mutluluğun sürdürülüp sürdürüleemeyeceğini merak etmeye başlamıştı. Luxiria'da huzursuzluk olduğunu bildiğinden, bu tür bir mutluluğun geçici olup olmadığını merak ediyordu.

Dur, diye emretti kendine, gözlerinin yaşardığını hissederek. Vaxa başını kaldırdı ve onları görünce kaşlarını çatı.

"Neden bu?" diye mırıldandı, yanaklarından birini öperken, o kadar tatlı ve nazikti ki gözlerinden daha fazla yaş akmasına neden oldu.

"Sadece hormonlar," dedi burnunu çekerek.

"Ah," dedi çok da şüpheli olmayan bir sesle, saçlarını okşayarak. Bu kadar erken yaşta olmasına rağmen her gün ağlıyormuş gibi görünüyordu. Birkaç gün önce, yanlışlıkla bir yığın dolabı devirdiğinde gözyaşlarına boğulmuştu.

Arşivlerdeki kitaplar. Garip, uzaylı hamilelik hormonları.

"Hadi," dedi kolunu sıvazlayarak. "Gidip üzerindeki tüm bu teri ve kanı yıkayalım."

"Terli ve kanlı olmamdan hoşlanıyorsun." diye mırıldandı.

"Evet," diye fısıldadı, gözlerini ona dikerek. Adam ağırlığının çoğunu ön kollarıyla onun üzerinde tutuyordu. "Ama banyo zamanını daha çok seviyorum."

Adam onu tek ve hızlı bir hareketle ayağa kaldırırken Kate keyifli bir kahkaha attı, bacaklarını adamın gergin ortasına sararken uzun adımlarla banyolarına doğru ilerledi. Adamın siki aralarında çoktan sertleşmişti ve klitorisini dürttüğünde Kate'in nefesi kesildi.

"Bu konuda hemfikiriz, *luxiva*." diye homurdandı.

OceanofPDF.com

ÜÇ

Vaxa hemen ertesi sabah Kate'in hamileliğini açıkladı.

Kadın onu merkezi arşivlere çağırdığında, Bruxilia'nın bulduğu parşömenleri gözden geçirerek çalışıyordu. Orada, Luxiria'nın hemen hemen her yerinde gördüğü gümüş bloknotun üzerindeki ekranda yakışıklı eşinin bir videosu oynatılıyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu, onu görünce kaşları çatıldı. Onun gümüş pedleri bu şekilde kullandığını daha önce hiç görmemişti. Luxirian dilinde konuşuyordu, bu dil onun henüz tam olarak anlayamayacağı kadar karmaşık ve hızlıydı. Anlamı yeterince açık olan *luxiva* ve çiftleşme töreni için kullanılan Luxirian kelimesi olan *ravraxia* gibi bazı kelimeleri tanıdı.

Kendisinden bahsettiğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu ama Bruxilia bu sözleri söylediğinde bile nefesi kesildi ve o sabah ikinci kez gözleri yaşardı.

"Luxiria'ya hamile olduğunu söylüyor," diye tercüme etti yaşlı kadın. "Çocuğunuzun hepimiz için umut ve yeni bir başlangıç getirdiğini. Az ya da çok."

Kate'in boğazı tanımlayamadığı güçlü bir duyguyla kapanmasaydı gülecekti... sevgi, gurur, gerginlik ve heyecan karışımı bir duyguydu bu.

Bruxilia sözlerini bitirdiği anda Kate dışarıdan gelen tezahürat ve çığlıkları duyunca irkildi. Hemen pencereye koştu, Bruxilia topuklarının ucuna basarak dışarı baktığında, tüm şehri kaplayan uzun taş sütunlara gömülü gümüş yastıkların etrafında toplanmış küçük Luxirian gruplarını gördü. Eşinin derinden gelen sesini dinlemeye devam ederken benzer çığlıkların dağda yankılandığını duydu, boğuk bir sesle kendi ana dilinde konuşuyordu. Söylediği her neyse, arşivlerin hemen dışındaki Luxirianların yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, bazı insanları çok ama çok mutlu ediyordu.

"Gördün mü Kat?" Bruxilia onun yanında mırıldandı. Luxirianlar Adını doğru telaffuz ediyordu ama Kate bunun her iki taraf için de geçerli olduğunu biliyordu. Bu küçük lakabı umursamıyordu, özellikle de Vaxa söylediğinde. "Bu ayaklanma bilgisinin tüm Luxirianların senin hakkında ne hissettiğine dair görüşünü gölgelemesine izin verme. Birçoğumuz için umudu temsil ediyorsun. Bunu unutma."

Kate bu sözlerden çok etkilendi ve avucunu Bruxilia'nın omzuna koyarak usulca sıktı. Vaxa haklıydı. Bu hepsi için yeni bir başlangıçtı.

Vaxa duyurusunu bitirdikten belki otuz dakika sonra arşivin içinde belirip o kendinden emin yürüyüşüyle kapıdan içeri girdiğinde hiç şaşırmadı. Kate bir grup parşömeni tarayıp arşiv veri tabanına yüklemeyi henüz bitirmişti ve onun yaklaştığını görünce kalbi pır pır ederek gülümsedi.

Onu karşılamak için işini bıraktı. Genellikle öğleden sonra onu almaya gelirdi, böylece öğle yemeği yiyebilirlerdi - ya da ikinci öğün olarak Luxirianlar buna beraberlik diyordu. Ancak o gün yemekhaneye gitmek yerine ona öğle yemeği için pazar yerine gideceklerini söyledi. Kate pazara bir kez gitmişti ama o da sabahın erken saatleriydi. Sabah olduğu için etrafta pek fazla Luxirian yoktu. Güpegündüz burası tıklım tıklım olurdu, bu yüzden Vaxa'nın az önce halkıyla paylaştığı haber yüzünden gittiklerini biliyordu. Yine de içinde küçük bir kıpırtı hissetti Midesinin çukurundaki sinirler.

Sonra omurgasını dikleştirdi. Kate Başbakan'ın eşiydi. Ondan üstesinden gelemeyeceği bir şey istememişti.

Bruxilia onları el sallayarak uğurladı ve Kate o gün için kenara koyduğu parşömenleri bitirmek üzere geri döneceğine dair ona söz verdi. Hovercraft'a adım attıklarında Vaxa'nın kolu Kate'in beline dolandı. Vaxa onu kendine çekti ve Kate onun çıplak koluna doğru eğilerek parmak uçlarını pullu derisinde gezdirdi.

Ona baktı, parmakları onun yan tarafına doğru büküldü. "Bu süre zarfında işinizi bitirmek için geri dönmeyeceksiniz. Seni bizim evimizde tutmayı planlıyorum. gecenin geri kalanı için."

Kate sinirlerine rağmen sıırttı. "Söz sözdür. Yapacak o kadar çok işim yok. Bekleyebilirsin." Vaxa cevap vermedi, sadece Kate'e bu konuda inatçı olacağını söyleyen bir bakış fırlattı ve hovercraft'a manevra yaptırıp uzaklaştı.

Öğleden sonra çok sıcaktı. İki güneş acımasızdı ama Kate kısmen Vaxa'nın kanı vücudunun iklime uyum sağlamasına yardımcı olduğu için sığağı alışmıştı. Aksi takdirde şu anda terden sırlsıklam olmuş olurdu. Hovercraft aşağıya, alçak olan pazar yerine doğru hızla ilerlerken dağın yamacında, ılık esinti yüzüne iyi geldi ve gözlerini kapatıp temiz havayı içine çekti.

Gözlerini açtığında Vaxa ona bakıyordu. Aralarındaki kan bağı ona olan sevgisini ve *ihtiyacını* gösteriyordu ve mırıldandı: "Bebeği bugün müjdeledin?"

"*Tev*, yaptım," diye cevap verdi. "Zamanı gelmişti. Bencilce bir süre daha sadece bize ait kalmasını ummuştum... ama sen her geçen gün daha da büyüyorsun. span."

Vaxa ona duygularını sık sık sözlü olarak ifade etmeyebilirdi ama böyle şeyler söylediğinde eriyordu ve bunun sıcakla hiçbir ilgisi yoktu.

Tam da düşündüğü gibi, pazar yeri kalabalıktı. Vaxa hovercraft'larını özellikle hovercraft'lar için ayrılmış geniş, tozlu bir alana indirdiğinde bir an için şaşkınlığa uğradı ve hemen *lavrix'an* ve Vaxa'nın resmi unvanı *xrivix'an*'ın sevinç çığlıklarıyla karşıldılar.

Kate'in gözlemlediği kadarıyla Luxirian halkı ilginç bir çalışmaydı. Luxirianlar çoğu zaman diğerleriyle ilişkilerinde verimli, neredeyse klinik gibi görünüyorlardı. Güçlü duyguları pek ifade etmezlerdi - lanet olası Vulkanlar, hepsi de öyle - ama aile ve arkadaşlar arasındaki samimi bağlara saygı duyarlar, yemeklerini ve çiftleşmeyi severlerdi. Vaxa ona, özellikle Luxirian kadınlarının sayısının fazla olduğu zamanlarda, çiftlerin toplum içinde seks yaptıklarını görmenin alışılmadık bir manzara olmadığını söylemişti. şehirde tanık olduğu şeyler göz önüne alındığında bu onu şok etmişti ama onlar çelişkilerle dolu bir halktı.

Bu yüzden, normalde sakin olan bu türün aniden mutluluk çığlıkları ve Kader'e dualarla ikisine doğru akın etmesi onu şaşırtmadı. Vaxa onu çabucak yakaladı, göğsünün önüne çekti ve kollarını bir kalkan gibi vücudunun önüne sardı. Yine de sakindi, kalp atışları kızın sırtında sabitti. Bu sadece ihtiyati bir önlemdi.

Onları inanılmaz gürültülü kalabalığın içinden geçirdi. Luxirians elini uzatıp karnına dokununca Vaxa önce irkildi. Ama Vaxa telaşlanmamıştı, bu yüzden telaşlanması için bir neden olmadığını düşündü. Yavaş yavaş rahatladı ve terasta sıralanan pazar tezgâhlarına yaklaşırlarken eşit bir hız tutturdu.

Kokular etrafını sardı. Lezzetli, dumanlı kokular midesini guruldatıyordu. Şu anda iki kişilik yiyordu ve onlardan biri müstakbel bir Luxirian'dı. Onların ne kadar yediğini, *eşinin* ne kadar yediğini biliyordu.

Kate etrafındaki Luxirianlara gülümsedi, ellerinin karnının üzerinde kaydığını ve Vaxa'nın güçlü kollarına süründüğünü hissetti.

Kendi kendine bunun artık onun hayatı olduğunu söyledi. Başbakan'ın eşi olarak bir sorumluluğu vardı. Ve bu, kendisine ait olacağını hiç düşünmediği bir sorumluluk olsa da, Vaxa'dan vazgeçmek anlamına gelse bile bundan hiçbir şey için vazgeçmezdi.

"Aç mısın?" Vaxa ona sordu, sesi kulağında gümbürdüyordu. "Burada pek çok seçenek var."

Kate'in sinirleri yüzünden iştahı biraz azalmıştı ama onu endişelendirmemek için başını salladı. Kate'in öğün atlamamasına her zaman dikkat ederdi, özellikle de arşivde çalışırken. Bazen kendini işine fazla kaptırabiliyordu.

"Evet, seçici değilim. Şimdiye kadar bana tattırdığınız her şeyi beğendim."

BaĞını sallayarak onları dar terasın sonundaki küçük bir tezgâha doğru yönlendirdi. Ğnsanlar dört bir yanlarını doldurmuştu ve Kate birdenbire klostrofobiyle hiç sorunu olmadığı için memnun oldu.

Birçok çeşit tezgâhın önünden geçtiler. Kıyafetler -adil olmak gerekirse çoğunlukla erkek kıyafetleri- ve silahlar -güneş ışığında parıldayan ve ışıldayan bıçaklar ve hançerler- ve halılar ve minderler -tıpkı kendi evlerindeki gibi -Ve içinde yağa benzeyen bir sıvı bulunan renkli cam şişeler.

Eşine bakmak için başını eğdi. "O da ne?"

Vaxa bakışlarını yana çevirdi, şişeleri incelemek için kısa bir süre durakladıktan sonra ona küçük, neredeyse gizemli bir sırıtış ve ateşli bir bakış attı.

Onu tezgâhın kenarına kadar götürdü ve oradaki adam, kenarları ve etekleri yıpranmış parlak mavi cübbesiyle daha genç bir Luxirian, onları geniş bir gülümsemeyle karşıladı.

Vaxa onunla Luxirian dilinde konuştu - dili okumaya çalışmak yerine dinleme konusunda *gerçekten* daha iyi olması gerekiyordu - ve sonra arkadaşı cebinden mükemmel kare şeklinde, ince, açık mavi kristaller çıkardı. Bu onların para birimiydi. Vaxa daha önce de bununla bir şeyler ödemişti. Farklı değerlere sahip üç farklı kristal türü vardı ya da en azından o sadece üç türünü görmüştü.

Vaxa parayı uzattı ve Kate pazardaki tüm gözlerin onların üzerinde olduğunu farkındaydı. İnsanlar birbirleriyle konuşuyor, birbirlerine bakıyorlardı.

karnına bakıyor, Vaxa'nın yüzünü inceliyordu. Kendini teşhir ediyormuş gibi hissediyordu ama belki de bütün meselenin bu olduğunu fark etti. Vaxa'nın halk içinde düzenli olarak görüldüğünden emindi, bu yüzden halkının incelemesine alışkın olmalıydı.

Satıcı kristallerin karşılığında küçük, parlak, serulean renkli bir yağ kabı verdi. Vaxa ona bir şeyler söyledi ve sonra onu uzaklaştırdı. Kabı cebine koydu ve kadın sorusunu tekrarladığında, "Sana daha sonra göstereceğim, dişi." diye mırıldandı.

Ses tonundaki bir şey, az önce bir tür büyümlü uzaylı kayganlaştırıcı satın aldıklarını ve buna bütün bir pazar dolusu insanın tanık olduğunu söylüyordu.

Müthiş.

Bir yiyecek tezgâhı olduğunu açıkça görebildiği son tezgâha doğru ilerlediler. Kurutulmuş etler ve meyveler çatıdan sarkıyordu. Satıcı ateşin üzerine eğilmiş, etrafındaki pazara aldırmadan yemek pişiriyordu.

Ancak ona ulaşmadan önce Kate tanıdık bir ses duydu.

Vaxa döndü ve Kate Keriva'nın yaklaştığını gördü. Keriva tüm Luxiria'da en çok tanınan terzilerden biriydi. Geçen hafta karakollardan birine gitmişti - görünüşe göre oradaki yaşlı bir kadın tamamen yeni bir gardırop yapmak istiyordu- bu yüzden Kate onu şimdiye kadar görmemişti.

Vaxa bir keresinde ona Keriva'nın güçlü olduğunu söylemiş olsa da, Kate ona karÇı romantik duygular beslese de bunun geçmişte kaldığını biliyordu. Ne kadar güzel olursa olsun Luxirianlı kadının varlığından dolayı kendini tehdit altında hissetmiyordu. Aksine, onu iyi bir arkadaş olarak görüyordu.

"Git," dedi Vaxa. "Ben yemeğimizi alıp seni bulmaya geleceğim."

Kate endişeyle Keriva'nın aralarından geçmeye çalıştığı kalabalığa baktı ama sonra başını salladı. "Çok uzun sürmesin. Saldırıya uğrayabilirim," diye şaka yaptı.

Vaxa onun esprisini anlamayarak kaşlarını çattı. "Bunun olmasına asla izin vermem."

Kate, söz konusu eşi ya da genel olarak Luxirianlar olduğunda bazı şeylerin boşa kürek çekmek olduğunu bildiğinden gülümsemesini bastırdı ve ondan uzaklaştı. Keriva kalabalığın arasından sıyrılmayı başardığı sırada Kate'i yakından takip etmesine rağmen adam oradan ayrıldı.

"Merhaba," dedi Kate geniş, memnun bir gülümsemeyle ve arkadaşının koluna dokunmak için uzandı. Luxirianlar'ın her şeyi gerçekten yapmadıklarını öğrenmişti.

sarıлма şeyi. "Bugün döneceğini bilmiyordum."

Keriva koyu renk, ipeksi saçlarını sırtından aşağı savurarak, "Yapmamam gerekiyordu," diye söze başladı. Etraftaki adamlardan bazıları bakakaldı.

"Biraz içki almam gerekiyordu.

Malzemeler," diye açıkladı ve ağzına kadar ipekler ve Luxirianların sevdiği hafif, havadar malzemelerle dolu bir tezgahı işaret etti. "Bunu iade ediyorum Akşam."

Kate bundan biraz hayal kırıklığına uğradı ve omuzları düştü. Ama o anladı. Keriva'nın artık pek kadın müşterisi yoktu ve Bir keresinde Kate'e geleneksel kıyafetlerini hazırlamayı ne kadar özlediğini söylemişti. Bu iş onun için çok şey ifade ediyordu.

"Ama dikkatimi dağıtmayın..." Keriva suçlayıcı gözlerini onun üzerinde gezdirerek konuştu. "Hamilesin ve bana söylemedin!"

"Biliyorum, özür dilerim," dedi Kate, elbisesinin kenarlarını karıştırarak. "Ama bir süre sessiz kalmak istedik. Vaxa'nın konseyle bazı sorunları var, bu yüzden en iyisinin..."

"Ayaklanmalar mı?"

"Şey..." Kate yüzünün yandığını hissetti. "Evet, ama benim bildiğimi bilmiyor."

"Ah, sırları severim," dedi Keriva, yüzünde küçük bir gülümsemeye. "Sanırım seni affedebilirim."

Doğruyu söylemek gerekirse, Kate karakola gitmeden hemen önce ona söylememiştir.

Çünkü arkadaşının nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Kate kısır kalsa ve garip bir uzaylı gezegenine gelip krallarını çalsa ve kısa bir süre sonra onun tarafından hamile bırakılsa ne hissederdi? Kate bunu bilmiyordu. Zor bir konuydu, bu yüzden korkakça bir çıkış yolu seçmiş ve konuyu başka bir zamana bırakmıştı.

"Gel de renkleri seçmeme yardım et," dedi Keriva, Kate'i tezgâha doğru götürürken, kalabalığın arasından kendinden emin ve rahat bir şekilde ilerliyordu. Kate'in küçük bir parçası Keriva'nın bu işi üstlenmek için çok daha uygun olduğunu düşünüyordu.

Vaxa'nın eşi olarak sorumlulukları. Küçük bir parçası, virüs saldırısı olmasaydı, ona varisler verebilseydi... Vaxa Keriva'yı seçer miydi diye merak etti.

Kate başını salladı, midesinin derinliklerinde çirkin bir kıskançlık yanması hissetti. Tezgâha vardıklarında satıcı ona heyecanla baktı. Sonra Luxirian dilinde bir şeyler söyledi, Kate'in tanıdığı tek kelime *lavrix'an'dı*.

Keriva tezgâhın üzerinde yığılı ipeklere bakarken neredeyse bilinçsizce mırıldandı: "Onu ziyaret etmenizden büyük onur duyduğunu ve istediğiniz malzemeyi seçebileceğinizi söylüyor. Ondan bir hediye."

Kate adama gülümseyerek, "Ah, bunu yapamam," diye mırıldandı.

Keriva kaşlarını çatarak, "Yapmazsan ona hakaret etmiş olursun," dedi.

"Ayrıca, sonunda Ay Kutlamaları için sana resmi bir elbise dikebilirim. Al bakalım. Bu *mükemmel*."

Keriva onun yanından uzanıp güzel bir gece mavisi kumaş kaptı. Kate ona dokunmak için uzandı. Parmak uçlarının altında ipeksi ve serindi.

Keriva Luxirian dilinde bir şeyler söyledi ve adam başını sallayarak büyük bir kumaş parçasını hevesle Kate'e doğru itti.

"*Krixtava*," dedi Kate, minnettar ve biraz da utangaç bir gülümseme yüz hatlarını kapladı. Bu kelime Luxirian dilinde 'teşekkür ederim' anlamına geliyordu ama telaffuzu karıştırdığından emindi. Keriva'ya dönerek, "Lütfen ona bunun çok güzel olduğunu ve seve seve takacağımı söyle," dedi.

Keriva onun sözlerini tercüme etti ve adam yeterince memnun görünüyordu. Arkadaşı malzemeleri satın almayı bitirdi ve kısa süre sonra tezgahıtan ayrıldılar.

Kucak dolusu ve deste deste kumaşlar, Vaxa'nın girmeye cesaret ettiği tezgâha doğru geri itilmeye çalışılıyordu.

Kate eşini henüz yeni görmüştü ki kolundan tutuldu, nefes nefese kalmasına neden olacak kadar sertti. Gözleri, üzerinde yükselen Luxirian erkeğine kaydı. Bir savaşçının yapısına sahipti, güçlü ve genişti ama dudakları kaşları çatıktı ve gözlerinde Kate'in sadece tiksinti olarak tanımlayabileceği bir duygu vardı.

"İnsan fahişe," diye tükürdü sessizce, İngilizce olarak, bileğinin etrafındaki eti sıkıştırıp bükerek. Ve sonra, kızın zihninde daha bir şey oluşmadan onu serbest bıraktı.

keskin, yakıcı acının farkına bile varmadan önce neler olduğunu anlamaya çalıştı.

Son bir alaydan sonra adam hızla kaçtı, kalabalığın içinde o kadar hızlı kayboldu ki Kate kısa bir an için bunu hayal edip etmediğini merak etti.

Ama bileğinin yanındaki et kızarmıştı ve adamın acımasızca büküğü yer ağrıyordu. Birden bağı döndü ve etrafındaki pazar yavaçlıyormuş gibiydi. Kate'in nefesleri sığlaştı, gözleri etrafta sallanıyordu, acaba kimse görmemişti. İnanılmaz bir şekilde, kimse görmemiş gibi görünüyordu. Keriva'nın sırtı ona dönüktü, insan kalabalığının arasından kendine bir yol açmaya çalışıyordu. Ve o kadar kalabalıktı ki kimse adamın yakınlığını şüpheli bulmazdı.

Hemen Vaxa'yı aradı ama onun yiyecek satıcısıyla para alışverişinde olduğunu gördü. Görmemişti.

Keriva onun geride kaldığını görünce omzunun üzerinden "Kat," diye seslendi. Arkadaşı onun yüzünü görünce durdu ve hemen geri döndü. Keriva onun koluna dokunarak, "Hasta görünüyorsun," diye mırıldandı. "Hasta mısın? Çocuk yüzünden mi?"

"BEN..." Kate boğazındaki yumruyu yutmaya çalışarak başını salladı. Bu karşılaşma onu sarsmıştı. Gözleri bir kez daha kalabalığın içine bakarak adamı aradı ama bulamadı. Keriva'ya baktı. "Sadece biraz başım döndü. Sıcaktan ve onca insandan sanırım."

Keriva'nın güzel yüzü endişeli bir ifadeye büründü. "Gel. Vaxa seni evine geri götürecekt."

Kate, Keriva'nın kendisine rehberlik etmesine izin verirken aklı başından gitmişti.

İnsan fahişe. İnsan fahişe. İnsan fahişe.

Erkek İngilizce biliyordu. Bu sözleri öyle bir nefretle söylemişti ki, kadın bunu iliklerinde hissetti.

Aniden, onu tutan arkadaşına doğru tökezledi. Vaxa onları fark etti ve hemen tezgahı terk ederek yiyecekleri geride bıraktı ve onlara doğru itti.

"Kat," dedi, yanaklarını tutmak için uzanarak. "Ne oldu?" diye tersledi Keriva'yı.

"Kendini iyi hissetmediğini söyledi."

Kate eşinin endişeli yüz hatlarına baktı ve bakışlarındaki endişeyi gördü. Onun bir şeylerin ters gittiğini hissettiğini biliyordu. Onun kan bağlarına uzandığını hissedebiliyordu ama başını sallayarak onu engelledi.

"Ben iyiyim," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı ve koluna dokundu. "Sadece oturmam gerekiyor."

Vaxa kaşlarını çatı ve kilometrelerce uzakta görünen hovercraftlarına doğru baktı. "Seni ben taşıyacağım."

Kate geri çekildi. Luxirianlar zaten insanların zayıf olduğunu düşünüyordu. Vaxa onu marketin dışına taşımak zorunda kalsa nasıl görünürdü?

"Hayır, yürüyebilirim," diye itiraz etti Kate. "Sadece beni geri götür."

Vaxa'nın burun delikleri alevlendi ama sonra onu pazarın içinde gezdirmeye başladı. İnsanlar onlar için ayrılmıştı, hepsi bakıyordu. Yüzlerce gözün ağırlığını üzerinde hissetti ama kendini gülümsemeye zorladı.

Hovercraft'a yaklaştıklarında Keriva onun koluna dokundu. "İyi olduğuna emin misin Kat?"

Kate bir kez daha gülümseyerek, "Evet," diye mırıldandı. "Git. Benim için endişelenme. Döndüğünde görüşürüz."

Keriva bir an tereddüt etti ama sonra başını salladı. "Kader seninle," dedi ve sonra geri çekilerek Vaxa'nın ikisini de hovercraft'larına bindirip çalıştırmasını izledi. Bir süre sonra pazarı geride bıraktılar. Kate yardım edemedi ama kalabalığa bakarak adamı aradı. Adam görünürde yoktu.

"Seni buraya getirmemeliydim, *luxiva*," dedi Vaxa, ses tonu sertti. Kendisine kızgındı. "Bu haldeyken olmaz."

Başını adamın koluna yasladı ve adamın elinin kalçasını kavradığını hissetti. Bileği zonkluyordu ve sabaha kötü görünen bir morluk olacağını biliyordu. Bileğini elbisesinin kıvrımları arasına gizleyerek yan tarafına doğru sıkıştırdı.

"Her şey çok ani oldu," diye mırıldandı. "Özür dilerim." "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok," diye hırladı adam.

Kate bir nefes verdi, artık kalabalıktan ve o *adamdan* uzakta olduğu için kendini biraz daha iyi hissediyordu. Her ne olursa olsun, Vaxa orada neler olduğunu bilemezdi. Uğraşması gereken yeterince şey vardı. Bu onu sadece öfkeliendirirdi ve öğrenirse ne yapacağını kimse bilemezdi.

Hayır, Kate karar verdi. Bilmemesi en iyisiydi.

"Beni arşive geri götürür müsün?" diye sordu. "Onlara sahibim-" "*Nix*. Evimizde dinleneceksin."

"Ama Bruxilia'ya söz verdim-"

Vaxa, Kate'in tanıdığı bir ses tonuyla, "Benimle tartışmaya girme, dişi," diye homurdandı. Bu tartışmayı kazanamayacaktı, o yüzden kavga etmenin bir anlamı yoktu.

Kate başını salladı, kendini onun rahatlatıcı bedenine daha da yaklaştırdı ve yarasını çok koruyucu, çok gözlemci arkadaşından nasıl saklayacağını merak etti.

OceanofPDF.com

DÖRT

Vaxa'an, Kat'inin iyi olduğuna dair itirazlarına rağmen, evlerine geri döndükleri anda Privanax'ı çağırdı.

Eşinin sağlığı söz konusu olduğunda işini şansa bırakamazdı. Pazarın ortasında onun solgun yüzünü gördüğünde midесinin nasıl ağırlaştığını hatırladı ve onu terk ettiği için kendine bininci kez lanet okudu.

Privanax hızla geldi. Doktorun elinde tarayıcısı ve ekranı vardı ama başka bir şey yoktu. Vaxa'an'a dikkati dağılmış bir şekilde mırıldanarak selam verdikten sonra tarayıcıyı arkadaşının karnının üzerinde gezdirdi ve yavaşça aşağı yukarı hareket ettirdi.

Vaxa'an merkezin etrafında volta atarken o bir an sessiz kaldı ve tarayıcısını kontrol etti. Sonra Privanax şöyle dedi: "Yavru çok hızlı büyüyor. Seni en son izlediğimden bu yana sadece birkaç ay geçti ama bu hızla gidersek... tahminimce doğum yapmana üç, belki de üç buçuk ay döngüsü daha var. Belki de hızlı büyüme seni zayıflatıyor, çevremize karşı daha duyarlı hale getiriyordur."

"Ne tavsiye edersiniz?" Vaxa'an sordu.

Doktor ona hitap etmek için başını çevirerek, "Dinlen," dedi. "Yavru büyüdükçe, eşiniz daha zor zamanlar geçirecektir. Fizyolojisi, yavruları bu kadar kısa sürede tam olarak gebe bırakmaya uygun değil. Luxirianlar." Gözlerini tekrar Kat'e çevirdi. "Yakında kendini daha yorgun, daha zayıf hissetmeye başlayacaksın. Yavrular senin için şaşırtıcı görünen oranlarda büyümeye başlayacak."

Kat fazla bir şey söylemedi ve Privanax da daha fazlasını teklif etmedi. Vaxa'an malzemelerini topladıktan sonra doktora hovercraft'ına kadar eşlik etti.

Tam evinin önüne geldiklerinde Vaxa'an onun kolunu yakalayarak kısa bir süreliğine durdurdu.

"Başbakan?"

Vaxa'an Luxirian dilinde sessizce mırıldandı: "Bir konuda açık olmak istiyorum. Eğer eşimin sağlığının herhangi bir şekilde yavrular tarafından tehdit edildiğini düşünüyorsanız, eşimi her zaman ön planda tutmalısınız. Anlaşıldı mı?"

Doktorun yüzü asıldı ama başını salladı. "Evet, Başbakan. Anlıyorum."

"O artık benim hayatım," diye devam etti Vaxa'an, bir duygu kabarması hissederek. "Bir çocuk için her zaman yeniden deneyebiliriz ama onu *asla* geri alamayacağım. Hamileliğini ve çocuğumuzu araştırmakla ilgilendiğini biliyorum, ama onun sağlığını her zaman önceliğin yapacaksın."

Privanax yavaşça, "Araştırma uğruna onun hayatını asla tehlikeye atmam, Sayın Başbakan," dedi.

Vaxa'an onu serbest bıraktı. "Bunu söylediğini duymaya ihtiyacım vardı."

Privanax başını eğerek kısa bir süre için konuta baktı.

"Lütfen birkaç dakika içinde beni görmeye gelsin. Laboratuvarımda daha önemli testler yapabilirim."

Sonra doktor hovercraft'ına bindi ve gitti.

Konutuna geri dönen Vaxa'an, eşinin gerçekten ne kadar kırılgan olduğunu unuttuğunu fark etti. O bir Luxirian çocuğu taşıyan bir insandı. Elbette zayıflamış bir durumda olacaktı.

Adam ona döndüğünde, kadın ateş çukurunun yanındaki minderlere yaslanmıştı. O kadar güzel görünüyordu ki -bir zamanlar tuhaf olan yüz hatları tanıdık ve sıcak bir şeye dönüşmüştü- hemen yanına gitti. ona dokunmadan bir dakika daha duramazdı.

"Daha iyi bilmeliydim," diye mırıldanarak onu kucağına çekti. "Vaxa, ben iyiyim," dedi, ses tonunda biraz bıkkınlık vardı. "Ben iyi değilim. zayıf hissediyorum. Sadece aşırı tepki veriyorsun."

"İyi bir sebepten dolayı. Bazen vücudunun sınırlarını unutuyorum."

Keskin bir nefes verdi. "Şu anda tartışmak istemiyorum. Ve bu konuşmanın gittiği yön kesinlikle bir argümanı."

"Arşivdeki işinizi bırakmanızı istiyorum."

"Vaxa, ben zaten hayır dedim!" Kat'in öfkesi yükseliyordu.

"Privanax'ı duydun. Dinlenmeniz gerektiğini söylüyor. Çocuk sadece gücünüzü daha fazla almaya devam edecek. Ya sen Bruxilia'dan uzaktayken bir şey olursa?"

"*Burada* bir şey olabilir," diye karşı çıktı ve göğsünü iterek kucağından fırladı. Ayağa kalktı, ona ters ters baktı. "Her zaman yoksun. Aynı şey. En azından arşivde çalışıyorum, yapacak bir şeyim var."

"Ben burada olmadığım zamanlarda Bidan'ın sizinle kalmasını sağlayacağım." Bidan doğduğundan beri ailesine hizmet etmişti. Eşine seve seve göz kulak olurdu.

"Bebek bakıcısına ihtiyacım yok, Vaxa," dedi Kat, çenesini sıkarak. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Beni kalmaya zorlarsanız bile işe gitmenin bir yolunu bulacağım. Beni kontrol edemezsin."

İçgüdüleri ona dikkatli davranmasını söylüyordu. Kan bağı ona eşinin emirlerini hoş karşılamayacağını söylüyordu. Ama bu hamileliğin vücudunu ne kadar zorlayacağını bilmiyordu. Privanax bile ne bekleyeceğini bilmiyordu.

"Bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğim, *luxiva*," diye gürledi başını sallayarak. O Başbakan Liderdi. Emirlerinin göz ardı edilmesine alışık değildi.

"Ve ben de yapmayacağım, Vaxa."

"Yapacaksın," dedi alçak sesle. "Seni uyku platformumuza bağlamak zorunda kalsam bile."

Gözleri kısıldı, yanaklarında öfkeli bir kızarıklık belirdi. "Bir zamanlar senin tutsağındım, Vaxa. Bir daha olmayacağım."

Kat arkasını dönüp odalarına doğru yöneldi ama Kat'in bu konudaki konuşması bitmemişti. Ayağa fırladı ve kızın bileğini yakaladı ama kız acı çekiyormuş gibi tıslayınca telaşla elini bıraktı.

Bakışları karardı ve utanç göğsüne yayıldı, ağır ve yakıcı. Bazen, konu küçük eşine geldiğinde kendi gücünü unutuyordu. Onu sertçe kavradığını düşünmemişti ama bileğini göğüslerine yaslama şekli ona aksini söylüyordu.

"*Luxiva*..." diye başladı, sesi acı dolu bir törpüden başka bir şey değildi, ona doğru uzandı ama sonra kendini durdurdu. "Öyle demek istemedim..."

Kat bileğini ondan korudu, yüzünü kısa bir an için başka yöne çevirdi, uzun kahverengi saçları ince, narin yüz hatlarının üzerine düştü. O saçlar göğsünü gıdıklarken uyanmış ve parmaklarını saçların gür, yumuşak uzunluğundan geçirmişti.

"Seni incittiğim için utanıyorum Kat," dedi başını ona doğru eğerek. İçgüdüğü, nefes alamayacakmış gibi hissedene kadar onu içten içe pençeledi.

Eşi için işleri daha da kötüleştirmişti. Kadını geri çekilmeye zorlamış ve ardından ona fiziksel olarak zarar vermişti. Onun varlığını uzatarak

Evleri bu durumdayken, telafi etmeye çalışırken daha fazla zarar vereceğinden endişe ediyordu.

"Dinlenmeniz için size zaman tanımak üzere yanınızdan ayrılacağım," diyerek bakışlarını başka yöne çevirdi.

"Vaxa..." Kate, adam kapıya doğru dönerken sesinin kesildiğini söyledi. Adımları hızlı ve aceleliydi. Hovercraft'ına binip terastan ayrılana kadar nefes almak için bile durmadı.

Rüzgârı arkasına alarak eğitim çukurlarına doğru koşmaya başladı. Eşinin yanına dönmeden önce zihnini odaklaması ve bedenini cezalandırması gerekiyordu.

* * *

Pişmanlık, Kat'in yatağına girerken bedenini ağırlaştırdı. Pazar yerindeki olaydan ve Kat'le aralarında geçen hararetili konuşmadan sonra Vaxa, kendini bitkin hissediyordu. Sıcak dostuna sarılıp biraz kestirmeyi dört gözle bekliyordu ama şimdi geniş yatağıyla tek başına yüzleşiyordu.

Vaxa'yı durdurmadığı için kendine lanet etti. Şimdi, onu incittiğine inanıyordu, oysa gerçekte, pazaryerindeki o adamın onu incittiği hassas ete yanlışlıkla dokunmuştu.

Ona söylemek dilinin ucuna kadar gelmişti. Çok... kederli görünüyordu. Çok acı çekmişti.

Kate gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissetti. Dünya'dan milyonlarca ve milyonlarca ve milyonlarca mil uzakta olan en iyi arkadaşı Beks'le konuşabilmek için neler vermezdi. Beks'in her türlü çıkmaz için her zaman bir cevabı vardı, özellikle de konu erkekler olduğunda.

Ve muhtemelen senin bir çukurda gömülü olduğunu düşünüyordur, diye düşündü yeni bir üzüntü dalgasıyla.

Beks onun kaçırıldığını ilk fark eden kişi olacaktı. İkisi her gün konuşmuş, neredeyse her gün birbirlerini görmüşlerdi. Chicago'da birbirlerinden sadece bir sokak ötede yaşıyorlardı.

Ona bir mesaj göndermenin mümkün olup olmadığını merak etti. Vaxa'yı seçerek, Vaxa'nın tüm imkânlarına rağmen Luxiria'da kalmayı seçerek Uzay gemileri onu Dünya'ya geri getirebilirdi, en iyi arkadaşını terk etmiş ve onu ne olduğunu merak eder halde bırakmıştı. Ne zaman bunu düşünse suçluluk duygusu neredeyse her gün içini kemiriyordu.

Seni özledim, Beks, diye düşündü Kate, bir Çekilde arkadaşının içgüdüsel olarak onun hayatta ve iyi olduğunu bileceğini umarak. Kate'in

Bir gün birbirlerini tekrar göreceklerine inanmak için.

Burnunu kürklere bastırarak eşinin rahatlatıcı kokusunu içine çekti. Tartışmamış olmayı diledi. Ama aynı zamanda onun şu 'işe gitme' meselesini bırakmasını da diledi. İnsanların ona ne yapacağını söylemesinden hoşlanmazdı. Hiçbir zaman da sevmemi. Arkadaşı da farklı değildi ama pek çok insanın aksine onun fikirlerini, kendisi hakkında ne düşündüğünü önemsiyordu.

Kate bağımsızlığına, bekârlığa o kadar alışıyordu ki, bakılmanın, korunmanın nasıl bir duygu olduğunu unutmuştu. Eninde sonunda, özellikle de bebek Privanax'ın inandığı kadar büyük olacaksa, çalışmanın söz konusu bile olamayacağını biliyordu ama şimdilik bundan keyif alıyordu. Vaxa anlayacaktır. Pazar yerinden beri ikisi de biraz gergindi. Sabah onunla bu konuyu konuşacaktı.

Kate keşke her şeyi olduğu gibi bırakmasalardı diyordu.

* * *

Bir sonraki uyandığında şaşırtıcı bir şekilde gece olmuştu. Ve Vaxa yataklarına girdiğinde uyandı. Çıplaktı, saçları banyodan dolayı ıslaktı.

Kate hareketsiz kaldı, uykunun ağır ve kafa karıştırıcı sersemliğinden çıkmaya çalışıyordu. Bu yüzden, adam onu hemen yanına çekip, her zaman uyudukları gibi kollarıyla sarmayınca kafası karıştı. Yatağın kendi tarafında, kenara yakın bir yerde, sırt üstü uzanarak kaldı.

Kate kaşlarını çatı.

"Vaxa?" diye fısıldadı, çıplak koluna dokunmak için elini uzattı.

Onun eline dokundu. "Uyu, *luxiva*," diye mırıldandı. Ama onu kucaklamak için dönmedi. Bunun yanlışlığı ona çarptı.

"Sorun ne?" diye sordu, kürkleri iri karnının etrafında toplanarak doğrulduğunda. Karanlığın içinden onun yüzüne baktı. Sabaha kadar geçecek taze kesikler ve çürükler görebilmesine rağmen yaralanmış gibi görünmüyordu. Luxirianlar çabuk iyileşirdi.

Vaxa bir nefes verdi. "Önemli değil Kat. Dinlen." Yine de ona dokunmak için hareket etti. İlk kez aktif bir şekilde kan bağlarına ulaşmaya, onun duygularını anlamaya çalıştı. Ama adam onun bunu yaptığını hissetmiş olmalı ki sertçe "Nix" dedi.

"Vaxa?" Kate uyanık bir halde sordu. Boğazının yanmasından nefret ediyordu. "Neden böyle davranıyorsun? Neyin var?"

Daha önceki tartışmalarını, ayrılırken ne kadar üzgün olduğunu hatırlıyordu ama *bunu* gerektirecek hiçbir şey yoktu.

Kalçası göğsünün yan tarafına bastırana kadar ona doğru kayd. "Lütfen söyle bana."

"Kat, sadece dinlenmek istiyorum," diye tersledi.

Kısa bir süre hareketsiz oturdu. Acı ve reddedilme hissi gözlerini yaktı.

Yine de fısıldadı, "Benimle ilgili bir şey mi-"

"Kat," diye hırladı, "Bir kez olsun bana itaat et."

"Tamam," diye fısıldadı, afallamıştı. Bir an için nefes bile almadı. Onu yanlış anlamadığından emin olduğunda, boğazındaki yumru daha da büyüdü ve midesinde biriken korku onu hasta hissettirdi.

Yatağın kendi tarafına döndüğünde kürkler inanılmaz derecede gürültülüydü. Yaptığı her küçük hareketle hışırdarak etrafında dönüyorlardı. Kendi küçük senfonisi. Yerleştikten sonra tamamen hareketsiz yattı ve Vaxa'nın nefes alışlarını dinledi. Yavaşça, yavaşça, büyüyen karnını ellerinin arasına aldı, kendi teninin sıcaklığıyla rahatladı, bebeğinin avuçlarının altında güvende olduğunu biliyordu. Vaxa genellikle uykuya daldıklarında karnını tutardı ve son birkaç haftadır buna alışmıştı.

Dünya'daki eski erkek arkadaşı Peter bir zamanlar hayatının aşkıydı ya da en azından safça buna inanmıştı. Bir yetim olarak büyüyen, koruyucu aileden koruyucu aileye giden Kate, ona neredeyse çok kolay aşık olmuştu. Onunla tanıştığında, tıpkı Vaxa gibi nazik, kibar ve korumacıydı. Onu güldürüyor, ona aptal hediyeler ve karahindibalar getirdiğinde karnında kelebekler uçuşmasına neden oluyordu. Üç yıla yakın bir süre boyunca iyi ve mutlu bir hayatları olmuştu.

O üçüncü yıldan sonra... her şey değişmeye başladı. Yavaş yavaş ondan uzaklaşmaya başladı, daha uzun saatler çalışıyor, ondan önce uyanıyor ve o uyuduktan sonra eve geliyor, akşam yemeği planlarını erteliyor, Avrupa gezisini işten daha fazla izin alabileceği bir sonraki yıla ertelemeye karar veriyordu. Her şey o kadar yavaş yavaş olmuştu ki, ilişkilerinin nihai olarak patlamasına giden küçük küçük bebek adımları, o hiçbir şeyin farkına bile varmamıştı. Aptaldı. Kördü.

Daha kolay öfkelenmeye başladı, biraz kilo vermesini, tozluk ve tenis ayakkabısı giymemesini önermeye başladı.

bakka! dükkanı. Zaman içinde biriken ve onu bilinçlendiren küçük şeyler.

Adamın kendisini aldattığını öğrendiğinde, açıkçası bu bir sürpriz olmamalıydı. Ama sürpriz oldu. Büyük, çirkin bir sürprizdi ama yeni kız arkadaşı kesinlikle büyük değildi ve kesinlikle çirkin de değildi.

Kate o zamandan beri kimseyle çıkmamıştı ve üzerinden birkaç yıl geçmişti.

O anda Peter'ı düşündü çünkü ilişkiye başladığını tahmin ettiğı sıralarda Peter eve geç gelmişti. Yatağı gelmiş ve uyandığında, tıpkı Vaxa'nın yaptığı gibi onu itmişti.

Elbette Vaxa'nın onu asla ama asla aldatacağına inanmıyordu. Ama yine de benzer bir kendinden şüphe duyma hissine kapılmadan edemiyordu. Kendini o kadar uzun süre güçlü tutmuştu ki. Peter'ın ona söylediğı en ufak şeyi bile göz ardı etmişti, eğer biri ona yeterince saygı duymuyorsa, fikirlerinin onun için önemli olmaması gerektiğini biliyordu. Beks'in yardımıyla kendini yeniden inşa etmişti ve o zamandan beri böyle hissetmiyordu.

Yeni bir ilişkiye girmek -ki Vaxa ile olan ilişkisi çiftleşme törenine ve hamileliğe rağmen çok yeniydi-

Birisi her zaman zor bir savaş alanıydı. Nereye adım atacağınızı, ne zaman ileri gideceğinizi, nerede geri çekileceğinizi bilmeniz gerekirdi.

Vaxa söz konusu olduğunda, bu savaş alanında nasıl yol alacağını bilmediğı açıkça ortaya çıktı. Henüz değil.

Belki de sadece incinmişti ya da hormonları ona böyle hissettiriyordu ama o gece, nihayet uykuya dalarken, ilişkilerinin durumu hakkında iyi hissetmiyordu. Adamın neden birdenbire aralarına mesafe koyduğunu bilmiyordu.

Ve Kate bunu yapmasına neden izin verdiğini bilmiyordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BEŞ

Ertesi sabah uyandığında Vaxa yatakta değildi. Vücudunun belli belirsiz izine baktı ve sonra yataktan fırlayarak yavaşça banyoya gitti ve orada yıkanıp giyindi.

Yatak odasından dışarı çıktığında Bidan oturma odasındaydı. Vaxa görünürde yoktu.

"Günaydın," diye selamladı, ama içinde büyük bir gülümseme yaratacak gücü bulamadı.

"Günaydın Kat," dedi.

Kat ve Vaxa çiftleşme töreninden döndükten kısa bir süre sonra insan ifadesini benimsemişti. Yaşlı Luxirian mavi cüppeler giymiş, bileklerinde altın kelepçeler parlıyordu.

"Vaxa'an yemeğinizi yedikten sonra sizi arşive götürmemi istedi. Bu saatlerde komuta merkezinde olması gerekiyordu."

Dün gece olanlardan sonra, Kate onun bu sabah kendisini görmek istemeyip istemediğini bilmiyordu. Ne diyeceğini bilemeyen Kate, "Son zamanlarda çok meşgul, değil mi?" diye sordu.

Bidan'ın başını sallaması kendisini biraz daha iyi hissetmesini sağladı ama son birkaç gündür duyguları allak bullak olmuştu. "Bazı... siyasi zorluklar yaşıyor. Bu onun için kolay olmadı."

Vaxa Bidan'a güvenmiş ama ona güvenmemiş miydi? Ayaklanmalarla ilgili gerçeklerle başa çıkamayacağını mı düşünmüştü?

"Doğru," dedi, sesi biraz boğuk çıkıyordu.

"Yemek yemek ister misiniz..." Bidan sözünü keserek ona daha yakından baktı. "*Lavrix'an*, bileğine ne oldu?"

Kate soru karşısında biraz sıçradı ve içgüdüsel olarak kolunu vücuduna yaklaştırdı. Banyoda fark ettiği bileğine baktığında, morluk gerçek acıdan çok daha kötü görünüyordu. Derisi benekli ve maviydi, önümüzdeki hafta içinde sarıya dönüşecekti. Kate her zaman kolayca morarırdı -Beks ona sevgiyle muz derdi- ama bu seferki pastayı aldı.

"Ah," diye mırıldandı beynini yoklayarak. Keriva'nın kendisi için diktiği, kolları kollarından aşağıya doğru inen bol bir elbiseyi gizlemek umuduyla bilerek seçmişti. Ama Bidan her zaman dikkatli biriydi. "Yanlışlıkla arşivdeki bazı parşömenlere çarptım."

Gerçekten mi, Kate? Bu bahane daha kötü olabilir miydi?

"Acımıyor," diye güvence verdi ona, zaten küçük bir beyaz yalan söylediğini düşünerek. Bir tanesinin daha zararı olmazdı. "İnsanlar sadece çok çürür. Sen beni çocukken görmeliydin."

"Belki de seni Privanax'a götürmeliyim," dedi Bidan kaşlarını çatarak. "Eminim Vaxa'an burada olsaydı seni alırdı."

"Ama değil, değil mi?" Kate yutkundu. "Gerçekten, ben gayet iyiyim. Çürükler zararsızdır."

Bidan onu inceledi. Kate her zaman onun hakkındaki her şeyi görebildiği hissine kapılırdı. Onda böyle bir hava vardı. Adam konuyu kapatıp, "Glk yemeğinde ne istersin?" diye sorduğunda Kate rahat bir nefes aldı.

Bidan'ın yüzündeki sert ifadeyi görünce, "O kadar da..." diye devam etti.

Masum bir ses tonuyla, "Eğer yemek istemiyorsanız, Privanax'ı görmek için vaktimiz olacak," dedi.

Neden o küçük...

Kate gözlerini kısıtı ama Bidan onun karar vermesine izin vermekle yetinerek bekledi. Israrcı, otoriter Luxirian erkeklerinin nesi vardı?

"Kahvaltı kulağa harika geliyor," dedi.

* * *

Vücudundan ter ve kan damlarken Vaxa'an, "Yine mi?" diye homurdandı.

Denemelere hazırlanmak için günde üç kez antrenman yapmaya başlamıştı. Hazırlanmak için yarım ay döngüsü vardı. Ve Duruşmalar beş rakiple sınırlandırılmıştı. Denemeler sırasında bir Prime Leader'a sadece beş kişi meydan okuyabilirdi.

Çünkü bir Başbakan'ın güçlü ve cesur olması gerektiği söyleniyordu.

Beş savaşçının dayanıklılığı. Eski bir deyiş ama hâlâ saygı duydukları bir deyiş.

O ilk iki savaşçı ona meydan okuduğundan beri, geri kalanlar yerler hızla doldu. Denemeler turlar halinde yapılacaktı. Vaxa'an rakiplerinin her biriyle teker teker yüzleşecekti. Bunu görecekti

Onlarla işi bittiğinde her bir savaşçı kendi kanından bir havuzda yatacaktı.

Gururlu Luxiria'sının Baş Lideri olmak için doğmuştu. İktidarları sırasında bir noktada meydan okunmuş ve hepsi de Denemelerden zaferle çıkmış uzun bir Başbakan Liderler soyundan geliyordu. Vaxa'an kendi sonucunun da farklı olmamasını sağlayacaktı. Sadece Luxiria'sı, evi için savaşmakla kalmayacak, aynı zamanda eşine veya yavrularına zarar gelmesine asla izin vermeyecekti. Kaybederse, ölürse, *kendisinin* bile onların güvenliğini sağlayabileceğinden emin değildi.

Bir Başbakan'ın beş rakip sınırına ulaşmasının üzerinden yüzyıllar geçmiş olmasına rağmen, Vaxa'an başarısız olmayacaktı. Reddetti. Dayanıklılığını artırmak ve bedenini daha da zorlamak için gerekirse her an antrenman yapacaktı. Askeri eğitim sırasında daha kötülerini de atlattığını düşünüyordu.

Lihvan ve Rixavox onun eğitim seansını denetliyordu. Rixavox başıyla onayladı ve iki savaşçıyı daha çukura çağırdı.

Bir sonraki raunt başlamadan önce her ikisi de başlarını eğerek Liderlerine saygılarını gösterdiler. Zaten üç savaşçıyı yenmişti ve oturuma ara vermeden önce bu ikisinin işini çabucak bitirmek istiyordu.

Kavga başladı.

Kısa sürdü, çoğunlukla keskin pençeler, mavi kan sıçramaları ve zamanla yara izlerine dönüşecek yakıcı kesiklerden oluşan bir bulanıklıktı. Vaxa'an temas kurmak için eline geçen her fırsatı değerlendirdi ve bunu utanmadan yaptı. Denemelerin herhangi bir kuralı yoktu. Tek bir gerçek vardı: Biri yaşar, biri öldü. Vaxa'an'ın durumunda, beş kişi ölecekti.

Pençelerinin bir oyuğu ve kemik sızlatan bir çatırtıyla savaşçılardan birini yendi. Yorgunluk vücudunu köreltmeye, hareketlerini yavaşlatmaya başlamıştı ama eşinin çocuğuyla birlikte ağırlaştığını düşünerek ilerlemeye devam etti. O olacaktı

çocuklarını dünyaya getirmek için oradalar.

Rakibi onu uyluğunun üst kısmından yakalayıp etini narin bir kâğıt gibi parçaladığında Vaxa'an hiç ses çıkarmadı. Kan kaybı sendelemesine neden oldu.

Ama seans devam etti. Sonunda Vaxa'an, rakibi yanlış adım attığında bir açıklık gördü ve saldırması için kısa bir an sağladı.

Vaxa'an temas ettiğinde rakibi bir tıslamayla taş zemine düştü.

"Yeter, Başbakan," dedi Rixavox sessizce, ona yaklaşıarak. "Yaralarınızı kapatmamız gerekiyor."

Vaxa'an keskin bir şekilde başını salladı, nefesleri hızla geliyordu. Kalçasına baktı ve tüm bacağına kanla kaplı olduğunu gördü. Belki de eğer zamanında iyileşmezse yarın sabah seansını iptal edecekti. Yara derindi.

Lihvan diğer savaşçıları eğitim odasından kovdu ve sadece üçü kalana kadar hepsi dışarı çıktı.

Lihvan, "Böyle antrenman yapmaya devam edersen rakiplerine kan kusturacak hiçbir şeyin kalmayacak," diye yorumladı.

Vaxa'an boğazının arkasından hırıltılı bir ses çıkardı. "Sana fikrini sormadım."

Lihvan nefes nefese kaldı. "Bu süre boyunca çok gergindin. Al bakalım." Ona bir şişe uzattı. "Buna benden daha çok ihtiyacın var."

Vaxa'an aldı ve içmek için başını arkaya eğdi. Güçlü bira boğazını yaktı ve bacağından yayılan acıyı uyuşturmaya yardımcı oldu. Şişeyi geri itmeden önce uzun bir yudum daha aldı.

Lihvan başını salladı ve ona sırıttı. "Sende kalsın dostum."

Rixavox şişeyi onun elinden aldı ve bir yudum aldıktan sonra şişeyi Vaxa'an'ın yarasının üzerine devirdi.

Acı onu yaktı ve Rixavox'a dik dik bakarak Luxirian dilinde küfretti. Bacağı -ve karanlık demin yakalamayı başardığı etini süsleyen diğer tüm pençe izleri- kalp atışıyla aynı ritimde atarken midesi sıkıştı.

Rixavox'un tek söylediği "Privanax'ı çağıracağım," oldu. "Bunun onun lazerleriyle onarılması gerekiyor."

Vaxa'an kendini hazırlayarak içmeye devam etti. Privanax kısa bir süre sonra geldi ama bacağını görünce akıllıca bir şey söylemedi. Doktor yarasını lazerle kapatırken Vaxa'an şişeyi çekti ve acı omurgasında kıvılcımlar çıkarırken çenesini sıkıttı.

"*Lavrix'an'ın* bu süreyi nasıl geçirdiğini sorabilir miyim?" Privanax çalışırken sordu. "Onu gördüğümünden beri herhangi bir endişesi var mı?"

"Bilmiyorum," diye gürledi Vaxa'an. Uyandıktan sonra hariç, Vaxa'an o süre boyunca eşini görmemiş ya da onunla konuşmamıştı. Onun iyi olduğundan emin olmak için kan bağlarına birkaç kez dokunmuştu ama bunun ötesini bilmiyordu.

Doğrusu, eşi söz konusu olduğunda önceki süreyi iyi idare edememişti. Onu incitmiş, öfkesini ondan çıkarmış ve onu

uzakta. Ve bu sabah onunla yüzleşmek yerine, bir korkak gibi ondan kaçtı.

İçgüdüğü eşiyile yeniden bağlantı kurmasını istiyordu. Onu hissetti onu kucaklamayı, yumuşak, solgun tenini koklamayı ve tuhaf kalp atışlarını dinlemeyi arzuluyordu. Ama Vaxa'an aralarındaki gerilimi artırmaktan başka bir işe yaramayacağından endişeliydi. Ondan neden bu kadar uzak kaldığını ona söylemek istemiyordu. Ona Denemeler'den bahsetmek istemiyordu. Yakında başka seçeneği kalmayacaktı.

Eğer Denemeler'e düşerse, hazırlık yapması gerekecekti. Onun Daha kötüsü olursa elçiler onun güvenliğini sağlayacaktı. Vaxa'an savaşçı gururunun eşinin önüne geçmesine izin vermezdi.

Lihvan ve Rixavox birbirlerine baktılar. Ruh hali zaten ekşiydi ve içtiği bira dilini çözmüştü. Bilmediği bir nedenle homurdandı: "Eşime ayaklanmalardan bahsetmedim. Ya da Denemeler'den."

Rixavox'un yüzü şaşkınlığa dönüştü. "Bunu saklamayı mı bekliyorsun? Sır mı? Haberler çoktan yayılmaya başladı. Çok yakında öğrenecek, muhtemelen yanında çalıştığı o dedikoducu kadından."

Vaxa'an, Kat'ın bileğini kavradığında acı içinde nasıl tısladığını hatırladı ve aniden savaşçının bacağını daha da derinden kesmiş olmasını diledi. Bir dişiyi incitmek onun kültüründe en büyük günahı ve kendi eşine zarar verdiğini bilmeye dayanamıyordu.

Rixavox'a baktı ve sonra bakışları Lihvan'a döndü. Privanax yarayı lazerle kapatmayı bitirdiğinde arkasına yaslandı. "Görünüşe göre son zamanlarda pek çok sır saklıyormuşum," diye mırıldandı.

"Bu ne anlama geliyor?" Rixavox bakışlarını kısarak sordu, gözleri diğer savaş generaline kaydı.

Privanax hızla malzemelerini toplayarak araya girdi, "Ben gidiyorum. İhtiyacınız olan başka bir şey var mı, Başbakan?"

Vaxa'an başını salladı. "Hayır. Eşimi birkaç dakika içinde başka bir sınav için size getireceğim."

Privanax başını eğdi ve gitti.

Rixavox bir sütun gibi durmuş onu izliyordu. "Cruxan, Kirov ve Vikan şüpheleri var, Vaxa'an. Benim de öyle. Seni ve Lihvan'ı özel meseleleri tartışırken görüyoruz ve bu bizi temkinli yapıyor."

Sadece bir sırrını açıklamak için bile olsa gerçeği söyleyebilirdi. "Lihvan'ı Çukur'a sızmakla görevlendirdim."

Rixavox hareketsiz kaldı. "Ne?"

Lihvan sesini alçaltarak ayaklarının üzerinde kaydı. "Ay döngüsünden sonra bir saldırı planlıyoruz. Denemeler sonuçlandıktan sonra."

"Ne amaçla?" Rixavox sesini yükselterek sordu. "Bunu yaparak Krevorag'larla savaşa davetiye çıkarıyoruz."

"Bir savaş başlatmak istemiyorum," dedi Vaxa'an. "Ama kadınıma bana konu Çukur olduğunda hepimizin ikiyüzlü olduğunu fark ettirdi. Böyle bir olayın gerçekleşmesine seyirci kalıyor ve izin veriyoruz. Korunmasız ve kazanılması gereken savunmasız dişiler. Evet, Çukur'da savaşan ve dişilere zarar vermeyen onurlu erkekler de var ama Jetutianlar gibi onları ahlaksız amaçlar için kullandığını bildiğimiz türler de var. Hepsisi de Krevoragların kârı için. Onlar zayıf bir tür. İş savaşa gelirse, bize ve müttefiklerimize karşı kolayca ve hızla düşeceklerinden eminim."

Rixavox onun sözlerini değerlendirdi ve kısa bir süre sessiz kaldıktan sonra gürledi: "Benim karakolumda da, eminim diğerlerinde olduğu gibi, Çukur'a gitmek için benden izin isteyen savaşçılar var."

Vaxa'an başladı. "Kaç kişi?"

"Yedi ya da sekiz. Zaferinizi ve *luxiva*'nızı duydular. Şimdi onun senin çocuğunu taşıdığını açıkladığına göre, korkarım daha fazlası da savaşmak isteyecektir. Bu da şu soruyu akla getiriyor... Eğer görevinizde başarılı olursanız, dişilere ne olacak?"

Lihvan, "Onları güvenlik için buraya getireceğiz ve daha sonra Dünya'ya dönmeleri için gerekli düzenlemeleri yapacağız," diye cevap verdi.

Rixavox, "Dördüncü Çeyreğe yolculuk yapmaya yetecek kadar güçlü Luxirian kristallerinden sınırlı miktarda var," diye savundu. "Boşa harcayamayız onları."

"O halde bu amaç için kullanılacaklar," diye mırıldandı Vaxa'an. "Gerekirse kendi ailemin kristalini veririm. Ailesine dönmek isteyenler eve güvenli ve hızlı bir geçiş sağlanacaktır."

"Peki bu kurtarma görevlerinden kaç tane planlıyorsunuz? Krevoraglar kullanmak için daha fazla diş elde edecekler."

Lihvan, "Buna bir son verilmesi için Urunya Federasyonu'na dilekçe vermeye başladım bile," dedi. "Konuyu oylamaya sunacaklarına dair onay bekliyoruz."

Rixavox alay etti. "Bir şey yapılmadan önce birkaç tur atmanız gerekebilir."

"İşte bu yüzden güce ihtiyaç var," dedi Vaxa'an. "Krevoraglar zayıf olmalarına rağmen yeterince zekiler. Müttefiklerimizle birlikte

Luxiria'ya ve onun yanında duran herkese meydan okumaktan daha iyi bir şey olamaz. Niyetimizi açıkça ortaya koyduğumuzda duracaklarına inanıyorum. Ancak tehditlerimizi ciddiye almaları için bir güç gösterisine ihtiyacımız var."

Rixavox, "Bu üstlenilecek bir şey değil, özellikle de şu anda, dostum," dedi.

"Bu yüzden Lihvan'ı görevlendirdim ve bu yüzden sana söylüyorum Şimdi. Kirov, Cruxan ve Vikan'ı bilgilendirmenizi istiyorum. Duruşmalar sona erene kadar bu işi sizin ellerinize bırakıyorum."

Rixavox onu inceledi ama sonra keskin bir şekilde başını salladı. "Bu konuda sizi destekleyeceğiz."

Vaxa'an hafif bir rahatlama hissederek başını eğdi. Bu sadece bir an sürdü ve sonra keskin bir nefes verdi. "Bir mesele daha var..." Elçileri onun kasvetli tonu karşısında doğruldular. "Eğer Denemeler'e düşeceksem _."

"Yapamayacaksın," dedi Lihvan. "Sen rakiplerinden çok daha üstün bir savaşçısın. Daha güçlüsün, daha hızlısın, daha hesaplısın."

"Eğer düşersem," diye devam etti Vaxa'an, "eşimin güvende olmasını ve varisine zarar gelmemesini sağlayacağınıza dair söz vermenizi istiyorum."

Lihvan başını iki yana salladı. "Gerek yok-"

"Verdiğin söz," diye ısrar etti Vaxa'an.

Lihvan sessizdi. Ama sonra uzanıp Vaxa'an'ı omzundan kavradı. "Sana söz veriyorum kardeşim."

Vaxa'an Rixavox'a baktı.

Rixavox başını eğdi. "Benimkine de sahipsin. Sonuç ne olursa olsun, onun güvende olacağını bilerek Denemeler'e gidebilirsin. Çocuğunuz da öyle."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ALTI

Kate yüzleşme konusunda iyi olmayı öğrenmişti. Zaman, hatta yıllar almıştı ama şimdi sorunları nispeten iyi idare ettiğini düşünüyordu.

Dün gece ona hiç iyi gelmemişti. Vaxa onu itmişti, ki ona hiç benzemiyordu. Ve evet, Başbakan olduğu için çok fazla stresle uğraşıyor olması gerektiğini biliyordu, ama bu ona şu hakkı vermiyordu Özellikle de günün erken saatlerinde yaşadıkları tartışmadan sonra.

Bu yüzden bütün sabah ve öğleden sonra etrafta dolanıp durdu. Ve bir kavgadan sonra aylak aylak dolaşan kişi olmaktan nefret ediyordu. Bidan iş gününün ardından onu arşivden alıp, yemek göndereceğine dair söz vererek evine bıraktığında, merakla ortalıkta görünmeyen eşiyle yüzleşmeye fazlasıyla hazırды. Bir kavga için yanıp tutuşuyordu.

Ama sonunda o gece eve döndüğünde tüm mücadelesi sona erdi. Çünkü berbat görünüyordu. Berbat.

Hovercraft'tan topallayarak çıktı ve Kate soluk soluğa onu karşılamaya koçarken bacağının -ve aslında vücudunun büyük bir kısmının- kanla kaplı olduğunu gördü.

"Ne oldu?" diye sordu. Adamın göğsü çıplaktı ve kadın Pençe izleri ve oyuklar etini süslüyordu. Yanağında, sol gözünü kıl payı kaçırmış gibi görünen derin bir kesik vardı.

"Bana bunun eğitimden olduğunu söyleme," dedi, gözleri dizinin kenarından neredeyse kasığına kadar uzanan ince, kanlı çizgiye odaklandı. Kapatılmış ve temizlenmiş görünüyordu ama etinin içinden geçen bir dikiş göremiyordu.

"Öyle," diye mırıldandı, derin sesi geçici bir merhem görevi görüyordu. Sesi acı çekiyor gibi gelmiyordu ama bunu ondan saklamakta her zaman başarılı olmuştu. Tuhaf, tanıdık parlak mavi gözleri, sanki onu ezberlemeye çalışıyormuş gibi yüz hatlarının üzerinde gezindi. Sanki onun her santimini zaten ezberlememiş gibi.

O anda, dün geceki davranışı için onu biraz affettiğini fark etti. Ona bakma şekli... onu *özlüyordu*. Belli oluyordu,

Yüzünde açıkça yazıyordu. Peki neden ona dokunmuyordu?

"Hadi," diye mırıldandı, topuklarının üzerinde yatak odalarına doğru dönerken. "Yerlere kan damlatmak istemezsin."

Adam onun arkasına düştü, adımları ağırdı, gevşekliği belliydi. Ama sonra aniden onu durdurdu. Adamın kolları onu arkadan sararak vücuduna sıkığtırırken Kate gözlerini kırpığtırdı. Bağı ağağı eğildi ve derin derin içine çekerek boynunu kokladı. Orada sessizce durdular ve Kate onun kendisine sarılmasına izin verdi. Ve nedense gözlerinden yağlar süzölmeye bağladı, sonra da yanaklarından ağağı dököldü.

Elleri adamın bileklerini sıkmak için yukarı kalktı ve göğüslerine yaklaştırdı. Sonra onun kollarında döndü, boynunu kavradı, burun deliklerini dolduran kanın metalik kokusunu ve şimdi elbisesinin önünü ve arkasını ıslatan lekeyi umursamadı.

Bu adamı seviyordu. Nasıl sevmesin ki? Elleri adamın siyah saçlarına dolanmış, onu bırakmak istemiyordu. Dün geceki düşönceleri için şimdi utanıyordu. Ondan şöphe ettiği için utanıyordu.

"Gel," diye fısıldadı kulağına. "Seninle ilgilenmeme izin ver."

Parmaklarını onunkilere geçirdi ve onu banyoya götürdü. Kaplıca havuzu ılık ve buharlıydı ama şimdilik bunu görmezden geldi. Bunun yerine küçük bir leğene temiz su doldurdu ve yumuşak bir bez alıp içine daldırdı. Vaxa, önünde çırılçıplak durana kadar adamın pantolonundan geriye kalanları nazikçe soydu.

Kadın, adamın en kötü kesiklerine suyla nazikçe dokunup biriken ve kuruyan kanı temizlerken tuvalet sessizdi. Göğsünü sildi, bezi güçlü, değişen kaslarının üzerinde yumuşattı sıkmadan önce. Leğen onun kanıyla maviye döndü ve taze, temiz su için içindekileri dökmek zorunda kaldı, ama en azından çoğu banyoda yıkanmayacaktı.

Vaxa'nın bakışları tüm zaman boyunca onun üzerindeydi. Gözleri onun yüzünden hiç ayrılmadı ve kadın onun bakışlarının yoğunluğunu hissetti. Farkındalık parmak uçlarına ve ayak parmaklarının ucuna kadar yayılıyor, sıcak odada göğüs uçlarını sıkıyor ve omurgasını diken diken ediyordu. Oda, her ikisinin de söylemek istediği ama tam olarak dile getiremedikleri şeylerle doluydu. En azından henüz değil.

Kanın çoğunun temizlendiğinden emin olduktan sonra bezi bir kez daha sıktı ve sonra soyundu. Kate bunu yaparken kendini biraz mahcup hissettiğine şaşırmıştı - bunu fark etmişti

Sabah karnının geçen haftaya göre daha büyük ve göğüslerinin daha dolgun olduğunu fark etti ama sonra kendi kendine bunun Vaxa olduğunu söyledi. Onu giyinik gördüğünden daha çok çıplak görmüştü.

Onun etkileyici ereksiyonunu görmezden gelerek ellerini tuttu ve onu banyolarına götürdü.

"*Rissatorax*," diye mırıldandı nefesinin altında.

Su kalçalarına vururken Kate kaşlarını çattı. Bu kelimeye aşına değildi. "Bu ne anlama geliyor?"

Vaxa suyun içinde öne doğru sıçradı ve sonra kendini dzelitti. Ayaklarının üzerinde biraz dengesiz duruyordu ama Kate bunun yaralarından kaynaklandığını düşündü.

"Bu eski bir yaratık," dedi. "Kızıl sulara yaşar. *Vrixtat'or*. İnanılmaz derecede güzel olduğu söylenir ve erkekleri suya eker... burada ruhlarını tketer ve onları eşit olarak yaşadıkları kara dünyaya eker. Yaratıklar bir kez daha acıkana kadar."

Dudakları kıpırdadı, alınmalı mıydı yoksa gurur mu duymalıydı emin değildi. "Bizde de böyle bir şey var. Ama biz onlara siren diyoruz. Ya da kelpies."

"Seni büyük bir mutlulukla kara dünyaya kadar takip ederdim, dişi," dedi ona. "Doyana kadar ruhumu yalayıp yutmana izin verirdim."

"ok romantiksin Vaxa," diye usulca takıldı, omuzları tamamen suya battığında durdu. Vücudunda kalan az miktardaki kan yıkandı, suya açık mavi bir renk vererek etrafında bir halka oluşturdu.

"Bana hiç romantik denildiğini sanmıyorum, *luxiva*. Tahmin edebileceğiniz gibi."

Kate'in dudağı kıvrıldı ve dnden beri biriken gerginliğin bir kısmı erimeye bağladı. Hayır, Vaxa pek romantik bir erkek değildi. Ama bunu başka şekillerde telafi ediyordu.

"Senden iek ve çikolata beklememem gerektiğini biliyorum," dedi ona drşe.

Kaşlarını atarken kaplıcadan çıkan buhar aralarında yükseldi. "iekler nedir? Ve ikolata?"

Luxiria'da çiçeğe benzeyen bir şey görmemişti ve gezegende yediği en tatlı şey mavi çekirdekli o tuhaf meyveydi. Kate beynini yokladı ve sonra aklına geldi. "Yemek salonunun kenarı boyunca uzanan şu sarmaşıkları biliyor musun?"

Kaşlarını çattı. "Bunlar... çiçek mi?"

"Sayılır. Dünya'daki çiçekler bu sarmaşıklardan biraz daha güzel. Renkli yaprakları vardır ve bazı çiçekler harika kokar."

"Amaçları nedir? İnsanların onları koklaması için mi?"

"İnsanlar her türlü sebepten dolayı çiçek verirler. Sevgililerine, arkadaşlarına ya da ailelerine verirler. Bunlar hoş bir jesttir." İcini çekti. "Öte yandan çikolatayı açıklayamam. Sadece denemeniz gerekiyor ama burada yok."

Böyle küçük, önemsiz şeylerden konuşuyor olmak güzeldi. Geçen hafta dostunu çok özlemişti. İşiyse o kadar meşguldü ki onu neredeyse hiç görmemiş gibi hissediyordu.

Biraz tereddütle elini uzatıp adamın göğsünü yumuşattı.

Ona, nefesinin kesilmesine neden olan gürleyen bir mırıltıyla cevap verdi.

"Bana sorunun ne olduğunu söylemeyecek misin, Vaxa?" diye fısıldadı.

"Bunun benimle bir ilgisi var mı? Yoksa-"

"Nix," diye araya girdi kaşlarını çatarak.

"Ama... dün gece. Ben-sen...sen beni ittin. Ve bu hiç hoşuma gitmedi. Bu beni incitti."

Vaxa Luxirian bir küfür savurdu ve yüz ifadesi öyle bir ıstıraba dönüştü ki neredeyse bir şey söylediğine pişman olacaktı.

Hayır, söylenmesi gerekiyordu, diye hatırlattı kendine.

Vaxa kızın yanaklarını avuçlarının arasına alarak ona bir kez daha dokundu ve kız onun içinde eridi. Onun dokunuşuna açlık duyduğunu hissetti. Buna o kadar bağımlı hale gelmişti ki, Vaxa'nın onu yalvartabileceğinden korkuyordu... ve utanmadan yalvaracaktı.

Kelimeleri yavaşça, dikkatlice ölçüp biçmiş gibi söyledi. "Sana iyi bir eş olamadım, *Luxiva*."

"Buna inanmıyorum," dedi usulca, onun ses tonunda duyduğu samimiyet karşısında yüreği sızladı. Duygularını çok sık gösteren biri değildi, ama gösterdiğinde... neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. "Beni korudunuz, istediğim her şeyi verdiniz, benimle ilgilendiniz. Beni her zaman senin dünyana mümkün olduğunca yumuşak bir geçiş yaptım. Bana iyi bir eş olmadığınızı nasıl söyleyebilirsiniz?"

"Dün sana zarar verdim," diye belirtti. "Sana fiziksel olarak zarar verdim. Ben... şimdi senin yüzüne bakamayacak kadar utanıyorum, *luxiva*. Benim iyi bir eş olduğumu nasıl söyleyebilirsin?"

Kalbi yumuşadı. Luxirialıların -en azından dün pazaryerindeki erkeği düşününce çoğu Luxirialının- kadınlara zarar vermenin bir erkeğin işleyebileceği en kötü suç olduğunu düşündüğünü biliyordu. Tüm bunların kökeni bu muydu? Dün gece kendinden o kadar iğrenmiş miydi ki onu kendinden uzaklaştırmıştı?

Nefes nefese kaldı ve sonra ne söyleyeceğini düşündü. Kate ona dün markette olanları anlatmak istemiyordu. Bu sadece zaten uğraştığı stresi daha da artıracaktı ve bunun onu çileden çıkaracağını biliyordu. Olanlar için bir Gekilde kendini suçlayacaktı ki bu çok saçma olurdu.

Ama zaten kendini suçluyor, diye düşündü. Ve çok zeki arkadaşı onun işte bileğini incittiğine inanmayacaktı. Çürük her tarafı sarıyordu; sadece bir noktaya sınırlı değildi.

Kadın sol bileğini sudan çıkarıp adamın görmesi için gösterdiğinde su şırıldadı. Adamın gözleri kadınıninkilerden hiç ayrılmadı ama bileğine yan gözle baktı... sonra da bir kez daha baktı.

"Kat..." diye nefes aldı, vücudu o kadar ani bir şekilde sertleşti ki banyoda bir su dalgası dışarıya doğru uzandı.

"Bunu sen yapmadın," dedi ona, o başka bir şey söyleyemeden sözlerini vurgulayarak. "Dün bileğime uzandığında... O şekilde tepki verdim çünkü *zaten* incinmiştim. Bunu sen yapmadın, Vaxa. Beni asla incitmeyeceğini biliyorum. Bu şekilde değil."

Vaxa başını salladı. Morluğa baktı ve sanki gördüğü en kötü şeymiş gibi, sanki kendi vücudu tamamen kesik ve pençe izleriyle kaplı değilmiş gibi yüzünü buruşturdu. "Anlamıyorum."

Kate onun tepkisini kontrol edebileceğini umarak derin bir nefes aldı. "Dün... pazar yerinde..."

"Ne oldu, *luxiva*?" diye sordu kadın durduğunda.

"Bir erkek vardı. Ben Keriva'nın arkasından giderken kalabalığın içinde yanıma geldi," diye başladı. "O... o beni yakaladı, Vaxa. Oldukça sert, böyle morarmama yetecek kadar. Bana insan fahişe dedi."

Vaxa ona bakıyordu ve söylediği şeyi anlamaya çalıştığını anlayabiliyordu. Sonunda anladığında da öfkesi dalga dalga yayıldı ama bunun kendisine yönelik olmadığını biliyordu. En azından tamamına değil.

"*Kim*?" diye sordu, sesi aldatıcı bir şekilde sessizdi.

"Vaxa," diye mırıldandı, "Lütfen, ben-"

"*Kim*?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Her şey çok hızlı oldu ve çok fazla insan vardı. O... onun bir savaşçı olması mümkündü. O yapıya sahipti ve ben -Sanırım bazı yara izleri vardı."

"Başka ne var?"

Ses tonu onu korkutuyordu. Eşinin onu ilk 'kazandığında' başka bir uzaylıyı öldürdüğünü görmüştü, Luxiria'daki dövüş çukurlarında antrenman yaptığını görmüştü, yani neler yapabileceğini biliyordu. Ama onu hiç bu kadar büyük bir öfkeyle tek bir şeye odaklanırken görmemişti.

"Başka pek bir şey hatırlamıyorum," diye fısıldadı. Koyu renk saçları ve siyah, kıvrık boynuzları vardı ama gezegendeki hemen hemen her Luxirian da öyleydi. Onu tekrar görürse tanıyabileceğini düşündü.

Suyun içinden Vaxa'nın ellerinin nasıl kıvrıldığını görebiliyordu. Ellerini yukarı kaldırdı, saçlarının arasından geçirdi ve kazara bileklerini boynuzlarına sürttü. Fark etmemiş gibi görünüyordu.

Konuştığında sesi tam bir hırıltıya dönüşmek üzereydi. "Bir erkek benim *luxiva*'ma dokunmaya *cüret etti. Bir savaşçı!*" Tuvaletin tavanına doğru acı dolu bir kükreme savurdu ve tökezleyerek banyoya geri döndü.

Aralarındaki boşluk.

Kate'in kalp atışları boğazında zonkluyordu. "Vaxa, lütfen... sakın ol."

Gözlerini ona dikti ve sonra sabitledi. Omuz kasları dalgalandı ve boyu uzamış gibi göründü. "Bunu benden neden sakladın?"

Sesindeki acı, onu içten dışa doğru parçalayarak gıcırdattı. Karnına kramp girdi.

"Çünkü böyle tepki vereceğini biliyordum," dedi usulca ve ona dokunmak için elini uzattı. Adam ondan uzaklaşarak avuçlarını gözlerine bastırdı.

"Bana yalan söyledin," dedi sonunda, sesi eşitti. Başını kaldırıp ona baktığında yüzü taş gibiydi.

"Sana yalan söylemedim," dedi kaşlarını çatarak, göğsünde keskin bir öfke ve hayal kırıklığı hissederek. İkisinin de öfkeli olmasının bir faydası yoktu, özellikle de bir kavganın ortasındayken. "Sadece sana söylemedim."

"Aynı şey!"

Nefesini içine çekti. "Benimle yalan söylemek hakkında mı konuşmak istiyorsun? Su testisi su yolunda kırılır!"

Kaşlarını çatı. "Nedir bu?"

"Eğer ben sana yalan söylediysem, sen de bana yalan söylüyordun. Muhtemelen *haftalardır*. O yüzden sakın bunu bana çevirmeye kalkma!"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi, silahlarına yapışarak.

"Gerçekten mi?" diye sordu kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak. Böğrüne bir sızı saplandı ama aldırmadı. "Yani bana karakollarda *benim yüzümden* çıkan ayaklanmalardan hiç bahsetmeyecek miydin? İnsan olduğum ve Luxirianların diğer türlerle üremesini istemedikleri için mi? Bana *bundan* hiç bahsedecek miydin? Yoksa sadece beni karanlıkta tutmayı ve saklamayı mı umuyordun? Bu yüzden mi benim de çalışmayı bırakmamı mı istiyorsun? Sırf Başbakan olduğunuz için *bana* da emir verebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

En azından biraz utanmış gibi görünme nezaketini gösterdi. Ama sonra öfkesi büyüdü. "Ben en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım," diye homurdandı. "Başbakan olarak verdiğim kararlar hakkında beni sorgulama. Hiçbir şey bilmiyorsun! Sana söylememeyi seçtim çünkü siyasi meseleler seni ilgilendirmiyor. Onlar *benim* yüküm."

Bu biraz acıttı.

Gözleri kısıldı ve boğazı yandı. "Sen sadece Başbakan değilsin. Sen benim *eşimsin*. Ve şu anda? Bana düşüncelerime ve fikirlerime ne kadar az değer verdiğini gösterdin."

Kate yüzünü çevirdi, göğüslerini kollarıyla siper ederek ılık suyun içinde titredi. Ona markette olanları anlatarak, aralarında büyüdüğünü hissettiği mesafeyi onarmaya yardımcı olacağını ummuştı. Tek yaptığı daha da kötüleştirmek olmuştu. Çok, çok daha kötü.

Göz ucuyla onun tereddüt ettiğini gördü. Adam ona doğru bir adım atarken su dalgalandı.

"*Luxiva...*" dedi yumuşak bir sesle.

Karnına bir kramp daha girdiğinde Kate'in nefesi kesildi ama bu seferkini görmezden gelemezdi. Acı omurgasına yayılıp dizlerini bükerken, başını suyun üstünde tutmaya çalışsa bile, elini körü körüne uzattı.

Vaxa ona doğru hamle yaptı ve onu tuttu. Avuç içlerinin yüzünün kenarlarını yumuşattığını hissettiğinde sesi paniklemiş gibiydi. "Kat! Kat, ne oldu?"

yanlış mı?"

"Bilmiyorum..."

Suyun içinde kırmızıyı görünce durakladı. Bir an için ne olduğunu anlayamadı ama sonra fark etti. Onun kanı. Suyu bulandırmıştı.

etraflarında, genişliyor, büyüyor.

Vaxa ne olduğunu onunla aynı anda anladı ve adamın yüzündeki renk soldu.

"Vaxa, bebek," diye fısıldadı, başka bir kramp onu ağlatırken bile korku gözlerini genişletti.

Vaxa onu kollarıyla sardı ve nazikçe ama hızlı bir şekilde yerden kaldırdı. banyoda. Kanını silmek için kullandığı bezi aldı ve bacaklarının arasına bastırdı.

"Burada tutun," diye emretti, sonra çırılçıplak bir halde onları evlerinden dışarı çıkardı ve onu hovercraft'a bindirdi. Bacaklarının arasına bakmaya korkuyordu, ne bulabileceğinden korkuyordu ve daha fazla kan hissettiğinde korku kalbini dondurdu, bezi yapışkan ve sıcak hale getirdi.

Vaxa onları laboratuarlara doğru fırlattı, yolda Privanax'ı aradı ve onunla Luxirian dilinde konuştu.

Sözlerini bitirdiğinde, "Vaxa, korkuyorum," diye fısıldadı.

Çenesi sıkıştı ve Luxirian ayının mavi ışığı altında ölümcül derecede solgun görünüyordu.

"İyi olacaksın *Luxiva*," dedi sessizce, sanki bu sözleri kendisinin de duyması gerekiyormuş gibi. "İyi olacaksın."

Bebek hakkında hiçbir şey söylemedi.

YEDİ

Vaxa'an, savaş arzusuyla yanıp tutuşan düşman türlerinin ordularıyla yüzleşmişti.

Gemisinin neredeyse paramparça olduğu uzay çatışmalarına katılmıştı. Dövülmüş, bıçaklanmış ve boynuzlanmıştı. Sayıca azdı ve yaşamı için olasılıklar ona karşı yığılmıştı.

Ve yine de, Privanax'ın laboratuvar masasında kendi kırmızı kanından oluşan küçük bir havuzda yatan *luxiva'sını*, sevgili eşini görmek, teninin ne kadar beyaza döndüğünü görmek, gözlerindeki korkuyu ve acıyı görmek ve bunu vücudunun çizgilerinde okumak... hayatı boyunca hiç bu kadar dehşete düşmemişti.

Doktor elindeki aletlerle Kat'in uylukları arasındaki boşluğu inceliyordu. Bir başka mide krampı Kat'in vücudunun eğilmesine neden oldu ve Vaxa'an hayal kırıklığı içinde kükremek istedi, acısının her kalıntısını almak istedi, böylece onu hissetmesine gerek kalmayacaktı.

Çaresiz olduğunu bilmek ona hiç de iyi gelmiyordu. Sorunları çözmek, onları verimlilik ve çabuklukla ortadan kaldırmak üzere yetiştirilmiş ve eğitilmişti.

"Konuşmamızı hatırlıyor musun Privanax?" Vaxa'an Luxirian dilinde sordu. Üzerinde ödünç alınmış bir cübbe vardı.

Laboratuvardaki araştırmacılar, ikisini de havuzdan çıkardığından beri. Omuzlarını sıkıyordu ve titreyen elini bir boynuzunun üzerinde gezdirdiğinde rahatsız edici bir şekilde geriliyordu.

Privanax arkadaşının kalçalarının arasından başını kaldırıp bakmadı. "Evet, Başbakan. Çok iyi hatırlıyorum."

Privanax içine bir alet soktuğunda Kat haykırdı ve Vaxa'an hayal kırıklığıyla homurdandı.

Doktorun alnında ter damlaları belirdi. "İçini iyileştirmeliyim, *Lavrix'an*."

"Bebek ne olacak?" diye sorarken nefesi kısa ve sert nefesler halinde geliyordu.

Vaxa'an, kızın yanaklarından süzülen gözyaşlarını gördüğünde göğsü sıkışmıştı.

Privanax'ın ifadesi değişmedi. Stoikti, yüzü tam bir konsantrasyona dönüşmüştü. Vaxa'an eşinin sağlığı konusunda başkasına güvenmezdi.

"Deniyorum *Lavrix'an*," diye cevap verdi tek söylediği.

Suçluluk duygusu Vaxa'an'ın bedenini sardı ve bir elini Kat'in yanağında gezdirdi. "İyi olacaksın, *luxiva*." Sesi cızırtılıydı ve o kadar kabaydı ki Kat onu tanımakta güçlük çekti.

Bunu ona o yapmıştı. Sadece tohumunu onun içine yerleştirerek hayatını tehlikeye atmakla kalmamış, aynı zamanda onun stres ve acı çekmesine de neden olmuştu. Kan vücudunu terk etmeden hemen önce kavga etmişlerdi. ocuğuna gebe olan eşinin sağlığının kırılған olduğunu biliyordu... ama yine de onu bu duruma sürüklemişti. Bu onun suuydu. Bu dünyada nefes aldığı sürece onun dehşet dolu bakışını ve sudaki kan bulutunu hatırlayacaktı. Asla unutmayacaktı, asla *unutamazdı*.

"zr dilerim Kat," diye fısıldadı ona, küçük, solgun bedeninin üzerine eğilerek. "Bunu ben yaptım."

Başını iki yana salladı. Vaxa'an onun çenesinin nasıl sıkıldığını görebiliyordu.

Kadın bir şey söyleyemeden Privanax onun gözlerini buldu. "Ona kan vermeniz gerekiyor. Çok fazla kan kaybediyor. Belki bu vücudunun güçlenmesine yardımcı olur."

Privanax yerini kısa bir süreliğine terk ederek ince iğneli elik bir nesne aldı. Onu Vaxa'an'a doğru itti. "Bunu doldur."

Vaxa'an tereddüt etmedi. İğneyi koluna batırdı ve Privanax kanını damarlarından pompalayıp ucundaki küçük elik kabı doldurana kadar nesneyi harekete geçirdi. Eğer bu eşinin yaşaması anlamına geliyorsa, sahip olduğu her son damlayı seve seve verirdi.

Privanax doldurduktan sonra ondan aldı ve eşine enjekte etti.

Kan. Her yerde kan vardı. Masayı, Privanax'ın ellerini ve kollarını ıslatmıştı. Vaxa'an'ın göğsünden ve uyluklarından akan kan, eşini evlerinden dışarı taşıdığında akmıştı. Bir savaşçı olarak kan onu daha önce hiç rahatsız etmemişti. Savaşın, yaşamın vazgeçilmez bir parçasıydı. Ama *luxiva*'sının kanı... Başını döndürüyordu.

Privanax hızlı ve yorulmak bilmeden çalıştı. Tarayıcısını ve Kat'in kalçaları arasındaki sondayı sürekli kontrol etti. Kat'in iç organlarını onardı ve kanamayı durdurdu. Vaxa'an ne kadar sürdüğünü bilmiyordu. Öyle görünüyordu ki

Sanki rotasyonlar boyunca o odadaymışlar gibi, her an sonsuzluğa uzanıyordu.

Kat kendini tüketmişti. İlk geldiklerinde Privanax'ın kramp ve ağrılarına iyi gelmesi için verdiği ilaç nihayet etkisini göstermiş ve artık düzenli aralıklarla sırtını kamburlaştırmıyordu. Sakin ve sessizdi. Uykuya dalıp çıktığı için ilaç aynı zamanda yatıştırıcı da olmuştu.

Vaxa'an beklerken sahip olduğu sabır ve disiplinin her zerresini kullandı. Sonunda Privanax ona baktı ve eşinin bedeninden çekildi.

"Rebax?" Vaxa'an sordu.

"İyileşecek," diye yanıtladı doktor. "Çocuk mu?"

Privanax başını salladı, gözleri monitörüne kaydı. "Kalp hâlâ atıyor."

Vaxa'an kendini sabitlemek için bir elini uzattı ve arkadaşının uyuduğu laboratuvar masasını kavradı. Derin nefes alarak gözlerini kapattı.

"Ne oldu?" diye sordu sonunda, sesi gırtlaktan geliyordu.

"Nedenini biliyorsun. İnsan vücudu çok daha uzun süre genç kalır. Luxirian dişilerinden neredeyse üç kat daha uzun. Çocuk basitçe vücudunun kaldıramayacağı kadar hızlı büyüyor. Yorgun, vücudu büyümeye ayak uydurmaya çalışırken stres altında. Çevresinin de bunda rol oynadığına eminim," dedi doktor Vaxa'an'a bakarak.

Privanax'ın sesindeki suçlamayla irkildi ama sonra içini utanç kapladı.

"Bu gece tartıştık," diye itiraf etti Vaxa'an, omuzları düşmüştü. "Hata benim."

Doktor bu konuda başka bir şey söylemedi. Bunun yerine, "Onu bir sonraki dönem için burada tutmak istiyorum. Onu ve yavrularını izlemem gerekiyor."

"Onunla kalacağım."

Privanax tartışmaktan daha iyisini biliyordu. Sadece başını salladı.

"İkinizin de rahatça dinlenebilmesi için bir uyku platformu getireceğim. Gece boyunca dengede kalacağına inanıyorum. Vücudunun sadece dinlenmek ve kendini iyileştirmek için zamana ihtiyacı var."

Privanax daha sonra kendini yıkadı, arkadaşının kanını masadan silmeden önce monitörlerini bir kez daha kontrol etti.

Doktor tekerlekli bir uyku platformuyla dönmeden önce Vaxa'an'a sakinleşmesi ve eşinin yanında olması için zaman tanıyarak kısa bir süre sonra odadan çıktı.

"Bu gece burada kalacağım," dedi Privanax, "yan odada. Durumu hakkında endişelenirseniz ya da uyanırsa bana haber verin."

Vaxa'an başını salladı, yorgunluk üzerine çökmüştü. Son birkaç gündür neredeyse hiç uyumamıştı ve bu gece de pek uyuyamayacağını biliyordu.

"Sana sonsuz minnettarlığımı sunuyorum Privanax," dedi ona, doktorun gözlerini tutarak.

Privanax başını sallayarak onayladı. "Bu bir onurdur, Başbakan."

Bununla birlikte, gitmek için döndü ve kapı arkasından kapandı. Vaxa'an dönüp eşine baktı, göğsünün ölçülü nefeslerle nasıl düştüğünü ve kirpiklerinin yanaklarında uçuşan koyu renkli küçük tüylerini izledi. Eğildi ve alnını onunkine değdirdi. Teni dokunulamayacak kadar soğuktu ama bunun ona verdiği yüksek miktardaki kanın bir etkisi olabileceğini düşündü. Dudakları artık onu oraya ilk getirdiğinde olduğu gibi soluk beyaz değildi. Kızarmışlardı ve adam renklerini görmek.

Bacaklarının arasına baktı ve temiz bir bez bulana kadar odayı karıştırdı. Bilmediği bir nezaketle Sahip olduğu tüm kan izlerini silerek kızın bedenini tertemiz olana dek yıkadı. Sonra da kendini silmeye başladı.

Privanax rahmini izlemek için vücuduna küçük bir cihaz yerleştirmişti ve Vaxa'an onu laboratuvar masasının soğuk levhasından kaldırıp yastıklı uyku platformuna yerleştirirken rahatsız etmemeye dikkat etti. Privanax ayakucuna bir yığın kürk bırakmıştı ve Vaxa'an onları omuzlarına doladıktan sonra kendisi de içine girdi.

Uyanmadı. Privanax'ın ona verdiği sakinleştirici güçlüydü ve etkileri şafak sökene kadar geçmeyecekti. Vaxa'an, Luxiria'ya savaştan yeni döndüğünde, invaziv ameliyat gerektiren yaralarla birden fazla kez uyuşturucuya yenik düşmüştü.

Saçlarını okşadı, bedenini onunkine bastırdı, onu güvende ve canlı hissetmeye ihtiyaç duyuyordu.

Eşi Vaxa'an'ın annesi Jetutian virüsü tarafından öldürüldükten sonra, efendisinin neden kendi canına kıydığını şimdi anlıyordu. Bu gece ona bu olasılık sunulmuştu. Eğer *luxiva'sı* bir sonraki

hayat... Vaxa'an tereddüt etmeden onu takip edeceğini biliyordu. Başka bir seçenek yoktu, şimdi değil.

Kaderi onunkine bağlıydı, bu gerçek hem ayıltıcı hem de Rahatlatıcı... Çünkü yanında eşi olmadan bir daha asla yaşayamayacağını biliyordu.

* * *

Kate garip bir rüyadan uyandı, gerçek dünyaya doğru ilerledikçe hatırladıkları da uçup gidiyordu. Sersemlemişti, kafası karışmıştı ve kulaklarına pamuk tıkanmış gibi hissediyordu.

Nerede olduğunu fark ettiğinde -laboratuvarın parlak, kör edici ışıkları onu ele veriyordu- nefesi kesildi, içini korku kapladı, dün gecenin anısı baş döndürücü bir gelgit dalgası halinde ona geri döndü.

Elleri karnına gitti ve yuvarlaklığını hissetti. Bacaklarının arasındaki donuk bir ağrı ona dün gecenin korkunç bir kabus olmadığını, çok ama çok gerçek olduğunu hatırlattı.

Vaxa onun yanında, "Sakin ol, *luxiva*," diye mırıldandı. Adamın ellerinin karnına dokunduğunu hissetti. Panik içindeki bakışlarını ona çevirdiğinde, fazla uyumamış gibi görüldüğünü fark etti. Üzerinde bulundukları yatak, evde uyudukları yatağa kıyasla küçüktü. Kafası karışmıştı ve sanki uyuşturulmuş gibi hissediyordu.

"Bebek," dedi. "Ne-"

"Çocuğumuz yaşıyor," dedi Vaxa ona, onu tekrar yatmaya ikna etmeye çalışarak. Bu sözler üzerine içini tatlı bir rahatlama kapladı ve neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı. "Gel," diye mırıldanarak onu yavaşça yatağa geri indirdi. "Dinlen, Kat."

Kendisine söyleneni yaptı ve arkasına yaslandı. Laboratuvardaydılar ama Privanax görünürlerde yoktu. Kate yatakta yanında yatmakta olan arkadaşına baktı, gerçi ona yardım etmek için dirseğine dayanmıştı.

"Ne oldu?" diye fısıldadı usulca, halsiz beynini yoklayarak. Bir gün öncesini hatırladı, Vaxa'nın üzerindeki kanı temizlediğini hatırladı, hatırladı-

Kan. Ondan çok fazla kan akıyordu. Kırmızı kan. Mavi değil.

Ondan sonra hiçbir şey hatırlamadı.

Vaxa yakınına eğildi ve dudaklarını Kate'in yanaklarına bastırarak yüzünü okşadı. Kate eşinin ona sunduğu rahatlığa karşılık vererek gevşediğini hissetti.

"Acı çekiyordun," dedi sonunda, sesi sanki acı çekiyormuş gibi sertti. Sadece bundan bahsediyordu. "Kanaman vardı. Privanax senin üzerinde çalıştı, içindeki kanamayı onardı. Seni ve çocuğu kurtardı. Sana bir ilaç enjekte etti. yatıştırıcı ve tam bir süredir dinleniyorsun. Vücudunuzun dinlenmeye ihtiyacı vardı."

Nefesi kesildi. "Tam bir gün mü? Saat kaç?" "Güneş batalı çok oldu."

"Sen... bunca zamandır burada mıydın?" diye sordu ona bakarak. Berbat görünüyordu. En azından onu hiç görmediği kadar berbat görünüyordu. Saçları dağınıktı, gözleri odaklanmamıştı ve üzerine tam oturmayan garip bir cübbe giymişti.

"Başka nerede olabilirdim ki?" diye sordu, sesi kısıktı. "Seni terk etmem, *Luxiva*."

Kalbi yumuşadı.

Vaxa bir an için gözlerini kapadı, yüzünün çizgileri gerildi. Gözlerini açtığı anda acı içindeydi. "Bunu sana ben yaptım. Privanax bunun kısmi nedeninin stres olduğunu söyledi. Eğer yapmasaydım-"

Kate onun dudaklarını okşadı, banyodaki kavgalarını, ikisinin de ne kadar kızgın ve gergin olduklarını hatırladı. "Eğer 'bunu yapmaktan' kastın beni hamile bırakmaksa, evet, bıraktın," dedi kuru bir sesle. "Ama sakın olanlar için kendini suçlamaya kalkma. Buna izin vermeyeceğim, Vaxa."

"Yaşadığımız kavga, paylaştığımız kelimeler yüzünden kanadın," dedi.

Yüz hatlarında küçük de olsa beklenmedik bir gülümseme belirdi. "Yine mi tartışıyoruz?"

Vaxa ağzını açtı ama sonra kaşlarını çatarak kapattı. Kendisine kızgın bir şekilde nefesinin altında Luxirian bir küfür mırıldandı.

"Sadece sana takılıyordum," dedi. "Bir noktaya değinmeye çalışıyorum, Vaxa. Biz her zaman tartışırız. İkimiz de inatçı, dik kafalı ve kendi bildiğimizi okumaya alışkınız. Bu da birlikte geçireceğimiz hayat boyunca pek çok konuda çatışacağımız anlamına geliyor," diye mırıldandı, boğazı yanıyordu, kalbi ona duyduğu sevgi ve şefkatle çarpıyordu, hâlâ yanında olduğu için, bebekleri hâlâ hayatta olduğu için şükreliyordu. Bu gerçekten de her şeyi bir perspektife oturtuyordu. "Kavga ediyoruz ve sonra barışıyoruz. Bence kavga *etmeyi bıraktığımız* zaman gerçek bir sorunumuz olacak, tamam mı?"

Vaxa'an başını salladı ve "*Luxiva*..." diye mırıldandı.

İkna olmamıştı ve bunu yapmanın zaman alacağını biliyordu. "Privanax neyi belirledi?" diye sordu onun yerine.

"Çocuğun çok hızlı büyüdüğüne inanıyor. Vücudunuz zor zamanlar geçiriyor ve kendini yoruyor."

"O zaman gördün mü? Bunun sebebi sen değilsin."

"Bunun aynı zamanda çevrenizden de kaynaklandığını söyledi... yani stresten. Yorgun ve streslisin. Bunun için beni nasıl suçlamazsın, özellikle de son birkaç dönemden sonra... sana davranış şeklimden sonra?" diye sordu sessizce.

"Basitçe bilmiyorum," dedi yanıt olarak. Onun bedenine yaklaşarak sıcaklığının içine sızmasına izin verdi. "Bebeğin iyi olduğundan emin misin?" diye usulca sormadan önce sessizliğe gömüldüler.

"*Tev*," diye mırıldandı, sıcak nefesi kızın saçlarını hışırdatıyordu. "Privanax çocuğun sağlıklı ve zarar görmemiş olduğunu doğruladı."

Kate ona ilk seferinde inanmıştı ama sadece güvence için bile olsa bunu tekrar duymaya ihtiyacı vardı.

"*Luxiva...*" diye mırıldandı.

"Hmmm?" Göğsünün yükselip alçalmasını izliyor, rahatlatıcı ritimle sükûnet buluyordu.

Adam durakladığında, kadın başını kaldırıp ona baktı ve bakışlarını buldu. Sonunda, "Aramızda hâlâ konuşacak çok şey olduğunu biliyorum," dedi.

Başını salladı, ayaklanmaları ve pazaryerindeki o adamı düşündü, Vaxa'nın ona söylediklerine tepkisi...

"Var."

Kalın kalın yutkunarak devam etti, sesi çakıl ve dumandan başka bir şey değildi, "Tartışsak da, öfkeyle sana sesimi yükseltmiş olsam da ve birbirimiz hakkında hâlâ öğrenecek çok şeyimiz olsa da... tüm bu evrende hiçbir şeyi senden daha önemli görmediğimi bilmeni isterim. Benden istediğin her şeyi sana veririm."

"İşte yine romantik olmaya başladın" diye mırıldandığında sesi titrekleşti. Dudakları kıvrıldı ama sadece hafifçe. "Kaderler adına, her kelimem gerçektir."

Kate ona baktı, kalbi göğsünün içinde mutlulukla gümbürdüyordu. Kesinlikle onun için *Çarkı* söylüyordu.

"Benim aşkım hep senindi," dedi, "ve hep senin olacak. Ömrümüzün sonuna ve bir sonraki hayatımıza kadar."

Kate keskin bir nefes verdi, bunalmış, kendinden geçmiş ve mutluydu. Ve Privanax, tüm evrende olabilecek en kötü zamanlamayla

Tam o anda laboratuvar odasına girdi ve gözleri yataktaki ikisine kayd.

"Monitörlerim kalp atış hızınızın yükseldiğini gösterdi," dedi doktor, Gözleri ikisi arasında gidip geliyordu. Vaxa'ya baktı ve kaşlarını çatı.

"Başbakan, onu üzmetken bahsetmiştik. Sormak zorundayım-"

"O beni üzmüyor," diye araya girdi Kate, gözleri eşine dönmüştü. Privanax arka planda kayboldu. "Aslında tam tersi," diye fısıldadı ve ona sulu bir gülümseme verdi.

"*Lavrix'an*, ben-"

Privanax'a aldırmadan Vaxa'ya fısıldadı: "Ben de seni seviyorum. Her zaman."

* * *

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Vaxa'nın karşı çıkmasına rağmen, çok ihtiyaç duydukları bir konuşma yaptılar. Privanax Kate'e bir gece daha laboratuvar da kalmasını emretmişti, çünkü bütün gün uyumuştı. Ve her ne kadar

Vaxa eve gitmek için -bir gece rahatsız edilmeden uyumaya şiddetle ihtiyacı varmış gibi görünüyordu- onunla kalmakta ısrar etti ve onu ikna etmeye çalışmaktan daha iyisini biliyordu.

Böylece, onun öfkesini kontrol altında tutmaya çalışacağına dair verdiği söz ve Vaxa'nın da aynı sözü vermesiyle, önceki gece banyoda kaldıkları yerden devam ettiler.

Kate en başından itibaren Vaxa'ya pazar yerinde neler olduğunu anlattı. Ona hatırlayabildiği kadarını anlattı, hatta daha önce bahsetmediği bir ayrıntıyı bile hatırladı: erkek bileğinde altın bir bant taşıyordu, ama sadece bir tane. Bidan gibi iki tane değil.

Bu ayrıntı Vaxa'nın dikkatini çekmiş gibiydi. "Bu da demek oluyor ki ya hâlâ askeri eğitimde... ya da eğitimi hiç tamamlamamış. Rixavox'tan tüm eşleşen dosyaları göndermesini isteyeceğim ve ben de sizinle birlikte inceleyeceğim."

Başını salladı, tepkisinin ilk günkü gibi olmamasına şükretti. önceki gece. Gerçi yine öfkeyle tavana doğru kükremiş olsaydı Privanax şiddetli bir azarlamayla içeri dalabilirdi. Belki de Privanax yeterince tehditkârdı.

Buna karşılık, sözüne sadık kaldı ve ona ayaklanmalardan bahsederken sinirlerine hâkim oldu. Bruxilia'dan çok az şey duymuştu ama gezegene ayak bastığından beri huzursuzluk vardı

Görünüşe göre. Vaxa ona bazı karakollardaki Luxirian gruplarının kan karışımına karşı çıktıklarını, bazı durumlarda yıkıma ve hatta şiddete başvurduklarını anlattı.

Vaxa'nın iyiliği için güçlü bir duruş sergilemeye çalışsa da bu bilgi onu ürpertti.

En kötü kısmı bu bile değildi.

"Bana meydan okundu *Luxiva*," dedi sonunda, sesi ağırlaşmıştı. "Henüz sana söylemek istemedim çünkü seni endişelendirmek ya da üzme istemedim.

Bunun için beni affedin."

"Ben de aynı sebepten dolayı sana pazaryerinden bahsetmedim Vaxa. O yüzden anlıyorum," dedi kaşlarını çatarak. "Şimdi bana meydan okunmanın ne anlama geldiğini söyle. Çok mu kötü?"

Vaxa keskin bir nefes verdi. "Gezegенimizde her Luxirian'ın Başbakan Lider'e meydan okuma hakkı vardır. Ve güce taptığımız için, ben de Denemeler'e davet edildim."

"Denemeler," diye tekrarladı, korkunun yanlarına sıçradığını ve karnını çalkaladığını hissetti.

"Ay döngüsü tamamlandığında, ay gökyüzünde en dolgun halini aldığında, meydan okuyucularıyla buluşmalıyım."

"Peki sonra ne olacak?" diye sordu, neredeyse onun cevabını duyamayacak kadar korkmuştu.

"Biri düşene kadar savaşıyoruz," dedi ona, bakışlarında parlayan gerçekle. "Galip gelen diğerinin canını alana kadar."

"Ama-ama meydan okuyanlar dediniz. Çoğul olarak," dedi hafifçe panikleyerek. Vaxa elini onun karnına koydu, sanki ona sakin olması gerektiğini hatırlatıyordu, özellikle de bu durumdayken.

"Beş rakibim var."

"Beş," diye fısıldadı, titreyen bir nefes kaçtı.

Luxiva'nın kendini tamamen kaybetmek üzere olduğunu hissetmiş gibi ayağa kalktı ve onun elini kendi elinin içine aldı. "*Luxiva*," diye başladı, sesi alçak ve eşitti,

"Bana güveniyorsun, değil mi?"

"Biliyorum," dedi otomatik olarak. "Ama bana beş adamla dövüşmek zorunda olduğunu söylüyorsun. Ve eğer kaybedersen... *ölürsün*."

"Beni dövüşürken gördün Kat," dedi. Evet, görmüştü. Hızlı, vahşi ve hesaplıydı. "Hayatım boyunca bir savaşçı olarak yetiştirildim. Bir savaşçı olmak için *doğmuşum*. Yeteneklerime güven, *luxiva*. Çünkü birçok rotasyon için eğitim aldım ve güçlüyüm. Ve benim riske atacak çok daha fazla şeyim var.

ve bu yeterli bir motivasyon olacaktır. Size söz veriyorum. Çocuğumuzun bu dünyaya gelişini göreceğ kadar yaşayacağız. Buna güvenmelisin Kat."

"Vaxa," diye fısıldadı, gözyaşları gözlerini parlatıyordu.

"Bunu senden duymam gerek, *luxiva*."

Bir zamanlar tuhaf, parlak gözleri ve ışıkla değişen teniyle ona çok tuhaf gelen bu erkeğe baktı. Ona söylediklerinden ölesiye korkmuştu. İki haftadan kısa bir süre sonra ay dolunay olacaktı. Dün gece eğitim çukurundan eve tamamen kanlar içinde ve dövülmüş olarak gelmişti. Tabii ki endişelenmişti.

Ama onun bakışlarındaki kararlılığı da gördü. Bunu açıkça söylememiştir ama eğer bu Denemelerde yenilirse, kaybederse, ona bir şey olabileceğini biliyordu. Bu meydan okuyucular onu da öldürmeye, çocuklarını öldürmeye karar verebilirlerdi, çünkü en başta Vaxa'ya meydan okumalarının nedeni bu değil miydi? O ve şimdi taşıdığı çocuk ve o bebeğin temsil ettiği her şey yüzünden mi?

Vaxa'nın kazanacağını bu şekilde biliyordu. Bu onu endişelenmekten ya da zihninde olası en kötü durumu canlandırmaktan alıkoymuyordu. Ama ruhunun her zerresiyle biliyordu ki, Vaxa ona ya da çocuklarına bir şey olmasına *asla* izin vermezdi, elinden gelse bile.

Ona karşı yığılmış olasılıklara rağmen kazanacaktı.

Kate onun dudaklarına sert bir öpücük kondurdu ve o da aynı hararetle karşılık verdi. "Sana inanıyorum," diye fısıldadı onun dudaklarına.

"Tekmeyi basacaksın

Luxirian kıcı."

SEKİZ

Keriva az önce terasa inen hovercraft'tan çıktığında Kate onu karşılamak için hemen dışarı çıktı, çıplak ayakları evlerinin kumtaşına benzeyen zeminine basıyordu.

Kate uzanıp arkadaşının omzuna dokunarak, "Tanrı'ya şükür," dedi. Çürüğün üzerindeki bilek sarısı solmuş, neredeyse hiç fark edilmiyordu. Pazar yerindeki olayın üzerinden bir haftadan biraz fazla zaman geçmişti ve dolayısıyla Keriva'yı son görüşünün üzerinden de bir haftadan biraz fazla zaman geçmişti. Keriva önceki gün başka bir karakoldan yeni dönmüştü ve Ay Kutlamaları için resmi bir kıyafet hazırlamaya başlamak üzere plan yapmışlardı.

Kate bu konuda karışık duygular içindeydi. Birincisi, Ay Kutlaması Vaxa'nın ona bahsettiği Denemelerin ertesi günü gerçekleşecekti. Yani, Ay Kutlaması ya rahatlamış bir mutlulukla dolu olacaktı... ya da hayal edilemez bir keder.

Vaxa'ya kazanacağına güvendiğini söylemişti ancak Keriva'nın kıyafetini hazırlamaya başlamaları önerisini kabul etmişti.

Keriva'nın yüzü onu görünce yumuşadı. "İyisin ve İyileşti mi? Gerçekten mi? Eğer karakolda kalmam için bana söz verdirmemiş olsaydın, olanları duyduğumda hemen geri dönerdim."

Kate gülümsedi ve onu evin içine götürdü. Vaxa'yla vardıkları uzlaÇımanın bir parçası olarak artık arÇivde sadece iki günde bir çalıÇıyordu ve bugün izin günüydü. Doğrusunu söylemek gerekirse Kate, Vaxa'nın bu kadar ısrarcı olmasından memnundu.

Vücudunun dinlenmeye ihtiyacı vardı ve kendini çok daha yenilenmiş hissediyordu.

"Evet," dedi Kate, elleri karnını okşarken. "Bir süre için biraz korkutucuydu ve Vaxa beni bir saatten fazla yalnız bırakmadı ama gayet iyiyim ve bebek de öyle."

Privanax, çocuğu kontrol etmek ve Kate'in sağlığını izlemek için artık her gün laboratuvara gelmesini istiyordu. Aynı zamanda bir çeşit Vücudunun bebeğe daha kolay hamile kalmasına yardımcı olacağını iddia ettiği toniği her sabah kahvaltısıyla birlikte içiyordu. Kate tadını hiç beğenmemişti ve ilk kez içtiğinde neredeyse kusacaktı.

ama doktor ne emrederse onu yapacaktı. Bebeğinin güvende ve sağlıklı olması anlamına geliyorsa hamileliğinin geri kalanında laboratuvarında kalabilirdi.

Bir haftadan az bir süre kalmış olan Duruşmalar'ın yaklaşmakta olduğunu öğrenmenin yanı sıra, Kate'in ruh halini bozan tek şey Vaxa'nın sekse topyekûn bir yasak koymuş gibi görünmesiydi. Pazar yerinden önceki geceden beri hiç yakınlaşmamışlardı. Hiçbir şey olmadı. Hiçbir şey. Zilch. Yaşadıkları korkudan sonra Privanax onlara seks için onay vermiş olsa da, Vaxa ona dokunmamıştı bile.

Bunun sinir bozucu olduğunu söylemek hafif kalırdı. Yatağa girdikleri her gece Kate bir şeyler başlatmaya çalışıyordu. Ve her gece, Vaxa biraz fazla ısınmadan ve ağırlaşmadan bunu durduruyordu. Vaxa'nın genellikle sahip olduğu ereksiyonun büyüklüğüne bakılırsa, ikisi de tatminsiz ve ağırlı bir şekilde uykuya dalıyordu.

Onu inciteceğinden ve muhtemelen kanamasına neden olacağından korkuyordu, Bunu anlıyordu. Ama Privanax'ın kapsamlı muayenelerinden sonra, şimdiye kadar bunu sorun etmeyeceğini düşünmüştü.

Eve girdiklerinde Keriva pazar yerindeki satıcının Kate'e hediye ettiği gece mavisi kumaş rulosunu yere bıraktı. Hatırladığı kadar güzeldi ve harika bir elbise olacaktı. Onu giyme fırsatı bulacağını umuyor ve bunun için dua ediyordu.

Kate, Keriva'nın malzemelerini hazırlamasını izledi ve karakolda geçirdiği zaman hakkında sohbet ettiler. Buraya *Kroratax* deniyordu ve bu karakol Lihvan'ın yönettiği yer güney topraklarına doğru uzanıyordu. Keriva ona buranın hovercraftla sadece birkaç saat uzaklıkta olduğunu söylemişti ama Lihvan'ın orada yaşıyor olması ve neredeyse her gün oraya gidip gelmek zorunda olması hâlâ aklını kurcalıyordu.

Altın Şehir. Kate'in Chicago'ya kırk beş dakikada gidip gelmesini -ki Beks'e sık sık bundan yakınırdı- önemsiz gösteriyordu.

Keriva onu geçen hafta kanamaya bağladığında neler olduğu konusunda sorguya çektikten ve aldığı cevaplar Kate'i tatmin etmiş görününden ve Kate de Privanax'ın dikkatli bir gözlem ve bol bol dinlenmeyle bunun bir daha olmayacağına dair verdiği güvenceyi tekrarladıktan sonra nihayet iGe koyuldular. Kate, Keriva onun için bir düzineden fazla elbise diktiği için iyi bildiği pozisyonunu aldı ve arkadaşları, Kate'e elbisenin kıvrımlarının nereye düğmesini istediğini arada bir sorarak drapaj işlemine bağladı.

Keriva önlerine bir boy aynası yerleştirdi, böylece Kate

Arkadaşı işine konsantre olurken o da vücudundaki değişiklikleri kataloglayarak kendini incelemek için zaman ayırdı.

İki aylık hamilelik sınırına yaklaşmıştı. Çoğu insan kadınının hamileliği bu noktada bile belli olmazken, Kate ikinci üç aylık dönemine girmiş gibi görünüyordu. Karnı sadece geçen hafta içinde katlanarak büyümüşü. Bebeğinin şimdiden bir greyfurt büyüklüğünde olduğunu ve hızla büyüdüğünü tahmin ediyordu. Luxirian kadınlarının alıştığı gibi tam üç aylıkken doğum yapmasa da, kesinlikle dörde kadar hazır olacaktı ve kesinlikle beşten fazla olmayacaktı.

Kısa bir süre içinde anne olacağını düşünmek çılgıncaydı. Vaxa baba olacaktı ve küçük, tuhaf ailelerine bir yenisini ekleyeceklerdi.

Sadece Vaxa başarırsa... diye düşündü.

Denemeler bir kez daha zihnine girerken boğazı yandı. Görünüşe göre onlardan kaçamıyordu.

Keriva'ya yumuşak bir sesle, "Vaxa sonunda meydan okuyucularıyla karşılaştığında giymem gereken özel bir şey var mı?" diye sordu.

Bu, doğrudan sormadan Denemeler konusunu açmanın ve Keriva'nın aklını çelmenin bir yoluydu.

Keriva'nın eli, özenle iğnelediği sırtında durakladı. "Doğrusu, katılıp katılmayacağınızdan emin değildim."

Keriva da aynı şekilde yumuşak bir sesle, ama sanki bunlar olağan şeylermiş gibi, ses tonunda bir parça umursamazlık vardı. Sanki eşi bir gecede beş Luxirian savaşçısıyla dövüşmüyormuş ve muhtemelen *ölebilirmiş* gibi.

"Nasıl gitmem?" Kate aynadaki yansımasına bakarak sordu. Keriva gözlerini kaçırmadan önce kısa bir an için Kate'in gözleriyle buluştu. "Burada kalıp bekleyeydim çıldırırdım. Onun için orada olmayı tercih ederim."

"Bu konuyu sana açtı mı?" Keriva sordu. "Senin katılıp katılmayacağın konusunda mı?"

"Bu benim seçimim," dedi. "Kazansa da kaybetse de orada olmak istiyorum."

"Başbakan güçlüdür Kat," dedi Keriva. "Bunun için endişelenmene gerek yok. Yavrular için iyi değil. Ne giyeceğine gelince, senin için hazırladığım bronz elbise bu yılki tören için uygun bir seçim olacaktır. Denemeler."

Keriva bu konuda başka bir şey söylemedi. Kate, Bruxilia'yı bu Denemeler hakkında sorgulamayı bile denemişti ama yaşlı kadın, sanki onu üzeceğini biliyormuş gibi, her şey hakkında alışılmadık bir şekilde ağzını sıkı tutmuştu.

Ve bunu neden söylediğini bilmiyordu - belki hayal kırıklığıydı ya da boş havayı kelimelerle doldurmaya ihtiyacı vardı ya da dikkatini dağıtmaya ihtiyacı vardı - ama beklenmedik bir şekilde mırıldandı, "Vaxa, siz ikiniz daha gençken ona karşı bir şeyler hissettiğinden bahsetti."

Keriva iğnelemeyi bıraktı.

Kate aynada ona baktı. "Bu konu hakkında hiç konuşmadığınızı biliyorum. Ama seni iyi bir arkadaş olarak görüyorum, aslında buradaki tek arkadaşlarımdan biri. Ve eğer onun hakkında konuşmak senin için tuhaf ya da garipse, o zaman sadece bana söyle ve ben de susayım."

Sessizlik oturma odasını bir bıçak gibi kesti. Keriva sersemlemiş gibiydi, Kate'in tepkisini ölçmeye çalışırken Kate de Keriva'ninkini ölçmeye çalışıyordu.

Kate bir an için bir Gey söylediği için üzüldü -böyle bir Gey söylemesine ne sebep olmuş olabilir ki- ama sonra Keriva, "Uzun zaman önceydi. Eğer benim yanımda kendini rahatsız hissediyorsan bana söylemen yeterli."

"Hayır!" Kate haykırdı. "Kastettiğim bu değildi. Umurumda değil. Sadece ikinizin bir geçmişi olduğunu biliyorum ve böyle şeylerden bahsetmemin sana garip gelip gelmeyeceğini bilmiyordum. Arkadaşımı çok seviyorum ve ondan sık sık bahsettiğimi biliyorum. Senin..."

Sözlerini bitirirken arkadaşının yüzünde anlayış belirdi. Bir süre sonra Keriva işine devam etti ve Kate biraz olsun rahatladı.

"Ben buna 'tarih' demezdim, Kat. Vaxa'an bana hiç geri dönmedi. duygular," dedi Keriva ona. "Ve uzun zamandır ona karşı böyle bir şey hissetmemiştim. Gençtim. Vaxa'an yakışıklı, olağanüstü bir savaşçı ve halkımızın gelecekteki lideriydi. Onu benim gibi arzulayan pek çok kadın vardı ve onun da hayranları hiç de az değildi."

Kate gülümseyerek Vaxa'nın epey bir hayran kitlesi olduğunu hayal etti. Eşi muhteşem bir örnekti. Sonra aklından geçen bir düşünceyle gülümsemesi soldu. "Kardeşini çok iyi tanıyor muydun?"

"Jaxor'an?" Kate bu ismi bir kenara not etti, çünkü arkadaşı kardeşinin adını hiç söylememişti, en azından ona. "Evet, onu tanıyordum," diye devam etti Keriva. "Buraya annemle birlikte sık sık gelirdim."

Lavrix'an için elbiseler. Yani son *lavrix'an*," diye düzeltti Kate'e başını sallayarak.

Vaxa'an ona, ebeveynleri öldükten sonra kardeşinin Altın Şehir'i terk ettiğini söylemişti. *Vaxa'an*'ı haydut bir kabilenin peşine düşmek için terk etmiş.

Bütünden kopan Luxirianlar. Ve arkadaşı o zamandan beri kardeşinden haber almamış ya da onu görmemişti. Ona kardeşinden bahsettiğinden beri, kendini onu merak ederken, aralarında neden husumet olduğunu ve ona ne olduğunu merak ederken bulmuştu.

"Nasıl biriydi?" Kate sordu.

"Jaxor'an... Vaxa'an'dan çok farklıydı. Asiydi, biraz vahşiydi. Bana hiç kan kardeşi gibi görünmediler. İyi uyum sağlayamadılar. Vaxa'an'ın ciddi olduğu yerde, Jaxor'an sınırları zorlamayı ve otoriteyi sorgulamayı severdi. Yine de ikisi de inatçıydı. Bu özellik ailelerinde bir enfeksiyon gibi yayılmış gibiydi."

Kate güldü, küçük kardeş hakkındaki merakı sadece biraz giderilmişti. Vaxa'an onun hakkında konuşmak istemiyor gibiydi, bu yüzden onu bu konuda asla fazla zorlamadı. Hatta Keriva'dan bilgi almaya çalışırken kendini biraz suçlu bile hissetmişti... ama onu kim suçlayabilirdi ki? Her zaman kendi iyiliği için fazla meraklı olmuştu.

Yine de Kate mini-istihkakını bir süreliğine ertelemeye karar verdi. Keriva çalışırken başka, daha hoş şeylerden konuştular -Keriva ona elbise diktığı huysuz yaşlı kadından ve onun ve bir arkadaşıyla sohbet etmek iyi hissettiriyordu. En azından bir süreliğine aklını daha ciddi konulardan uzaklaştırdı.

Keriva toparlandı ve güneş gökyüzünde alçalmaya başladığında oradan ayrıldı. Geldiğinden bu yana üç saatten fazla zaman geçmişti ve Vaxa, Keriva'nın orada olduğunu bildiği için onu fiziksel olarak kontrol etmek yerine gümüş ped üzerinden aramaya karar vermişti. Ama yakında eğitim çukurlarından eve dönecekti ve bu gece sonunda onu yakınlıklarına devam etmeye ikna edebileceğini umuyordu. Çocukları doğana kadar bekâr kalmak istemesinin imkânı yoktu, hele de onu düşünmek bile beynini allak bullak ederken.

Kadın kendi hovercraft'ını kararan gökyüzüne doğru yönlendirirken Keriva'ya terastan el sallayarak veda ederken, içinde bulunduğu garip duruma hayret etti... eşini kendisiyle seks yapması için aktif olarak baştan çıkarmak zorunda kalmasına. Daha birkaç hafta önce, gününe huzur içinde devam edebilmek için onu kendisinden uzaklaştırmak zorunda kalmıştı.

Kate gülümseyerek eve doğru döndü. Adamın onun yaklaşımlarına karşı koyamaması için bunu yapması gerektiğini düşünüyordu.

Ama ne yapmalı?

Cevap, banyoda elini yüzünü yıkayana kadar aklına gelmedi. Kate'in Vaxa'nın ona verdiği sabun ve şampuan benzeri sıvıları sakladığı raflardan birinde, o öğleden sonra pazar yerindeki satıcıdan satın aldığı küçük yağ şişesi duruyordu.

Merakla kapağını açtı ve parmağını yuvarlatılmış üst kısmına sürdükten sonra zedelenmemiş bileğinin alt tarafına da biraz sürdü. Silikon kayganlaştırıcı gibiydi, berrak ve lezzetli bir kayganlığı vardı. Ama bir an sonra parmak ucu ve bileği karıncalanmaya ve ısınmaya başladığında nefesi kesildi. Sanki

Parmakları yağdan dışarı doğru uzanıyordu ve bacaklarının arasındaki yer bu enfes hisle karşılık veren bir zonklama hissetti.

Kate'in dudakları kıvrıldı.

Bu iyi olur.

Şimdi, keşke eşi antrenmandan dönse de onu baştan çıkarıp aklını başından alabilse.

DOKUZ

Vaxa'an eşini gördüğü anda başının belada olduğunu anlamıştı.

Aslında, daha kendi evine adımını atmadan başının belada olduğunu biliyordu çünkü dışisinin kokusunu ta terastan almıştı.

Vaxa'an inledi, aleti çoktan kalınlaşmış ve içinde hızla şişiyordu. bacaklarını örtüyordu. Kanı ısındı, nabızı hızlandı ve hemen *luxiva*'sını bulmak, onu dört ayak üzerine itmek ve onu ağrıyormuş gibi, hayal ettiği gibi becermek için içindeki her şeyi aldı.

Merkezde değildi ama onu kamaralarında buldu.

Ve onu gördüğünde tüm nefesi kesildi. Özellikle de onun ne yaptığını gördüğünde.

Tüm vücudu kaskatı kesildi ve sahip olduğu kanın her bir zerresinin sikine doğru aktığına yemin etti. Ne kadar sert olduğu göz önüne alındığında ölümcül bir silah olarak kullanılabilirdi.

Eşi çıplaktı ve uyku platformlarının ortasında yatıyordu. Pembe meme uçları sıkıca kısıtılarak tepe noktasına getirilmiş, dolgun göğüsleri sergileniyordu.

Koyu renk saçları kürklerinin üzerine yayılmış, pencerelerinin hemen dışındaki ayın ışığını yakalıyordu.

Narin parmakları kalçalarının arasında öfkeyle çalışıyordu. Kadının kokusu odada o kadar yoğun ki, neredeyse diliyle onun tadını alabiliyordu.

Göğsünde bir mırıltı başlamıştı ve başını yana eğip ona baktığı için varlığını fark etmişti.

"Vaxa," diye mırıldandı, sesi hırıltılı ve günah doluydu.

Eşi, o yanında olmadan kendini tatmin ediyordu. Bir an için utanç hissetti. Ne tür bir erkek dışisinin ihtiyaçlarını karşılamazdı? Çünkü kadın kendini orgazma ulaştırma ihtiyacı hissediyorsa, belli ki erkek ona yeterince zevk vermiyordu.

Bilerek, diye düşündü kaşlarını çatarak. Eşini incitmekten korktuğu için çiftleşme faaliyetlerine devam etmekte tereddüt ediyordu... ama sabrı ve disiplini giderek azalıyordu. Çok, çok zayıftı. Ve bu da onu kenarda.

"*Luxiva*, bana işkence ediyorsun," dedi sesi titreyerek. Tam o sırada uyku platformlarının yanındaki tünekte *duran Korax* yağını gördü. Açılmıştı ve eşinin parmakları, damlayan amına dokunduğunda yağla parıldıyordu.

Vücudu uyarılmış bir şekilde gerildi, kasları genişledi. Daha yeni antrenman yapmış olmasına rağmen -ve bunu kanıtlayacak yaraları olmasına rağmen- vücudu çiftleşmeye hazırlanırken bir enerji dalgası hissetti.

"*Ve sen de* bana işkence ediyordun," diye nefes nefese bağırdı dişisi, gözleri karanlıkta parlıyordu. Parmaklarını içine soktuğunda onun tahrik olduğunu duyabiliyordu.

Vaxa'an hırladı, yaklaşmaya cesaret edemedi. Kopmasına ramak kalmıştı ve odalarının kapısını, yıpranmış dağ taşından bir parça koparacak kadar sert bir şekilde kavradı. Avucunun içinde toz haline geldi.

Kat inledi, gözleri onun vücudunda gezindi ve Vaxa göğsünün şiştiğini hissederek boş zamanlarında erkeğini incelemesine izin verdi.

"Buraya gel," diye mırıldandı, sırtı uyku platformundan hafifçe kalktı ve göğüs uçlarını gökyüzüne doğru uzattı. Pencereden içeriye keskin bir esinti girdi ve Vaxa onun 'tüylerim diken diken oldu' dediği bir şeyin teninde karıncalandığını gördü. "Gel beni ısıt, Vaxa."

Vaxa'an o kadar sert yutkundu ki sesin kamaralarında yankılandığını duyabildi. Bir elini düzelttiği boynuzunun üzerinde gezdirdi, burun delikleri açıldı ve eşinin kokusunun tadını çıkardı.

İçgüdüğü içinde savaşıyordu. İçgüdüğü eşini tatmin etmesini, bir daha asla kendi başına yapmak zorunda kalmaması için ona zevk vermesini talep ediyordu. Bu onun sorumluluğuydu, onun eşi olarak *hakkıydı* ve bunu büyük bir memnuniyetle yerine getirdi.

Ayakları onu uyku platformunun kenarına taşıdı. Kadının kokusu daha da güçlendi, daha da yoğunlaştı ve ona, çocuğuyla ağırlaşan, içindeki her şeyle savaştan çıplak, yemyeşil vücuduna baktı. Bu dişi, onun dövüş çukurlarında karşılaştıklarının yanında hiçbir şeydi. Bu Kadın onu bir anda dize getirip işini bitirecekti.

Vaxa'an son bir haftadır İçgüdülerine ve arzularına karşı savaşıyordu. *Luxiva*'sı onu çiftleşmeye ikna etmeye her çalıştığında

Onu reddettiği için hayatından bir rotasyon kaybettiğine yemin edebilirdi. Bir erkek ancak bu kadarına dayanabilirdi.

Kat dirseğinin üzerine doğru eğildi ve bacaklarını yavaşça uyku platformunun kenarından geçirerek dizlerinin her iki yanına oturttu. Alnında ter damlaları oluşmuş, siki kızın merkezine inanılmaz derecede yaklaşmıştı. Onun sıcaklığını *hissedebiliyordu* ve kadın daha da yaklaştırmaya devam etti. Parmakları sularıyla parlıyor, göğsü kabarıyor, bakışları uyarılmışlıkla parlıyordu. Uzandı ve parmak uçlarını dudaklarının arasına daldırmadan önce dudaklarında gezdirdi. Vaxa'an homurdandı, bileğini sahiplenici bir şekilde kavradı ve dili onun sunduğu suları yaladı. Eşinin dudakları kıvrıldı ve sanki dilini tam istediği, *ihtiyaç duyduğu* yerde hissedebiliyormuş gibi başı kısa bir süreliğine arkaya düştü.

Vaxa'an, kendisine eş olarak böylesine şehvetli ve şehvetli bir yaratık verildiği için Kader'e hem şükretti hem de lanet okudu.

Diğer eli bacak örtülerinin bağcıklarını karıştırdı ve onları kalçalarından aşağı ittiğinde sert bir şekilde nefes verdi, kalın, ereksiyon halindeki horozu serbest kaldı ve karnına doğru sallandı.

Eşi başını eğip hemen şişmiş başı emmeye başladığında boğazından boğuk bir ses yarıldı ve o sıcak, arayış içindeki diliyle opalesan tohumunu ucundan aldı.

Kat başını kaldırdı, hafif bir *patlamayla* sikini serbest bıraktı ve küçük, açık *koraksiyen* şişesine uzandı. Vaxa'an titreyen bir nefes verdi, ipeksi yağ sikinin üzerine dökerken parmağını hafifçe ısırdı. Sıcaklığın yayılmasıyla gözleri kapandı ve karnı kasıldı, ardından beyaz sıcak zevkin küçük nabız atışları geldi. Yağı sadece bir kez kullanmıştı Daha önce, net olarak hatırlayamadığı bir çiftleşme partneriyle. *Luxiva*'dan sonra, geçmişteki sevgililerinin hepsi meçhul ve isimsizdi.

Çılgına dönen eşi eğilip meme uçlarını yağlanmış sikinin üzerinde gezdirdiğinde vücudu şiddetli bir titreme geçirdi ve yağ hassas etinin üzerinde yumuşarken nefesi kesildi.

Vaxa'an bir nefes çekti... ve sonra kontrolünü kaybetti.

Niyet ettiğinden daha sert bir itmeyle, diz çöküp bacaklarını omuzlarına atmadan önce eşini uyku platformlarına geri gönderdi.

Adam yüzünü kalçalarının arasına gömdüğünde "*Oh Tanrım,*" diye boğuldu. Onun tadıyla mırıldandı, aklıktan ölüyormuş gibi amının derinliklerini yaladı, dili titriyordu.

Daha fazla uyarılmadan tohumunu her an harcayacağı korkusuyla gözleri yuvalarından fırladı. *Kader*, bunu kaçırmıştı.

Eşi onun diline boşaldı ve o da onun zevkini yalayıp yuttu, şevkiyle onu uyku platformunun üzerinde daha da yükseğe çıkardı. Karanlık boynuzlarını kavradı, sanki geri çekilmesinden korkuyormuş gibi artan bir baskıyla başını dizlerinin arasına sıkıştırdı.

Sonunda geri çekilmeden önce onu bir kez daha orgazma ulaştırdı. Karnını ellerinin arasına aldı, karnının sıcaklığını hissediyor, varisinin onun içinde güçlendiğini biliyordu. Vaxa'an, kalp atışları hızlanarak ve kanı kulaklarında çalkalanarak kadının vücudunda gezindi.

"Bebek iyi," diye fısıldadı, orgazmlarının yoğunluğundan gözleri yaşlarla parlıyordu. "Güven bana."

"İstiyorum," diye mırıldandı. Sonra onun bacaklarını araladı ve kendini eşinin içine soktu. Aleti içinde titreşiyor, göğsündeki sürekli mırıltıya ayak uyduruyordu. Normalde olduğu kadar uzun süre dayanamayacaktı. Eşini bu şekilde almayalı çok uzun zaman olmuştu, onun sıkı, ıslak sıcaklığını zonklayan shaftının etrafında hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Gücünün bir kısmını geri çekti, ona karşı nazık olmaya çalıştı ama nefesi kesildi. Kulağındaki inilti onu teşvik etti, endişelerini yatıştırdı.

Sonunda tohumunu onun bedenine bıraktığında, başını geriye attı ve kükredi, omurgası tatlı, neredeyse acı verici bir zevkle büküldü. Sıcak dölünün kirpikleri ve kirpikleri kadının duvarlarını yıkadı ve aralarından sızarak kürkleri kirletti.

Ama çiftleşme törenlerinde olduğu gibi, duramadı. Durmayacaktı. İçgüdüsü devreye girdi, geçen hafta ikisini de inkâr ettiği için bunun karşılığını talep etti ve siki kadının içinde hiç yumuşamadı.

Vaxa'an onları ters çevirerek pozisyonlarını değiştirdi, ta ki eşi onun kalçalarına binene ve o da onun altına yatana kadar. Elleri vücudunu Vaxa'an'ın üzerinde sabit tutmasına yardım etti.

Kalçalarını onun altına doğru pompalarken, etleri birbirine çarpıyor, dolgun göğüslerinin sallanmasına ve sallanmasına neden oluyordu.

"Amcığın bana çok tatlı bir şekilde biniyor, dişi," diye homurdandı.

"Seni iyi hissettiriyor, değil mi?" diye fısıldadı, gözleri şaşkındı.

"*Seviyorum*

seni iyi hissettiriyor."

"*Tev*," diye tısladı kadın kalçalarını sertçe aşağı indirdiğinde. "*Tev, luxiva*."

Meme uçlarını delen metali kemirmek ve yalamak için eğildi. O hınzır dilini üzerlerinde gezdirirken boynundaki tendonlar gerildi.

Bir sonraki hamlesini onun 'G noktasına' vuracak şekilde ayarladı ve tüm vücudu yukarı doğru sarsıldı, bir titreme amcığının onun etrafında titremesine neden oldu.

"Tekrar yap," diye emretti ve Vaxa'an sırttı, hayal edilebilecek en ince kontrol ipliğine tutunmuş olsa bile, talepkâr arkadaşını memnun etmekten mutluydu.

Bir orgazm daha onu vurdu ve kendi boşalmasını tetikledi. Yıldızlar görüşüne girmeden önce siyahı gördü ve dışisinin adını Kader'e dua eder gibi tekrar tekrar söyleyerek inledi.

Nefes nefese ve bitkin bir halde uyku platformuna geri döndüler ama Vaxa'an eşinin bedeninden ayrılmak istemiyordu ve eşi de onu orada tutmaktan mutlu görünüyordu.

Yan yana yatıyorlardı, *lüks* bacağı onun dış uyluğunun üzerine atılmıştı. Yanakları pembe pembe kızarmış, parmak uçlarıyla adamın dudaklarında gezinirken ve saçlarını düzeltirken yumuşak, şaşkın bir gülümseme takınmıştı.

Vaxa'an'ın göğsü memnuniyetle gümbürdedi. Huzur nabzını sakinleştirdi ve o anda geçen hafta olduğundan daha rahat hissetti. Buna ihtiyacı vardı. *İkisinin de* buna ihtiyacı vardı.

"Seni incittim mi?" diye sordu sessizce.

"Hayır," diye mırıldandı. Sonra alay etti, "Dar olmasına rağmen Geçen hafta beni inkâr ettiğinden beri. Ne kadar büyük olduğunu neredeyse unutuyordum."

Nefes nefese kaldı. "Neden yaptığımı anlıyorsun, dostum."

"Evet," dedi, gözleri yumuşamıştı. "Dürüst olmak gerekirse, bu kadar uzun süre dayanmış olmanızdan çok etkilendim."

"Disiplininin şimdiye kadar karşılaştığım en zor egzersiziydi," diye mırıldandı, neredeyse kasvetli bir şekilde.

Kat'in kıkırdaması kulaklarını doldurdu ve onun yanağına sokuldu, kahkahası amının onun etrafında kenetlenmesine neden olduğunda homurdandı.

Sessizleştiler. Sessiz kelimeler konuşulurken gözleri birleşti ve birbirlerini tuttu. Aralarındaki kan bağı sayesinde onun neşesini, ona olan sevgisini küçük bir iplik gibi hissetti. Daha derine indiğinde, onun endişesini ve korkusunu da hissetti.

Denemeler çok eski bir gelenektir ama o bu geleneğin arkasında durdu ve buna inandı. Eşi ona güvenini vermişti. Onun galip geleceğine güveniyordu ama aralarındaki kan bağı buna karşı mücadele ettiğini gösteriyordu.

Kat, onun en derin düşüncelerini merak ettiğini hissetti ama buna izin verdi ve ona açıldı.

"Söz veriyorum, vücudumda güç ve kan kaldığı sürece, *Luxiva*," diye mırıldandı ona, "senden asla alınmayacağım. Başka hiçbir şey olmasa bile buna güven."

Titreyerek bir iç çekti ve yanağını dayadığı kürklü yastığa başını salladı.

"Biliyorum," diye fısıldadı.

OceanofPDF.com

ON

Duruşmaların yapılacağı sabah davullar onu uyandırdı.

Sert ve uğursuz davul sesleri Kate'in midesini bulandırıyordu ama dün gece sinirlerinden dolayı tek bir şey bile yemediği için kusacak bir şeyi yoktu.

Vaxa çoktan kalkmıştı. Kate yataklarında doğrulmuş, kalçalarının üst kısımlarına değecek kadar büyüyen karnını kucaklıyordu. Yatak odalarının penceresinden dışarıya, tenine altın rengi ışıklar saçan doğan güneşe bakıyordu. Kollarının etrafını saran altın metal kuşağını pazularının hemen altından geçiriyordu. Onu en son bunları takarken gördüğünde, Çukur'da onun için savaşıyordu.

Onun uyandığını duymuş olmalıydı çünkü dönüp onu inceledi. Bir gece önce onunla sanki son kez sevişeceklermiş gibi sevişmişti ve bunu düşünmek bile gözlerini yaşartıyordu. Onun bir parçasının endişeli olduğunu biliyordu. Vaxa mükemmel bir savaşçı, harika bir lider olabilirdi ama hatalar yapabilirdi. Tek bir yanlış hareketle onu elinden alabilirdi. Eşi riskleri herkesten daha iyi biliyordu.

"Merhaba," diye fısıldadı, şu lanet davulların durmasını diliyordu. Davulların her vuruşu göğsünü gıcırdatıyor, kalbi de mükemmel bir senkronizasyonla davullara eşlik ediyordu.

Ona küçük bir gülümseme verdi ve nedense bunu görmek onu rahatlattı. "Günaydın, *luxiva*."

"Ne zaman... gitmen gerekiyor?" diye sordu. Gözleriyle tekrar buluşmadan önce bakışları yuvarlak karnına kaydđ.

"Yakında," diye mırıldandı. "Başka bir çiftleşme için zamanım olmadđı için üzgünüm, eğer istediğin buysa, dişi."

Kate bu koğullar altında toplayabildiği kadar eğlenerek bağını salladı. Tam tersi olması gerekirken onunla Çakalağmaya, onu rahatlatmaya çalıçıyordu. Bugün savaşacak olan oydu, o değil.

Ağlama, diye emretti kendine. Bu onu sadece üzecekti ve onun sadece ve sadece tek bir şeye odaklanmasını istiyordu: bu lanet olası Denemeleri kazanmak ve böylece eve, ona ve doğmamış çocuklarına dönebilmek.

Kate bu düğünceyle ortaya çıkmak üzere olan hıçkırığını yuttu ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. Ona yaklaştı ve doğrudan göğsüne doğru yürüdü, burnunu göğüslerinin arasına soktu ve onu içine çekti. Onu yeterince iyi kavradığını hissettiğinde Uçucu duygularla ona baktı ve "Seni seviyorum" dedi.

Üç basit kelime ama onun içinde bir şeyleri kırmakla tehdit ediyorlardı. Eğer hemen gitmezse, tam anlamıyla bir çöküşe tanık olacaktı.

Kate'in yanağına dokundu ve sonra eğilerek alnını onunkine dayadı. Aralarında, bebekleri ilk kez hareket etti ve Kate nefesini tutarak aşağı uzandı.

Kate gözlerini kocaman açarak, "Tekmeledi," diye fısıldadı. Bebeğin tekrar tekmelediğini hissetti ve hemen eşinin ellerine uzandı, böylece o da hissedebilecekti.

Arkadaşının yüz ifadesi şaşkınlıktan başka bir şey değildi. "O mu?" diye sordu, sesi gırtlaktan ve derinden geliyordu.

Kate ona küçük bir gülümseme verdi, içinde hareket eden bir şeyin garip hissine alışmaya çalışıyordu. "Bir süredir onun bir erkek olduğunu hissediyorum. Nedenini bilmiyorum."

"Bir kızla da aynı derecede mutlu olurdum," dedi ona, eğilip dudaklarını şimdiye kadar ona verdiği en tatlı öpücüklerle yakaladı.

Tam o sırada davulların ritmi değişti ve Vaxa uzaklaştı. Bakışlarını pencereden dışarı çevirdi ve Kate orada Altın Şehir'e yaklaşan hovercraftları görebiliyordu. Hâlâ yeterince uzaktaydılar. Gökyüzünde sadece birer lekeydiler, ama bir düzen içindeydiler ve çok sayıdaydılar, en az on, muhtemelen on beşe yakın.

"Şimdi gitmeliyim," diye mırıldandı ona doğru. Kadın zorlukla yutkundu ama başını salladı. "Bidan yakında senin için gelecek."

Kate tekrar başını salladı ve son bir öpücük için öne eğildi, bunun son öpücükleri olmayacağına inanmak istiyordu. Ve sonra onu bıraktı.

"Sözümü unutma *Lüksiva*," dedi ona, yatak odasından çıkıp koridordan geçerek oturma odasına ve terasa doğru yürürken. Güneş bu erken saatte bile cayır cayır yanmaya başlamıştı.

"Orada olacağım," dedi ve onun hovercraft'a binişini izledi.

"Ve ben de seni izliyor olacağım," dedi karşılığında ve yerden yükselmeye başlayana kadar ateşledi. Rüzgâr küçük siyah kum zerrelerini süpürdü.

çıplak ayaklarını kirletti.

"Vaxa?" diye seslendi, uğultu çok gürültülü hale geldiğinde. Arkadaşı ona baktı ve o da ona titrek bir gülümseme verdi. "Eve gelsen iyi olur. Yoksa sana çok kızarım."

Eşi mırıltılı bir kahkaha attı. "Bu yeterince motivasyon, dişi." Ve sonra gitmişti.

* * *

Duruşmalar Altın Şehir'in dağının *içinde yer alan* amfitiyatro benzeri bir yapıda yapıliyordu. Keriva'nın önerdiği bronz elbiseyi giymiş olan Kate, hızla büyüyen bedeni nedeniyle arkadaşının belini biraz açması gerekmiş olsa da, Bidan onu arenanın içine götürürken sakın sakın nefes almasını kendine hatırlatmak zorunda kalmıştı. Sabah yemeğinden kısa bir süre sonra bile tıklım tıklım doluydu. Luxirianlar, hatta Kate'in tanıdıkları bile, ona saygıyla başlarını sallıyor, *lavrix'an* selamlarını mırıldanıyorlardı, Bazıları karnına dokunmak için uzanıyordu; bu, toplum içine her çıktığında alışmaya başladığı bir şeydi. Onun ve Bidan için bir yol açtılar. Yaşlı Luxirian onu dağın içindeki en uzak nokta olan yükseltilmiş bir kürsüye götürdü. Bu açıdan, şu anda boş olan arena ringini ve içeride toplanmış olan büyük kalabalığı görebiliyordu. Amfitiyatro mağaranın ağzından dağa akan ışıkla ve tepede asılı duran ve tüm Luxirianlara maviye çalan bir parlaklık veren mavi ışık toplarıyla aydınlatılmıştı.

Dağın içindeki enerji tuhaftı. Yaklaşan gösteri için duyulan heyecanın bir karışımıydı şüphesiz, ama aynı zamanda sessiz bir sessizlik de vardı, sanki bazıları bu Deneme'den en az onun kadar korkuyormuş gibiydi.

Kürsüde, yaşlılar olduğunu tahmin ettiği birkaç yaşlı Luxirian erkeği ve ayrıca Vaxa'nın elçileri vardı. Lihvan, Rixavox ve Kirov'un yanı sıra Cruxan ve Vikan olduğunu tahmin ettiği iki kişi daha oradaydı. Tüm bu adamlar eşiyile birlikte askeri eğitimden geçmişti ve hepsi de onun güvenilir dostları ve danışmanlarıydı.

Lihvan Bidan'ı selamladı ve sonra başını eğerek gözlerini ona çevirdi. Kadının yüzündeki bariz korkuyu okumuş olmalı ki, "Onun için endişelenme *Lavrix'an*," dedi.

Ona Kate -ya da Luxirianlar adını tam olarak telaffuz edemedikleri için 'Kat'- diye hitap etmesini istemesine rağmen, yine de doğru terimi kullanmakta ısrar etti.

Şimdi ona başını salladı ve titremesini engellemek için dudağını ısırıldı. Güçlü görünmek zorundaydı.

Rixavox araya girdi, gözleri kısa bir süreliğine kadının karnına kayd. "Vaxa'an galip gelecek. Ona meydan okuyan savaşçılar ciddi bir tehdit oluşturmuyor, ancak birkaç yara alabilir."

Vaxa'nın elçilerinden bir diğeri yanına geldi, Cruxan ya da Vikan, emin olamıyordu. O da diğerleri kadar yakışıklıydı, aynı şekilde yapılıydı, sıkı kasları ve neredeyse korkutucu bir cüssesi vardı. Yüz hatlarında muzip bir ifade vardı, gözleri mizahla parlıyordu.

"Yine de *Lavrix'an*, eğer bizden biriyle savaşıyor olsaydı, o zaman endişelenmen gerekirdi, çünkü biz onun tüm zayıflıklarını biliyoruz" dedi.

Lihvan derin bir kahkaha attı.

"Ben Cruxan," dedi yeni büyükelçi, gözleri parlayarak. *Ne kadar çapkın*, diye düşündü. "Ve arkamda da Vikan var. Henüz tanışmadık *Lavrix'an*, ama Vaxa'an senden sık sık övgüyle bahsetti ve sonunda seninle konuşmak bir onur."

Gülümsemeyi başardı ve ne söylediğini pek hatırlamasa da kibarca bir cevap mırıldandı. Gözleri sürekli önündeki arenaya kayıyor, eşinin ortaya çıkıp çıkmadığını ya da herhangi bir meydan okuyanlar ortaya çıkmıştı. Davullar dağa getirilmemiş olsa da, bir yerlerden onların sabit vuruşlarını duyabiliyordu ve uğultulu amfi tiyatro için uğursuz bir atmosfer sağlıyordu.

Kate orada olacağını bilmesine rağmen Keriva görünürde yoktu. Kalabalık o kadar büyüktü ki tek bir yüzü seçip diğerlerinden ayırmak neredeyse imkânsızdı. Arkadaşının manevi desteğine sahip olamayacağı için biraz hayal kırıklığına uğramıştı ama Bidan -ve Vaxa'nın elçileri- oradaydı ve bu onun isteyebileceğinden çok daha fazlasıydı. Bununla tek başına yüzleşmeyi hayal bile edemiyordu.

Kürsünün yanında bir bank vardı ve Kate oturdu. Privanax onun Denemelere katılmasını istememişti. Hamileliği için çok fazla stres yaratacağını düşünmüştü ama Kate'in katılmaması mümkün değildi.

Orada. Olmak *zorundaydı*, her ne kadar tanık olabileceği şey karşısında saf dehşet tüylerini ürpertmiş olsa da.

Anı, tıslayan bir sessizlikle davullar durdu.

Dairesel arenanın kenarında, beş adam için bir yol açıldığını gördü. Beş savaşçı. Arenaya ulaştıklarında, yan yana dizilmiş, kürsüye bakıyorlardı, tamamen hareketsiz, yüzleri ifadesizdi.

Vaxa'nın meydan okuyucuları, şüphesiz. Gözleri onların üzerinde gezindi. Tıpkı korktuğu gibi, hepsi devasa ve güçlüydü, tıpkı daha önce gördüğü tüm savaşçılar gibi.

bu gezegende. Vücutlarını kaplayan yara izleri, kazanılan savaşların ve dövüşlerin hikâyeleri, deneyimli oldukları anlamına geliyordu. Vaxa'nın onlardan herhangi birini şahsen tanıyıp tanımadığını, meydan okumalarından dolayı bir ihanet duygusu hissedip hissetmediğini merak etti.

Sonra eşini gördü. Oturduğu kürsünün arkasından, dağın içine doğru uzanan bir tünelden belirdiğinde kalbi göğsünde şiddetle çarptı. Onu Çukur'dan çıkardığı zamanki kıyafetlerinin aynısını giymişti. Mavi ışıktaki parlayan altın bantlar, çıplak göğüslü, saçları yüzünden geriye doğru taranmış, boynuzları Kafatasının kıvrımı.

Gözleri rakiplerini taradı, sert görünmesine rağmen yüz hatları okunamıyordu. Bakışları keskin ve tetikteydi ve arenanın ortasına doğru rahat bir yürüyüşle yürüdü, adımları uzun ve emindi.

Kısa bir an için kürsüye baktı ve gözleri onunkilerle buluştu. Çenesi yukarı doğru eğildi ve omurgası dikleşti. Vaxa gördükleri karşısında rahatlamış olmalıydı, çünkü dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. Başını geri çevirip rakipleriyle yüzleşti.

Arkadaşı Luxirian dilinde konuşmaya başladığında, tırnakları tırnak etlerinin etrafındaki deriyi karıştırdı, bu asla tam olarak kıramadığı gergin bir alışkanlıktı.

Yanında oturan Bidan mırıldandı: "Kendisine yöneltilen iddiaları düzeltiyor ve Mahkemelerin eski kurallarını tekrarlıyor."

Zaten bildiği kurallar vardı: Her mücadelede biri yaşar, biri ölürdü. Vaxa o gün ya beş savaşçı arkadaşını öldürecek ya da kendisi öldürülecekti. Kurallar basitti.

Kate hiçbir şey söylemedi. Bu noktada sesinin işe yarayabileceğini bile düşünmüyordu. Bebeğin hareket ettiğini hissettiğinde, sanki sıkıntısını sezmiş gibi derisini daha sert bir şekilde didikledi.

Vaxa'nın sesi, onu duygusalılığıyla okşayan ve boğuk karanlığıyla heyecanlandıran ses, kalabalıkta keskin bir tezahüratla sona erdi ve davullar bir kez daha başladı.

"Başlıyor," dedi Bidan, her ne kadar bunu kendisi de tahmin etmiş olsa da.

Glk meydan okuyucu öne çıktı, diğerleri kadar uzun boylu ya da geniş olmayan ama yine de Kate'in karışısına çıkarsa gözünü korkutacak bir savaşıydı. Eşiyse arenanın ortasında karşılaştı ve Vaxa daha sakın bir nefes bile alamadan, savaşçı pençelerini bir hamlede savurdu ve Vaxa'nın gözlerinin takip edebileceğinden daha hızlı kaçmasaydı, neredeyse göğsünden yakalayacaktı.

Kate bu kadar gergin olmasaydı ve sonuçtan korkmasaydı, her iki adamın becerilerinden de çok etkilenebilirdi. Vaxa'nın iyi bir savaşçıydı. Onu eğitim seanslarında dövüşürken görmüştü. Hızlı, hesaplı ve acımasızdı.

Vaxa'nın bu Duruşmalarda dövüşmesi de farklı değildi. İlk başta kendini tutuyor, genç savaşçının saldırmasına izin veriyor, darbeleri engelliyor ve ringde Vaxa değil de Kate olsaydı muhtemelen onun tüm kaburgalarını kırarak tekmelerden kaçıyordu.

Öğreniyor, diye fark etti Kate, nefesini tutmuş arkadaşını izlerken. Rakibini tanımak için kasıtlı olarak savunmada dövüşüyordu, böylece saldırma zamanı geldiğinde -ki sonunda savaşçı ona bir açıklık bıraktığında bunu yaptı- bunu şiddetli bir verimlilikle yaptı... ve yıkıcı sonuçlarla.

Vaxa'nın savaşçıyı sırt üstü yatırması için dikkatlice ve iyi zamanlanmış bir vuruş yetmişti. Kate'in algılayabileceğinden çok daha hızlı bir şekilde Vaxa rakibinin göğsüne kemik kıran bir yumruk indirerek savaşçının hırıltılı bir şekilde nefes almasını sağladı ve savaşçı gafil avlanmışken Vaxa pençeleriyle temiz ve hızlı bir şekilde boğazını kesti.

Amfitiyatrodaki gerginlik daha da hissedilir hale gelmesine rağmen arenadakiler alkışladı. Vaxa hareketsiz duran savaşçıyı itip onun yanında diz çökerken yüzü asıktı.

Vaxa, omuzları kamburlaşmış cesedin üzerinde bir şeyler mırıldanır gibi görünürken gözleri yaşardı.

Bunu yapmak istemediğini fark etti. Elbette bunu yapmak istemiyordu. Bu adamları, bu savaşçıları öldürmek zorundaydı. Onlar onun insanlarıydı, Korumaya yemin ettiği insanlar, kendisiyle aynı zorluklarla, aynı eğitimle, aynı savaşlarla karşılaşmış savaşçılar.

Arkadaşı kulakları sağır eden tezahüratlar eşliğinde ayağa kalkarken ve birkaç Luxirianlı adam cesedi almak için ringe koşarken, Vaxa onun gözleriyle bir kez buluştu

Daha fazla. Adamın teninde tek bir iz bile yoktu ve az önce şahit olduklarına rağmen bir rahatlama hissetti.

Sonra ondan uzaklaştı. İkinci Luxirian ringe yeni adım atmıştı ve dövüş için hazırды.

OceanofPDF.com

ON BİR

Duruşmalar ilerledikçe, izlemek daha da kolaylaşmadı. Daha da zorlaştı.

Kate için beş meydan okuyucunun bir stratejisi olduğu çok açıktı.

Vaxa'nın ilk meydan okuyucusu çok az tehdit oluşturmuştu ama dövüşler ilerledikçe her meydan okuyucu bir öncekinden çok daha yetenekliydi ve bu da Kate'in arenanın kenarında duran en uzaktaki Luxirian savaşçı için endişelenmesine neden oldu.

Vaxa'yı yormayı umuyorlardı, böylece en yetenekli olan son savaşçı onu öldürmek için daha fazla şansa sahip olacaktı. Diğerleri sadece ısınma turlarıydı. Vaxa'nın onları yenmekte sorun yaşamayacağını bilse de, bu acımasız farkındalık Kate'in sinirlerini yatıştırmaya yardımcı olmamıştı.

İkinci Luxirian da ilki kadar hızlı bir şekilde yere yığıldı ve üçüncüsü arenaya adım attı. Görünüşe göre Vaxa için hiç mola yoktu. Bir sonraki dövüş başlamadan önce Vaxa'nın hâlâ orada olduğundan emin olmak istercesine, onunla göz göze gelmek için kısa bir süre durakladı.

Bu adil değildi. Acımasızdı ve şimdiye kadar tanık olduğu en korkunç şeylerden biriydi. Dünya'dayken, bunun insanlar arasında olduğunu görseydi daha da dehşete düşerdi. Luxiria'da bu sıradan bir şeydi. Bidan ikinci dövüş sırasında ona tarihlerindeki tüm Baş Liderlere bir noktada meydan okunduğunu ve bir tanesinin Duruşmalarda düşmesinin üzerinden yüzyıllar geçtiğini söylemişti. Bu sadece Vaxa'nın ringe çıkma sırasıydı.

Üçüncü rakibi yere sermek dostunun daha uzun zamanını aldı ve bu savaşçı temas kurmayı başararak kalbinin göğsüne batmasına neden olan kanı akıttı. Ancak ona vurmak Vaxa'yı sadece motive etmiş görünüyordu ve tıpkı Korkunç bir satranç oyununda rakibini üç hamlede yere serdi. Bu kez savaşçının arkasına geçmeyi başardı ve boynunu hızlı bir hareketle çevirerek rakibini kıpırdamadan dağ taş zemine düşürdü.

Yine de arkadaşı için bir mola yoktu. Dördüncüsü Vaxa'ya saldırmadan önce birkaç saniye zorlukla bekledi ve Kate terlemeye başladığını görebiliyordu

Arkadaşının alnındaki boncuklar, göğsünün her geçen nefeste biraz daha kabardığını görebiliyordu. Onun dayanıklılığından endişe ediyor ve koltuğunda kıpırdanıyor, gözlerini dehşet verici sahneden ayırmaya cesaret edemiyordu. Kısa bir süreliğine Vaxa'nın elçilerine, Lihvan ve Rixavox'a bakmak zorunda kaldı ama onların

İfadeleri düşüncelerinin hiçbirini ele vermiyordu, sürpriz sürpriz. Luxirianlar savaşmadıkları ya da çiftleşmedikleri sürece duygularının zerresini bile göstermezlerdi. Ve ancak o zaman etkileyici olurlardı.

Vaxa'nın rakibi bir darbe daha indirdi. Uzattığı pençelerini arkadaşının boynuzlarından birinin üzerinden geçirip yüzünün sol tarafına geçirmeyi başardı ve gözünü kıl payı kaçırdı. Kate'in midesi bulandı ve acı içinde haykırmamak için kendini zor tuttu. Vaxa'nın yüzünden kan akıyordu ve gözüne kaçan koyu mavi sıvıyı temizlemek için gözlerini kırıştırdığını gördü.

Bu savaşçı tekrar saldırmak için o kadar hızlı değildi. Bunun yerine Vaxa'nın etrafında dönerek, ikinci rakibinin hatası olan ve eşinin de bundan sonuna kadar faydalandığı gibi, zorlamak yerine başka bir açık aradı. Bu savaşçı daha akıllı, daha tecrübeliydi.

Ancak Vaxa bu dördüncü meydan okuyucuyu da yendi, ancak öldürme işlemi diğerlerine göre biraz daha özensiz ve daha az kısıtlıydı ondan önce. Onu yere düşürdüğünde arkadaşı savaşçının kanıyla kaplanmıştı.

Eşinin yorgunluğu gözlerinden okunuyordu ama yine de yoluna devam etti. Yüzünün yarısını kaplayan kan, etini süsleyen kesikler ve pençe izlerine rağmen hâlâ hayatında gördüğü en yakışıklı erkekti.

Her şeyi belirleyecek olan son rakip öne çıktı. Kalabalığı ani bir sükûnet kapladığında tüm amfi tiyatro da bunu fark etti. Kate, kalbi durmaksızın göğsünden çıkmaya çalışırken hepsinin nefesini tuttuğunu hayal etti. Bidan'ın bunu duyup duymadığını merak etti.

İkisinin de ilk hamleyi yapması biraz zaman aldı. Vaxa'nın yüzü tamamen konsantrasyon ve kararlılıkla çizilmişti. Bedeni yorgun olabilirdi ama azmi yorgun değildi. Kate'in diğerlerinden daha deneyimli ve eğitimli olduğunu tahmin ettiği diğer savaşçı da bekledi, zamanını kolladı, eşini en az onun savaşçıyı gözlemlediği kadar dikkatle gözlemledi. Savaşçının vücut dili kendine güvendiğini gösteriyordu.

Bir boğuşma ile başladı. Aynı anda birbirlerine saldırdılar ve Kate'in bir çığırta duyduğuna yemin edebileceği kadar yüksek bir sesle birbirlerine bağlandılar. Homurtular ve hırıltılar arenayı doldurdu, mağaramsı dağda yankılandı. Kısa bir an için, ikisi de sadece uzuvlar ve etten oluşan bir karmaşaydı, vücut parçaları Birbirlerinden ayırt edilemezlerdi. Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında, göğüslerinin kabardığını ve rakibinin karnında kan fişkırان bir kesik olduğunu gördüler. Bunu görmek Kate'i sevindirmişti. Onu zayıflatacak, Vaxa'ya avantaj sağlayacak herhangi bir şey.

Bütün dövüş boyunca midesi sıkıştı. Gelen her darbe, her yumruk, her yana savrulan tekme onu irkiltti. Rakip pençelerini Vaxa'nın böğrüne sapladığında kalbi parçalandı ama arkadaşı rakibinin kolundan bir parça et kopardığında içten içe sevindi. Bu çılgınlıktı. Kaostu. İçindeki her şeyi acıtıyordu. Aralarındaki kan bağına dokunabilmeyi, potansiyel olarak onu rahatlatabilmeyi her şeyden çok diledi ama dikkatini dağıtmak istemedi. Vaxa'nın ne yaptığını bildiğine, rakibini yenecek kadar güçlü olduğuna güvenmesi gerekiyordu.

Kate dövüşün ne kadar sürdüğünü bilmiyordu. Bir andan diğerine, ya Vaxa ya da savaşçı üstünlüğü ele geçirmiş gibi görünüyordu. Ama arkadaşı rakibini omuzlarından kavrayıp dizini mide bulandırıcı bir çığırtaıyla nefes borusuna sokmayı başardığında Vaxa *gerçekten* de üstünlüğü ele geçirdi.

İşte o zaman onu gördü.

Bileğini morartacak kadar sert bir şekilde kavrayan ve ona 'insan fahişe' diyen pazar yerindeki savaşçı.

Kate arenanın kenarına neden göz attığını bilmiyordu. Belki bir hareket görmüştü, belki de sadece bir Çeylerin yolunda gitmediğini hissetmişti.

Ne olursa olsun, onu tanıması sadece bir anını aldı ama o anda adam çembere doğru hamle yaptı. Elinde mavi ışıktaki parlayan bir şey vardı.

Gümüş bir hançer.

Bilinmeyen savaşçının eşine nişan almasını dehşet içinde izlerken boğazına sessiz bir çığlık düğümlendi.

Vaxa'nın rakibi ikisinin arasındaydı ve Vaxa'nın hançeri fark ettiği anı gördü. Bir sarsıntıyla rakibini yolun dışına fırlattı ama bunu yaparken saldırı için bir açıklık bıraktı.

Hançerin Vaxa'nın etine saplandığını gördüğünde görüşünde siyah noktalar belirdi. Son anda dönmüştü ama silah yine de temas etmişti. Rixavox küfretti ve Lihvan kürsüden aşağı atlamaya başladı, Vaxa'nın diğer elçileri de onu takip etti.

Gözleri arkadaşına, onun yanından çıkan gümüş hançere yapışmıştı. Vaxa bir anda homurdanarak bıçağı vücudundan çıkardı ve ringden kaçmak için dönmüş olan savaşçıya nişan aldı. Ama oraya önce Lihvan varmış. Savaşçıyı ringden çıkardı.

Cruxan ve Vikan yardıma gelirken Vaxa'yı yere yatırdı ve kollarını arkadan bağladı. Rixavox Vaxa'nın yanındaydı. Kate oturduğu yerden fırlayıp eşinin yanına gitmek istedi ama Bidan onu engelledi.

"Kıpırdama Kat," dedi kulağına, kadın onun elinde debelenirken. "Meydan okuyan hâlâ duruyor. Vaxa'an seni tehlikeye atmak istemezdi."

Gözleri hemen, arkadaşı bir taşla iki kuş vurabilecekken Vaxa'nın yolundan çekip attığı meydan okuyucuya kaydı. Savaşçıyı kendisini hançerden korumak için kullanabilir, böylece Denemeleri sona erdirebilir ve kendisinin bıçaklanmasını önleyebilirdi.

Ama eşim bundan daha onurlu, diye düşündü, gözyaşları yüzünden aşağı akarken. Tanrı'ya, Luxirian Kaderleri'ne ve daha önce duyduğu tüm diğer yüce varlıklara Vaxa'nın iyi olması, aldığı yaranın içinde önemli bir yere isabet etmemesi için dua etti.

"Luxirianlar çabuk iyileşiyor, değil mi?" diye sordu, sesi nefes nefese ve biraz da çaresizdi. Hâlâ Bidan tarafından zaptediliyordu ama bunu fark etmemişti bile. Tüm dikkati eşinin üzerindeydi.

"*Tev,*" diye mırıldandı Bidan ama onun kaşlarını çatıldığını duydu. "*Var.*" Vaxa arenanın ortasında ayağa kalktı, elindeki fırçayla

Rixavox'un yardımını. Rixavox bir elini yan tarafına doğru uzatmıştı ve Kate parmak uçlarından akan mavi kan damlalarını görebiliyordu. Rakibiyle yüzleşmek için ayağa kalktı ve Kate'in dudakları inanamayarak aralandı. Böyle bir yarası varken Denemelere devam etmeyi düşünüyormuş olamazdı. Kate doktor olmayabilirdi ama o bile adamın çok kan kaybettiğini biliyordu. Dövülmeye devam ederse kanaması daha da hızlanabilirdi.

Savaşçı ayağa kalktı ve eşiyi yüzleştirdi. Kalabalık tamamen sessizdi, bekliyor, izliyordu. Onlar da en az diğerleri kadar şaşkın görünüyordu; bazılarının yüzünde dehşete kapılmış, bazılarının yüzünde ise acımasız ifadeler vardı.

Ve Vaxa hâlâ kanamaya devam ediyordu.

"Privanax nerede?" Kate çoğunlukla kendi kendine sordu.

Bidan, "Bir karar çıkana kadar kimse tıbbi yardım alamaz" diye cevap verdi.

Kate'in gözleri, dört Luxirian'ın çoktan ölmüş ve götürölmüş olduğu halkayı süsleyen mavi kan lekelerine takıldı. Meydan okuyan savaşçı Vaxa'yla konuştu, sesi dağın etrafında yankılanıyordu.

İşte böyle zamanlarda keşke onların dilini anlasaydım diyordu.

* * *

"Neden canımı bağışladınız?" Brelix sordu, gözleri şu anda Lihvan, Cruxan ve Vikan tarafından tutulan, mücadele eden Luxirian erkeğine kaydı. Onu zapt etmek için üç savaşçıya ihtiyaç duyması bile tek başına onun gücünü gösteriyordu.

"Bana meydan okudun," diye cevap verdi Vaxa'an, göğsünün kabarışını gizlemeye çalışarak, böğründeki yaradan fışkıran buz gibi acıyı görmezden gelmeye çalışarak. "Sana bir kez soracağım, Brelix. Bunu onunla birlikte mi organize ettin?"

Breliz fiziksel olarak geri çekildi. "Benim bundan daha fazla onurum var, Başbakan.

Adil bir Yargılama, adil bir dövüş istedim."

"Yine de hükümdarlığıma meydan okuyarak *lüksümü*, doğmamış varisimi ve beni lekeledin," diye hırladı Vaxa'an.

Breliz akıllıca bir şekilde sessiz kaldı. Vaxa'an'ın görüşünün etrafındaki kenarlar bulanıklaşmaya başladı ve başını sallayarak temizlemeye çalıştı.

Sonra Vaxa'an haksızlık ettiğini fark etti. Brelix'in de tıpkı tüm Luxirianlar gibi ona meydan okumaya hakkı vardı.

Breliz doğruldu, gözlerini arenayı çevreleyen kalabalığa ve sonra tekrar ona çevirdi. "Size meydan okuyordum çünkü bunun doğru olduğuna inanıyorum. İnsanların Luxirianların yanında yeri yoktur."

"Beni şaşırtıyorsun, Brelix," dedi Vaxa'an sessizce, sesi tehlikeli derecede alçaktı ve görüşü bir kez daha bulanıklaşmıştı. "Benden sadece biraz daha yaşlısın ama yine de böyle çağdışı görüşleri destekliyorsun. Luxirianların yüz döngü içinde artık olmayacağını ne zaman anlayacaksın? On yıldan fazladır hiç yavru doğmadı. İnsanlarla uyumlu olduğumuz için minnettar olmalısınız çünkü bu ırkımıza yeniden inşa etme umudu ve fırsatı veriyor. yeniden."

Breliz, "Biz diğer türlerle uyumluyuz," diye savundu. "İnsanlar zayıftır. Onlar bizim gücümüzü kirletir ve biz de gücümüze güveniriz.

hayatta kalmak."

"*Luxiva*'m hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da zayıf olmadığıdır," dedi Vaxa'an. "Ve benim önümde *lavrix'an'ına* hakaret etmemeye dikkat edeceksin."

Brelx'in çenesi kapalı kaldı.

"Sana üç seçenek sunacağım Brelx," dedi Vaxa'an. "Birincisi, Denemelere devam etmek."

"Sizinle dövüşmeyeceğim, Başbakan," dedi Brelx. "Yaralandınız ve bu onurlu bir dövüş olmaz."

"O zaman ölümü ya da sürgünü seç," diye homurdandı Vaxa'an. Artık terliyordu ve her geçen saniye başı dönüyordu. Bıçak onu derinden kesmişti ve yarasının bir an önce onarılması gerekiyordu.

Brelx seçeneklerini tartışırken sessizdi. Vaxa'an onun en iyi savaşçılarından biri olduğunu biliyordu ama önyargılarının *Luxiria*'da yeri yoktu.

Ancak, belki de kan kaybından ya da Vaxa'an'ın o süre zarfında çok fazla *Luxirian* canı almasından dolayı, aklında bir fikir oluştu. Bu fikir onu *varx*'ından ısırabilir ya da Brelx'in fikirlerini değiştirebilirdi. Aralarında birkaç metre kalana kadar savaşçıya yaklaştı ve sessizce şöyle dedi. "Ya da senin de katılmanı istediğim bir görevim var."

Brelx'in bakışlarında şaşkınlık ve ihtiyat parladı. "Bir görev mi, Baş Lider?"

"Evet. Çukur'a sızma görevinde Büyükelçi Lihvan'a eşlik edeceksiniz. O çok sevdiğiniz insanlar..." Vaxa'an keskin bir nefes çekti, acı yaradan yayılıyordu, nabız gibi atıyordu ve sıcaktı. "O insan kadınlar kendi iradeleri dışında hapsedildiler. *Luxiva*'m bunun ne kadar utanç verici olduğunu anlamamı sağladı. Katıldığım için beni affetmiş olsa da, orada kötü muamele görmeye devam eden kadınlar var.

*Luxirian*lar kadınlara kötü muamele edilmesine göz yummaz, değil mi?"

"Hayır, yapmayacağız," dedi. Brelx'in bakışlarında bir şey ateşlendi, ama sonra sordu, "Hayatımı ikinci kez mi bağışlıyorsun? Neden?"

"Çünkü seni *Hwaronia*'da birlikte yaşadığımızdan beri tanıyorum, hatırlıyor musun?" Brelx başını salladı. "Sen onurlu bir erkek ve iyi bir savaşçısın. Belki de tek hatan *Luxiria*'ya fazla sadık olman. ve bu da görüşünüzü bulanıklaştırıyor. Bu görev fikirlerinizi değiştirmenize yardımcı olabilir. Hakkımda ne düşünürseniz düşünün, canınızı alma fikrinden hoşlanmıyorum. Bu uğurda çok fazla kan döküldü zaten. span."

Brelx ayaklarına doğru baktı, arenayı süsleyen kan ve kan sıçramalarına. Birkaç dakika sessiz kaldı ve Vaxa'an yarasına daha sert bastırarak kan akışını durdurmaya çalıştı.

Sonra Brelx nihayet ona baktı ve "Merhametinizi kabul edeceğim, Başbakan" dedi.

Vaxa'an başını salladı ve değişimi yakından izleyen Rixavox'a doğru baktı. Rixavox'a "Onu al," dedi. "Görev başlamadan önce tecrit edildiğinden emin olun ve Lihvan'ı bilgilendirin."

Rixavox başını salladı, gözleri yaraya kaydı. "Peki ya diğer erkek?"

"Ben iyileşene kadar onu hapsedin. Sonra da onu bana bırakın," diye homurdandı Vaxa'an, gözleri tiksintiyle erkeğe kaydı. "Privanax'ı da bulun. Bunu onarmak için ona ihtiyacım var."

Rixavox başıyla onayladı ve Vaxa'an elçilerinin bu karmaşayla ilgilenmesine izin vererek arkasını döndü. Gözleri dışısını buldu ama onun Bidan tarafından tutulduğunu fark etti. Arenadan yeterince uzaklaştığında ona yanına gelmesini işaret etti ve ardından yükseltilmiş kürsünün arkasına gizlenmiş tünele doğru ilerledi. Sonsuz gibi görünen gözlerden uzakta, sonunda sendelemesine izin verdi, acı içinde bir nefes tısladı ve serin taş duvara yaslandı.

Kat bir anda oradaydı ve bir an için sadece ikisi vardı. Etrafını bir bulanıklık dalgası sararken başı öne eğildi ve Kat onun adını tekrar tekrar haykırdı.

"Vaxa, sakın buna cüret etme," diye fısıldıyordu. Gözleri onun yüzüne odaklandı ve yanaklarının gözyaşlarıyla ıslandığını gördü. "Dayan, Privanax geliyor."

Elinin yan tarafındaki bıçak yarasına nazikçe bastırıldığını hissetti ve inledi, vücudu bir an soğuk, bir an dayanılmaz derecede sıcak hissediyordu.

"Vaxa," dedi Kat, sesi paniklemiş gibi çıkıyordu.

Dünyası kararmadan önce duyduğu son şey buydu.

ON İKİ

"Kat," diye seslendi Privanax, Vaxa'yla birlikte oturdukları evin yatak odasının kapısından ona bakarak. "Bu gece dinlenmelisin. Zor bir dönem geçirdin. Bu gece dinlenmen gerek."

Kate'in bakışları o gün en zor günleri geçiren eşine kaydı. Denemeler çok kafa karıştırıcı bir şekilde sona erdikten sadece birkaç saat sonraydı. Rixavox'un kalabalığın dağılması için iki anons yapması gerekmişti. Birçok kişinin meydan okuyana ne olacağını sorguladığını duymuştu, çünkü teknik olarak Denemeler tamamlanmamıştı. Kate aynı soruyu Rixavox'a sorduğunda, Rixavox ona Vaxa'nın kendisine bir seçenek sunduğunu söylemişti: sürgün ya da ölüm... ya da Lihvan'a yardım etmek gelecekteki bir görev. Vaxa'nın böyle bir şey için ona neden izin verdiğini merak ederken, bu görev hakkında onu daha fazla sorguladığında, Rixavox sessiz kalmış ve bunun en iyi eşiyle konuşulacak bir konu olduğunu söylemişti.

Rixavox, Privanax onu stabil ilan ettikten sonra Vaxa'nın diğer elçileriyle birlikte oradan ayrılmıştı. Kate temkinli davranmış, gece boyunca bir şey olması ihtimaline karşı Vaxa'nın Privanax'ın laboratuvarında tutulmasını istemişti ama

Doktor, iç kanamayı durdurmak için yapılan acil ameliyattan sonra Vaxa'nın iyi olacağını ve sadece dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söylemişti.

Privanax ona sabah olduğunda Vaxa'nın iyileşmiş olacağını söylemişti, baygın haldeki eşine bakarken buna pek de inanmamıştı.

Luxirianlar hızlı iyileşir, ama o kadar hızlı değil, diye düşündü.

Privanax kısa bir süre sonra ayrıldı ve dudaklarını ısırarak derin bir nefes aldı, ardından kaplıcadan bir bez ve bir leğen su aldı.

Eşinin yanına döndü ve vücudundaki kanı nazikçe yıkamaya başladı, sıyrık ve yaraları sildi. Bu artık hayatının normal bir parçasıydı, dostunun üzerindeki kanı temizlemek, diye düşündü. Bunu şimdiye kadar bir düzineden fazla kez yapmıştı.

Privanax'ın temiz bir şekilde kapattığı kesiğin etrafını yıkarken göğsünün inip kalkması onu rahatlattı. Şimdiden vücudunun iyileşmekte olduğuna dair işaretler görebiliyordu. Aldığı daha sık yaralardan bazıları şimdiden iyileşiyor gibi görünüyordu.

Onu yıkamayı henüz bitirmiş ve bezi bir kenara bırakmıştı ki, başını kaldırıp onu izlediğini gördü.

Kate'in kalbi hızla çarptı ve gülümsedi. Onu rahatsız etmemek için yatağın yanındaki küçük taburede oturuyordu ve eğilip dudaklarını onunkilere değdirebilmek için tabureyi adamın başına yaklaştırdı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye mırıldanarak onun saçlarını okşadı.

"Yandan bir bıçak yemişim gibi," diye cevap verdi. Sesi dumanlı ve boğuktu. Ve sözlerine rağmen onu ikna etmeye çalıştığı belliydi.

Çıkardığı ses gülmekle hıçkırmak arasında bir şeydi. "Bunu alışkanlık haline getirme, tamam mı?"

"Bunu aklımda tutmaya çalışacağım, bayan."

Hiçbir uyarıda bulunmadan, o kadar dikkatle şişelediği -ya da en azından o kadar dikkatle şişelemeye çalıştığı- duygular içinden boşalmaya başladı. Başını adamın boynunun kıvrımına yasladı, onu içine çekti ve yüksek sesle hıçkırarak ağladı, bu durumdan sağ kurtulduğu için inanılmaz derecede minnettar ve rahatlamıştı. Şimdilik. İlkini bitirmek için başka bir Deneme olup olmayacağını ya da diğer meydan okuyucu için ne planladığını bilmiyordu.

"Gözyaşlarını görmeye dayanamayacağımı biliyorsun, *lüksiva*," dedi yumuşak bir sesle.

Ama elinde değildi. Vaxa'nın tünelde yaralanarak yere yığıldığı, Privanax arenanın zemininden geçene kadar onu hayata döndürmeye çalışırken yaşadığı panik anını hatırladı. Çok solgun, çok zayıftı... tanıdığı Vaxa'nın aksine. Bu ona, güçlü ve heybetli eşinin gerçekten de ölümlü olduğunu fark ettirdi.

Denemeler ve hayatına kastedilmesi boyunca yaşadı... böyle bir şey tekrar olursa bu kadar şanslı olabilir miydi?

Tanrım, ağlamaklı bir kadına dönüşmüştü. Bugünlerde tek yaptığı ağlamaktı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, yüzünü kaldırdı ve burnunu sildi.

mümkün olan en itici şekilde. "Bilirsin işte... hormonlar falan..."

Vaxa'nın yüzü onun fark edebileceği kadar yumuşamıştı ama hiçbir şey söylemedi. Kızın kendini toparlamasına ve lanet duygularını kontrol altına almasına izin verdi ama

Bir elini kaldırdı ve onunkinin üzerine koydu.

"Gel," dedi yanındaki kürkleri okşayarak. Kanla kaplı olmalarını umursamadı, sadece eşinin dediğini yaptı ve yaralarına dikkat ederek yatakta ona katıldı. Keriva sonunda elbisesini gördüğünde dehşete düşecekti ama Kate için eşiyle birlikte olmak

bir milyon en iyi elbiseden çok daha değerliydi.

Yerleştiklerinde "Şimdi ne olacak?" diye sordu. Başını dikkatle adamın iz bırakmamış omzuna yerleştirdi, çenesinin çizgisini izledi. gözleriyle boynuzlarının kıvrımını izledi.

"Ay Kutlamaları önümüzdeki gece gerçekleşecek," dedi.

"Ama sen yaralısın," diye itiraz etti. "Gitmeyi düşünmen mümkün değil."

"Sabaha kadar iyileşirim," dedi. "Düşmanlarımızın çok iyi bildiği gibi, bir Luxirian'ı öldürmek için çok şey gerekir."

Bu düşünce onu ayılttı ve yapabildiği tek şey başını sallamak oldu. "Bugün iyi dövüştün," diye fısıldadı. "Hayatın için bu kadar korkuyor olmasaydım, dövüşme şeklinin neredeyse... büyüleyici."

"Savaşmak hiçbir şekilde güzel değildir," diye mırıldandı. "Pahalıdır."

"Savaşçılarınız için üzgünüm," diye mırıldandı. "Biliyorum, çok zor olmalı

onların hayatlarını almak sizin için zor oldu."

Hafif bir homurtuyla biten bir nefes üfledi. "Kendi istekleriyle seçtiler."

Sessizliğe gömüldüler. Kate onu düşünceleriyle baş başa bırakmış, aralarındaki kan bağına bilerek dokunmamıştı. Bazı şeylerin özel olarak hissedilmesi gerekiyordu ve Vaxa'nın o gün olanların yasını tutması gerekiyordu.

Kate ona pazardaki erkekten bahsetmemeye karar verdi. Kendini her zaman, tepkisinden korktuğu için eşine kasıtlı olarak bir şey söylememe konumunda bulurdu. Ve eğer ona bugün kendisine suikast girişiminde bulunan aynı erkeğin

Aynı kişi pazar yerinde ona zarar verseydi... Yaralanmalara aldırmadan yataktan fırlar ve erkeğin boynunu kendisi sıkmaya giderdi.

Bunun yerine, Vaxa'nın -ve Privanax'ın- iyileşmiş olacağından emin olduğu sabaha kadar bekleyebileceğini söyledi.

Dolunayın ışığı odalarının zeminine yayıldı ve Kate, arkadaşının avuçlarının arasında karnını dikkatle kucaklarken rahatlamış bir uykuya daldı.

Gözlerini kapattığı anda bebek tekmeledi ve Vaxa'nın büyüyen çocuğuna karşılık olarak karnını okşadığını hissetti.

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

Ay Kutlamaları Kate'in hiç beklemediği bir şeydi.

Ertesi gün güneş ufukta battığında, o lanet davulların yeniden başladığını duydu ve kısa bir an için, Vaxa'nın onu bir şekilde kandırdığını ve bir kez daha savaşaacağını düşünerek içinden bir korku geçti.

Korkularını yatıştırdığında, ritmin bir gün önceki derin, uğursuz vuruştan farklı olduğunu fark etti. Daha canlıydı. Hareketliydi, parlak bir enerjiyle doluydu.

Sözüne sadık kalan Vaxa sabaha karşı yeniden ayağa kalktı. Hançer yarası tamamen iyileşmemiş olsa da etrafındaki deri kapanmıştı ve kadın onu sorguladığında ciddi bir acıya neden olduğunu inkar etmişti. Daha önce pek çok yaradan kurtulmuştu ve kendi vücudunun sınırlarını biliyordu.

Kate onun üzerine titreme dürtüsünü bastırarak buna izin verdi, ki Kate onun bundan bir dereceye kadar hoşlandığından şüpheleniyordu. Sinir bozucu erkek.

Keriva gece mavisi elbisesini önceki haftanın sonunda bitirmiş ve Denemelerden birkaç gün önce teslim etmişti. Kate elbiseye son baktığında onu giyme fırsatı bulup bulamayacağını bilmiyordu.

Vaxa'nın -ve kendisinin- kaderi o anda hâlâ çok bilinmez görünüyordu. Böylece o akşam, ikisi de yıkandıktan ve Kate elleri olan arkadaşını başarıyla savuşturduktan sonra, hâlâ tam olarak iyileştiğine ikna olmamıştı. Elbiseyi yataklarının üzerine serdi ve yumuşak kumaşa dokundu, onu giyme şansı *bulacağı* için inanılmaz derecede müteşekkirdi.

Vaxa giymesine yardım etti, çünkü kopçaları takmakta hâlâ zorlanıyordu ve yuvarlak göbeği fazla esnek olmasını engelliyordu. Bel kısmı biraz dar olmasına rağmen, elbise üzerinden akıyordu. Keriva bebeğin büyümesi için gerekli düzenlemeleri yapmıştı ama görünüşe göre biraz hafife almışlardı.

"Beni gururlu bir erkek yaptın," diye açıkladı Vaxa, muayene için yüzünü ona döndüğünde.

Arkadaşının göğsü çıplaktı ve pazılarını saran altın bantları temizlemiş, Denemeler'den kalan kan ve kiri parlatmıştı. Ona yaklaştı, gözleri vücudunu taradı, meme uçlarındaki piercingler kısa süreliğine dikkatini dağıttı. Birine dokunmak için uzandı ve elini onun sıcak, sert göğüslerine bastırdı.

Göğsü guruldadı ve kadın neredeyse gülümsedi. Eşi bu gibi durumlarda çok tahmin edilebilirdi ve elini geri çekti.

"Tahrik olmuşsun dostum," diye mırıldandı, eğilip kulağının arkasına sokuldu ve kokusunu içine çekti. "Seni yalayabilirim-"

"Geç kalacağız," dedi çabucak, eğer bu yola girerse yatak odalarından asla çıkamayacaklarını biliyordu. Bu fikre tamamen karşı değildi ama eşinin varlığının, özellikle de Denemeler'den sonra, halkı için bir teselli olacağını biliyordu. Orada olması gerekiyordu. *Onların* da orada olması gerekiyordu.

Ay Kutlaması, en fazla insanı ağırlayabilmek için şehirdeki en büyük teraslardan birinde gerçekleştirildi. Burası, en üst katın hemen altındaki birkaç ev ve dükkânın bulunduğu arşivler. Hoverkraftları terasın üzerinden zum yaparak geçtiği anda Kate'in nefesi kesildi.

Çok güzeldi. Teras uzun masalarla dekore edilmiş, her birine ziyafet sofraları kurulmuştu. Pişmiş et ve otlu baharat kokuları ona doğru süzülüyor ve ağzını sulandırıyordu. Dün arenadaki mavi yüzen ışıklara benzer şekilde, teras da yumuşak, neredeyse ruhani bir parlaklık veren altın toprakla aydınlatılmıştı.

Birçok Luxirian zaten oradaydı. Parlak renklerde giyinmiş Turkuaz ve yakut kırmızısı ve zümrüt yeşili, erkekler ve kadınlar aşağıda dolaşıyor, sosyalleşiyor, gülüyor, içiyorlardı. Eşi gibi erkeklerin de göğüsleri çıplaktı, bronzlaşmış kaslarını ve hafif yara izlerini gösteriyorlardı, bu da orada bulunan az sayıdaki kadın nüfusunun hoşuna gidiyordu.

Vaxa ve arkadaşının hovercraft'ı diğer bazılarıyla birlikte hemen aşağıdaki terasa indirdiğini gördüklerinde alkışlar gece gökyüzüne yükseldi. Kutlamaya katılması için dik merdivenlerden yukarı çıkmasına yardım etti.

Neşeli bir geceye benziyordu, çünkü vahşetten sonra çok ihtiyaç duyulan bir geceydi. Yan tarafta altı Luxirian'dan oluşan bir grup davul çalıyordu ama evlerinden duyamadığı şey, davullara başka enstrümanların da eşlik ettiğiydi. Elbise giymiş bir kadın

Fuşya rengi elbisesi ile arp benzeri bir enstrüman çalıyor, gümüş telleri kopararak güzel bir melodi yaratıyordu.

sert davullar. Bir başka Luxirian erkeği gümüş bir tüpe üfleyerek trompet ve saksafon karışımı bir ses çıkarıyordu. Müzik ilkel ve çığdı ve küçük bir Luxirian grubu dans etmek için toplanmıştı, vücutlarını neredeyse kızarmasına neden olacak şekilde gıcırdatıyorlardı.

Vaxa Kate'i baş masalardan birine götürdü ve orada Vaxa'nın elçiler oturuyordu. Dağın etrafında yankılanan neşe seslerine bakılırsa, Altın Şehir'deki tüm teraslarda daha küçük, aynı derecede canlı toplantılar vardı ve görünüşe göre birçoğu henüz hiçbirini görmediği diğer karakollardan bile gelmişti. Her zamanki gibi Luxirianlar onları selamladı ve gözlerini onun üzerinde gezdirirken Kader'e dualar mırıldanarak karnını okşadı. İlk başta tedirgin edici gelmişti ama Vaxa ona yanında oturması için bir sandalye uzattığında rahat ve gece için heyecanlı.

Lihvan eşinin yanına, diğer tarafına oturmuş, Rixavox da onun yanında yer almıştı. Rixavox'un diğer tarafında oturan Kirov, Cruxan ve Vikan'a gülümsemek ve başıyla selam vermek için öne doğru eğildi. Önündeki masada yapışkan, kararmış bir sosla kaplanmış ve sırlanmış bir tabak dolusu *triksava* vardı. Yanında, ucu sivriltilmiş konik siyah bir kayanın etrafına sarılmış pürüzsüz bir halata benzeyen bir şey vardı. Onun yanında zengin renkli Luxirian erikleri vardı, ya da en azından tadı Dünya'dakiler kadar sulu olduğu için onlara böyle diyordu. Ayrıca garip bir şekilde tapyoka pudingine benzeyen bir şey gördü, ancak rengi kireç yeşiliydi ve 'tapyoka' parlak siyahtı.

Açılış konuşması ya da tanışma olmadı. Vaxa yerine oturduktan sonra, uzun ziyafet masalarında yerlerini alanlar tabaklarını dağıtmaya başladı. Arkadaşı kendi tabağını kaptı ve muhtemelen bir haftada yiyebileceğinden daha fazla yiyeceği önüne yığmaya başladı. İtiraz etmemesi gerektiğini bildiği için ona sırtıttı. Bebek onu oldukça aç bırakmıştı, bu yüzden o gece eşinin meydan okumasını karşılamaya çalışabilirdi.

Bileklerinde altın kelepçeler olan Luxirian adamlar masalarına geldi ve kadehlerin her birine bir şey döktü. Kokusunu aldığında gözleri yaşardı ve eşinin tepkisini görünce dudakları kıvrıldı.

Teras bulaşıcı bir neşeyle gürültülü ve canlıydı ama yine de eğilip kulağına "Bira. En güçlü savaşçıları bile beceriksiz sarhoşlar haline getirdiği bilinir."

"Oğluna hamile olduğuma göre," dedi, gözleri parlayarak, "sanırım pas geçeceğim."

Geriye yaslanıp kadehini kaptığı gibi dudaklarına götürmeden önce gözleri ateşle parladı. Uzun bir yudum aldı, eli ziyafet masasının altındaki kalçasına indi, yemeğine dönmeden önce sol tarafındaki Lihvan tarafından sohbeta çekildi. Eli öylece kaldı. Etrafında Luxirianların sesleri ve dilleri birbirine karışarak kulaklarına geliyordu. Yemeğini yerken önündeki manzarayı izledi, gözleri Luxirian'dan Luxirian'a, dansçılara, müzisyenlere, keyifle yiyip içen çiftlere ve aşıklara, tepesindeki dolunay tarafından hafifçe aydınlatılan karanlık ovaların muhteşem manzarasına kaydı. Geceyi daha da güzelleştiren şey, eğlencenin içinden geçerek saçlarını hışırdatan ve göğüs uçlarını sıkan ılık esintiydi. Dünya'daki sakın bir yaz gecesi gibi hissetti, kendi gezegeniyle ilgili en çok özlediği şeydi bu.

Burası artık benim evim, diye düşündü hafif bir gülümsemeye ve gerçekler içinde çınladı. Neredeyse evini terk etmeye karar vermiş olması onun için akıl almaz bir şeydi.

bırakmaya, neredeyse Vaxa'yı terk etmeye karar vermişti. Şimdi onu terk etme düşüncesi fiziksel olarak ona acı veriyordu, sanki bedeni zihninin böyle bir şeyi düşünmesine bile izin vermiyordu.

Bebekleri, düşünceleri için onu daha da cezalandırırçasına bir tekme attı ve o da gülümseyerek bir elini yumrunun üzerinde rahatça gezdirdi.

Kate yanındaki Rixavox'la sohbet ederek ona karakolunun nasıl bir yer olduğunu sordu. Görünüşe göre burası Luxiria'daki en uzak karakollardan biriydi ve Rixavox'un eşinin isteği üzerine Altın Şehir'de bulunması gerektiğinde -ki bu sık sık oluyordu- bu süre boyunca orada kalmasına yetecek kadar uzaktı.

gerçek evine dönmeden önce. Ve karakolunun gezegenin güney ucuna doğru çok soğuk olduğunu söylemişti, belki de bu yüzden diğerleri kadar kalabalık değildi. Luxirianlar sıcağı severlerdi ama Kate'in utanmasına ve şaşırmasına neden olacak şekilde, ona geceleri kendisini sıcak tutan birçok istekli çiftleşme partneri olduğunu söylemişti. Kate bir an için, içtiği biranın da etkisiyle aniden beliren muzip parıltıya bakarak Rixavox'un onunla dalga geçtiğini düşündü ama Vaxa araya girerek Rixavox'un kadınların ilgisinden her zaman payını aldığını söyledi.

"Ama ben Luxirianların tek eşli olduğunu sanıyordum," dedi, içinden yükselmek üzere olan bir kahkaha patlamasıyla.

"Eşler ve üreyen çiftler için, evet," dedi Vaxa, sandalyesine yerleşti ve birasından yavaşça bir yudum daha aldı.

"Çiftleşme partnerlerinin genellikle bu tür konularda daha gevşek oldukları bilinmektedir.

şeyler," dedi Rixavox, ağzını bükerek. "Ve bunun için de Kader'e şükrediyorum. Sadece bir dişiyle birlikte olabileceğime inanmıyorum."

Cruxan kadehini kaldırarak, "Katılıyorum," dedi.

Vaxa sırıttı. "Her iki arkadaşını da bulacağın günü bekliyorum. O zaman seninle çok eğleneceğim."

Eşinin eli hâlâ kalçasındaydı ve yemek boyunca sürekli yukarı doğru kaymaya devam etmişti. Ve gecenin ciddiyetsizliğinden mi yoksa biraz gevşediğini görmek ilgisini çok çektiğinden, biraz daha serbest bıraktığını görmek için ne yapacağını görmek istediğinden mi, onun daha fazla özgürlük almasına izin verdi.

Ve sonunda, etrafındakiler gittikçe daha fazla Sarhoşluk ve Rixavox'un bütün gece kendisine bakan Luxirian bir dişiye takip etmek için koltuğundan ayrılmasıyla Kate kendini Vaxa'nın kucağında buldu. Diğerlerinin aksine, arkadaşı üçüncü kadehinden sonra içmeyi bırakmıştı. Burnu boğazında bir çizgi çizerek derisini ısırды ve kulağına mırıldandı, "Gidip sessiz bir yer bulalım."

"Vaxa," dedi bir kahkaha atarak, ama niyet ettiğinden biraz daha soluksuz çıktı. "Hâlâ iyileşiyorsun."

"Pek sayılmaz, dostum. Sizi ikna etmek için yaramı incelemek ister misiniz?"

Adamın parmakları elbisesine dolanırken Kate dudağını ısırды, elini elbisenin altından geçirip kalçasına doğru kaydırды. Kimse göremeyecekti ve Rixavox gitmiŞ, Lihvan da yağlılardan biri tarafından diğer tarafına çekilmiŞken Kate buna izin verdi. Adamın eli karnını sıktığında

Parmakları onun ıslak merkezini buldu ve klitorisini dürttüğünde biraz nefes

aldı. "Beni reddettiğin için cezan bu olmalı," diye alay etti, nefesi Kulağına sıcak ve hırıltılı bir sesle. "Seni tam burada boşaltmalı ve kucağında kıvrınmanı sağlamalıyım."

"Vaxa," diye fısıldadı, gözleri irileşti, uzun, nasırlı bir parmağını sıcaklığına soktuğunda bileğini kavradı.

Bir yanı bunu yapmasına izin vermek istiyordu ama yine de birilerinin görebileceğinden endişe ediyordu. Lihvan'ın neler olduğunu anlaması, onu ne kadar çok gördüğünü göz önüne alırsak, onu utandırırды. Aynı zamanda eşinin çapkınlıklarından ve her geçen gün sayıları daha da artıyormuş gibi görünen ilkel dansları izlemekten tahrik olmuş ve ağrıyordu.

İkincisi. Çok fazla dişi yoktu ve çiftleşmemiş olanların sayısı daha da azdı. Bu durum erkeklerin etrafı koklamasına engel olmadı.

hızla kapışılıyordu. Rixavox, Cruxan'ın hemen arkasından, onunkini çoktan almıştı.

"Tamam, bir yere gidelim," diye fısıldadı. Vaxa ona bir yere Hâlâ bir gösteri vardı, bu yüzden henüz eve gidemediler. Onun yerine kalkmasına yardım etti. Lihvan'a bir şeyler söylemek için eğildi ve büyükelçi başını sallamadan önce utanarak ona bir bakış attığında yüzünde bilmiş bir ifade belirdi.

Sonra Vaxa onu ana terastan uzaklaştırdı, dağa doğru götürdü, taş sokaklardan geçerek dudaklarını takip ettiren bir aşinalıkla, "Ve kaç kez onu *Burada* biri var mı?"

Hafif sarhoş arkadaşı sonunda bir yer seçti ve onu karanlık küçük bir oyuğun duvarına doğru yavaşça bastırdı. Kutlamadan gelen sesleri belli belirsiz duyabiliyordu ama çoğunlukla sessizdi. Vaxa boynunu büktü ve dudaklarını aşağı indirerek fısıldadı, "Senden öncesini hatırlamıyorum, *luxiva*."

"Şu haline ve tatlı sözlerine bak," diye fısıldadı.

"'Ballı' ne demek bilmiyorum," diye homurdandı ve kadın güldü. Vaxa'nın onunla tanışmadan önce tam olarak bir rahibe olmadığını biliyordu, bu yüzden kıskanmaya hakkı yoktu.

Yine de kaplanın kuyruğunu çekiştirmekten kendini alamadı ve şöyle dedi: "Eski erkek arkadaşım asla toplum içinde seks yapmak istemezdi. Yani bu bir ilk."

Vaxa onu yüzünü duvara dönecek şekilde çevirdi ve göğsünü sırtına bastırdı. Boğazını ısırdı. "Dikkatli ol, dostum," diye mırıldandı, sesi alçaktı. "Ben de 'eski sevgili' ne demek anlamıyor olabilirim ama senin ne demek istediğini anlıyorum. Ve eğer ondan bahsetmeye devam edersen, ailemin kristalini kullanmak zorunda kalabilirim, böylece Dünya'na seyahat edebilir ve dişimi bu şekilde tanımaya cüret ettiği için boğazını koparabilirim."

Başka biri olsa, sahipleniciliği onu korkutabilirdi. Vaxa'nınki mi? Bu sadece onu heyecanlandırmaya yarıyordu. Ve o kadar kötü müydü ki, Vaxa'nın

Kıskanç mı? Bu ona, kanını tutuşturan bir yoğunluk veriyordu. Örnek olarak, hemen elbisesinin eteklerini yukarı itti ve kalçalarını kendisine doğru çekerek kadının beklentiyle sırtını kamburlaştırmasını sağladı. Ellerini duvara dayadığında, adam kendisini arkadan zorla içine soktuğunda küçük bir çığlık attı.

Kadının sözleri adamın içinde bir şeyleri harekete geçirmişti. Adam hükmetmeye, onu boyun eğmeye zorlamaya kararlıydı ve kadın miyavladı. Adam kızın içine girdikçe zevk alıyor, her hamlede göğüslerinin sallanmasına neden oluyordu.

Kate önündeki taş duvara baktı, avuçlarının altındaki dokuyu hissetti ve Vaxa klitorisini okşamak için uzandığında parmakları kıvrıldı.

Aldığı zevkin sisi içinde, birinin yaklaştığını duyduğunda sessiz bir nefes verdi. Vaxa onun içinde yavaşladı ama geri çekilmedi ve piç kurusu klitorisini bırakmadı. Donup kalmıştı, kalbi boğazında çarpıyordu, bir çiftin küçük oyuklarının önünden tökezleyerek geçmesini dinledi, bu sırada gülüyorlardı, eşinin, Başbakanlarının, sadece bir metre ötede onu iyice becerdiğinden habersizdi. Eşi, onlar geçtikten sonra hızını bir kez daha artırmadan önce bir an bile beklemedi, kalçaları onun uyluklarının arkasına çarptı. Dudaklarından yuvarlanan iniltiye engel olamadı ve kısa bir an için çift duymuştu, ki duymuş olmalılar.

Vaxa'nın sessiz bir kahkaha attığını duydu -hınzır, hınzır arkadaşı onların da duymasını istemişti- ve ardından Vaxa'nın zevk veren bir cezalandırmayla sikinin etrafını sıkması homurtuyla son buldu.

Vaxa onunla oynadı, onun sevdiğini bildiği tüm doğru noktalara o kalın, sıcak, çıkıntılı horozla vurdu ve onu görünüşte yıllarca orgazmının kenarında tuttu. Oyununun sonunda, nefes nefese kalmış, yalvaran bir karmaşaydı, boşalmasına izin vermesi için ona yalvarıyordu. Sonunda ona izin verdi.

Vücudu zevkten titrerken ve sırtı kamburlaşıp gözleri kapanırken Kate içten gelen çığlığını tutamadı. Aklını başından alan sersemlikle, Vaxa'nın hızını artırdığını, kendi orgazmına ulaşmadan önce kendi orgazmını uzattığını hissetti. Adam inledi ve kadın Vaxa'nın tohumunun sıcak selinin içine dolduğunu hissetti.

Sonra da dökülüp iç bacaklarından aşağı damladı.

Ökisi de toparlanırken Kate başını arkaya yatırdı ve yorgun bir kahkaha attı. Vaxa onun boynunu kemirdi, hâlâ hafifçe içine sokuyor ve ona aşk ısırlıkları veriyordu.

"Mmmmm," diye mırıldandı adam onu hareket ettirdiğinde, yüzünü ona dönebilmesi için yer değiştirdi. Neyse ki adam kollarını onun etrafına sararak onu ayakta tuttu çünkü bacakları jöle gibi hissediyordu.

Aralarında, Vaxa'nın elbisesi hala beline dolanmıştı ve adam aşağı uzandı, parmaklarını tohumuna bulayıp Vaxa'ya sürdü.

ve hassas klitorisine köpürtüyordu. Onu işaretliyordu. Dudakları aralandı ve o orgazmın hemen ardından bile vücudunun tepki verdiğini hissetti.

Tanrım, o çok seksiydi.

Bu çok erkeksi, sahiplenici, yaramaz bir şeydi ve meme uçları hazırlık için büzülürken onu ikinci bir tura hazır hale getirdi. Daha fazlası için uzandı, ama bu sefer parmaklarını dudaklarının önünde tutmadan önce gözleri onunkilere kaydı. Kate öne doğru eğilip parmaklarını emerek temizlerken amı kasıldı ve birleGik kokularının misk kokusunu tattı.

Vaxa mırıldandı, onu izlerken nefes alış verişı bir kez daha zorlaştı. Dilini kıvırarak son damlasına kadar aldığından emin oldu.

Ağızından çekildikten sonra onu öpmek için kendine doğru çekti ve kadın nefesini tuttu, elleri saçlarına dolandı, onu kendine doğru çekti, yakınlığını talep etti.

Aniden bir tezahürat duyuldu ve davulların ritmi bir kez daha değişti.

Birkaç dakika daha geçtikten sonra Vaxa geri çekildi ve alnını onunkine dayadı. Kadının elbisesini düzeltti ama kendi pantolonunu bağlamadan önce tohumunu kadının kalçalarının arasında bıraktı.

"Geçit töreni başlıyor. Geri dönmeliyiz," dedi ona. Kısa bir süre sonra ayrıldılar, Vaxa onu, ayrıldıklarından beri nüfusu iki katına çıkmış gibi görünen parlak ışıklı terasa geri götürdü. Geçit törenine hazırlanmak için yerlerine döndüler, çoğunlukla çıplak olan mavi ateşten meşaleler taşıyan erkek dansçılar. Kate dikkatini toplamaya çalıştı ama arkadaşı kalçasına koyduğu eliyle dikkatini dağıtmaya devam etti. Bu geceden ne kadar keyif almış olsa da, gecenin geri kalanını eGiyle birlikte, kendi yatak odalarının mahremiyetinde geçirmeyi dört gözle bekliyordu.

Sonunda kutlamaların sönmeye başladığı an geldi ve Vaxa ayrılabilirliklerini işaret etti. Ama gitmeden hemen önce Lihvan'ı yanına çekip başını öne eğerek onunla birkaç dakika konuştu. Nedenini bilmiyordu ama vücut dillerindeki bir şey Kate'in dikkatini çekmişti. Konuşmanın çoğunu duyamasa da, arada birkaç kelime yakalamıştı ve bunlardan biri kaşlarını çatmasına neden olmuştu.

Vaxa "*Frillirax*" demişti.

Bu kelimeyi biliyordu. Arşivdeki kitaplardan birinde rastladığında Bruxilia ona Luxirian dilinde bir cümle öğretmişti. Ve *frillirax* İngilizce'de 'hazırlanmak' anlamına geliyordu.

Kutlamadan ayrıldıklarında ve Vaxa hovercraftlarını evlerine doğru yönlendirirken ılık rüzgâr yanaklarını okşadığında, neye hazırlanması gerektiği *konusunda* endişelenmekten kendini alamadı.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

Vaxa onu bir çiçekle uyandırdı. Ya da en azından çiçeğin Luxirian versiyonuyla.

Yemekhanenin dış binasını kaplayan ot benzeri sarmaşıklardan biriydi ve uyandığında kürklerinin üzerinde, eşinin olması gereken yerde onu bekliyordu.

"Vaxa?" diye seslendi, biraz halsizdi. Dün arşivde günün büyük bir kısmını ayakta geçirmiş ve eve geldiğinde yorgunluktan yere yığılmıştı. Arkadaşı daha eve gelmeden uykuya dalmıştı, ancak onun yanında yatağa girdiğini hayal meyal hatırlıyordu.

Hamilelik nedeniyle sırtı ve ayak bilekleri ağrımaya başlamıştı. hassaslaşmıştı. Ay Kutlamasının üzerinden sadece birkaç gün geçmişti ama bu çocuğun ağırlığını gerçekten hissetmeye başlamıştı.

Kate yavaşça yataktan çıktı ve Bidan'ın bir yerlerde dolaşıyor olma ihtimaline karşı çıplaklığını örtmek için bol bir bornoz giydi. Keriva'nın Vaxa'nın cübbesinin onu batırdığını düşünerek onun için bir tane yaptı.

Güneşin konumuna bakılırsa saat hâlâ erkendi ve arkadaşı henüz görevlerini yerine getirmek için ayrılmamış olmalıydı. Pencereden hızlıca dışarı baktığında eşinin hovercraft'ının hâlâ terasta olduğunu gördü. oturma odasına, oradan da diğer koridora geçti.

Onu 'ofisinde', Com'u üzerinde çalışırken buldu. Onu ekranın holograf projeksiyonundan gördüğünde eliyle işaret etti. Kate ona getirdiği çiçeği parmaklarının ucunda tuttu ve kucağına tırmanmadan önce masasının pürüzsüz metalinin üzerine koydu.

"Sanırım romantik birisin," diye mırıldandı, bir eliyle boynuzlarını okşarken çenesine bir öpücük kondurdu.

Homurdandı ama bu konuda hiçbir şey söylemedi. Kate neredeyse gülümsedi.

"Kendini nasıl hissediyorsun, dostum?" diye sordu, elleri karnında gezinirken.

"Dinlendim," dedi, gülümsemesi biraz mahcuptu. "Sanırım dün gece fark ettiğimden daha yorgunmuşum."

"Dinlendiğine sevindim," diye mırıldandı.

"Bu kadar erken saatte ne yapıyorsun?" diye sordu, arkasındaki Com holografına bakarak.

"Önümüzdeki birkaç dönem için görevlerime son veriyorum çünkü sizi bir yere götürmek istiyorum," dedi. "Size Luxiria'yı daha fazla göstereceğime söz verdim ve henüz bunu yapmadılar."

"Ama..." diye devam etti, onun tüm sorumluluklarını düşünerek. Dün neredeyse bütün gün ortalıkta yoktu, hâlâ o olayın sonuçlarıyla uğraşıyordu. Duruşmalar. Dövüş sırasında kendisine saldıran erkeğe ne olduğunu henüz sormamıştı ve onu pazar yerinden tanıdığını henüz söylememişti. "Şu anda çok meşgulsün. Bekleyebilirim, Vaxa. Gerçekten."

"Bu sadece kısa bir yolculuk *Luxiva*," dedi ona. "Yıkayıp giyindikten sonra yola çıkacağız ve yarın gece dönmüş olacağız."

"Sadece eminsen," dedi. İçinde bir heyecan oluşmaya başlamıştı. Luxiria'nın en azından diğer kısımlarını görmek için sabırsızlanıyordu, çünkü Vaxa ona gezegenin hangi kısmında olunduğuna bağlı olarak manzaranın dramatik bir şekilde değiştiğini söylemişti. "Nereye gidiyoruz?"

"Kutsal bir yer," dedi ona. "Annem ve efendim, annem bana hamileyken oraya gitmişler. Oraya *lallarix* deniyor. Gümüş havuzlar."

"Kulağa çok hoş geliyor," diye mırıldandı gülümseyerek, onu oraya, kendi ailesinin de ziyaret ettiği bir yere götürüyor olmasından etkilenmişti.

"Orada çok huzur var," dedi. "Sanırım rahatlamak ikimiz için de iyi olacak."

"Katılıyorum." Denemeler'i öğrendiğinden beri endişe ve gerginlik içindeydi. Artık bittiklerine göre, birkaç günlüğüne de olsa eşiyle birlikte uzaklaşmak güzel olacaktı.

Başını Kom'a doğru eğerek, "Şunu bitireyim, sonra gidebiliriz," dedi. "Birazdan banyoda olacağım."

"Bekliyor olacağım."

* * *

Kate, gümüş havuzların gerçekten de gümüş havuzlar olduğunu fark etti. Su, evlerindeki kaplıca banyosu kadar berraktı ama içinde dalgalandığı kaya gümüş gibi parlıyordu.

Vaxa, Kate'in birkaç saat olduğunu tahmin ettiği bir yolculuktan sonra hovercraft'larını küçük bir açıklığa indirdi. Bebek yolculuk boyunca şiddetli tekmeler atmıştı ama babası elini Kate'in karnına koyduğu anda çocuk kıpırdamadan durdu. Sanki babasına itaatsizlik etmemesi gerektiğini çoktan öğrenmiş gibiydi ve Kate bebeğin hareket ettiğini her hissettiğinde Vaxa'nın yüzündeki ifadeye bakarak erirdi. Her seferinde ona biraz daha aşık oluyordu.

Gümüş havuzları çevreleyen alan dağdaki evlerinden o kadar farklıydı ki, bunu algılaması biraz zaman aldı. Yemyeşil, bir orman gibiydi... ve çok yeşildi. Ama Dünya'da görmeye alışık olduğundan farklı bir yeşildi. Hayal edilebilecek en koyu yeşildi, saf obsidyen siyahı olmanın eşiğindeydi.

Ağaçlar baş döndürücü yüksekliklere tırmanarak gökyüzüne doğru yükseliyordu. Kate bir keresinde Beks'le birlikte Kaliforniya'daki Kızılağaçları ziyaret etmişti.

Dev sekoyaları görmüş ve onların gördüğü en büyük ağaçlar olduğunu düşünmüştü. Ama bunlarda *hiçbir şey yoktu*. Bunlar o kadar uzundu ki, tepeleri ormanı örten sisli sisin içinde kayboluyordu. Ve bu ağaçlar kahverengi kabuklar yerine, dokunulduğunda ipek hissi veren yumuşak beyaz bir yosunla kaplıydı. 'Yapraklar' aslında yaprak bile değildi. Daha ziyade, dallara ağır bir şekilde asılan ve onları eğen koyu yeşil kabuklardı.

Zemin benzer bir yosunla kaplıydı ve ayakları için yumuşak bir dolgu oluşturuyordu. Ağaçlardan düşen kapsüller ağır bir girinti oluşturdu ve yerlerine yerleştiler, rahat ve korunaklı. Vaxa'nın birkaç kapsül alıp hovercraft'a geri koymasını izledi. Geri döndüğünde ona küçük bir gülümseme attı ve şöyle dedi: "Bidan onları çok seviyor. Çoğu değil."

"Tadı neye benziyor?"

Başını eğdi. "Denemek ister misiniz? Sizi uyarıyorum, tadı pek hoş değil. Ama çok besleyicidirler. Çocuk için iyi olacaktır."

Hoşnutsuz bakışlara neredeyse gülecekti ve başını salladı. Yeni yiyecekler denemeyi her zaman sevmişti. Neden olmasındı ki? O kadar yol gelmişlerdi ve bu uzaylı yemeğini en azından bir kez denemesi gerektiğini düşündü.

Vaxa başka bir kapsül aldı ve pençeleriyle sert eti keserek tohumu ustalıkla açtı. Ya da belki de bir meyveydi? Tam olarak bilmiyordu.

İçi yeterince masum görünüyordu. Beyaz ve kremi görünüyordu, küçük siyah tohumlarla delik deşik edilmişti ve düzgünce sekiz çapraz bölüme ayrılmıştı

bölümler. Vaxa ona uzattı ve fark edilebilir bir kokusu olmamasına rağmen kokladı.

Tereddütle parmağıyla biraz aldı ve sonra tadına baktı. Lezzet dilinde patladı ve geniş gözlerle Vaxa'ya baktı.

"*Aman Tanrım.*"

"Korkunç. Biliyorum," dedi ve kapsülü almak için uzandı. Ama o arkasını döndü, kapsülü bir bebek gibi göğsüne yaklaştırdı.

"Aman Tanrım," dedi sırtarak. "Tadı muhallebi gibi!" "Muhallebi mi?" diye tekrarladı yavaşça, kaşlarını çatarak.

O kadar heyecanlıydı ki ciyak ciyak bağırarak arkadaşının irkilmesine neden oldu. "Bu Dünya'da bir tatlı," diye açıkladı, keşke bir kaşığı olsaydı diye düşünerek daha fazla kaşıkladı. "Yani tadı biraz farklı, o kadar tatlı değil ama tatlı işte! Sizin şeker hakkındaki düşüncelerinizi düşününce, bu gezegende bunu asla bulamayacağımı sanıyordum."

"Şeker," diye tekrarladı başını sallayarak. "Kadın, bazen neden bahsettiğini anlamıyorum."

"Beni bir daha kesebilir misin?" diye sordu kirpiklerini kırıştırarak.

Vaxa o mırıltılı iç çekişlerinden birini yaptı ama dudakları büküldü. "İstedğin kadar alabilirsin, *luxiva*."

Bu mini tatil şimdiden harika bir başlangıç yapmıştı. Başka ne deneyebileceğini merak etti. Belki hamburger gibi tadı olan yenilebilir bir bitki ve

patates kızartması mı? Ya da tadı *kahve* gibi olan bir meyvenin suyu? Orası Willy Wonka'nın Çikolata Fabrikası gibiydi ve o da altın bir bilet bulmuştu.

İkinci ve ardından üçüncü muhallebi kapsülünü yerken, Vaxa ona Luxirian ormanını daha fazla gösterdi. Yankılanıyor gibi görünen garip ve sürekli bir gıcırtı sesi vardı ve Vaxa'ya böcek olup olmadığını sorduğunda memelilerin orada yaşadığını söyledi, "Evet, ama onlar *lallarix*. Ses..." Durakladı, dil implantı kelimeleri onun için tercüme etmeye çalışıyordu. "Ağaçlar," dedi sonunda, başının üstünü göstererek. "Nefes alıyorlar."

"Ağaçlar nefes mi alıyor? O ses bu mu?" diye sordu inanamayarak.

"Yaşıyorlar, tıpkı senin ve benim gibi. Neden nefes almasınlar ki?" diye sordu şaşkın bir yüz ifadesiyle.

Haklıydı ve Kate onlar geçerken uzanıp bir gövdeye dokundu, parmaklarını yosunların üzerinde gezdirdi. Yosunun şiştiğini hissettiğine yemin etti.

Kate buranın neden kutsal sayıldığını anlayabiliyordu. Burada bir Orada bir huzur, kendisini rahatlattığını hissedebildiği bir sükûnet duygusu vardı. Bebek, babasının eli olmadan da sakindi; bu da başlı başına küçük bir mucizeydi.

Orman da Altın Şehir'den daha serindi. Ağaçlar o kadar sıkı ki güneş ışığı ormanın zeminine ulaşmıyordu. Kate fırsat buldukça soğuğu içine çekiyor, teninde yarattığı hissi ve kollarından aşağı akmasını seviyordu. Kısmen damarlarında dolaşan eşinin kanı sayesinde gezegenin sıcaklığına alışmış olsa da, yine de soğuğu tercih ediyordu.

Ne de olsa Chicago'nun kışlarına alışkındı.

Hovercraft'larına geri döndüklerinde ona "Burayı seviyorum," diye mırıldandı.

"Sevindim," dedi onu kendine çekerek. Yakında erzaklarını hazırlamaya başlamaları gerekecekti ama şimdilik eşinin kucaklamasının tadını çıkarıyordu. "Askeri eğitimimi tamamladıktan sonra buraya sık sık geldim."

"Sık sık gelecek miyiz?" diye sordu umutla.

"*Tev*," diye mırıldandı, dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Yapacağız." Vaxa kamplarını kurmaya başlamak için hovercraft'a yakın bir yer seçti.

Gümüş havuzlara yakındı ama ulaşmak için birkaç dakika yürümeleri gerekecek kadar da uzaktaydı. Kendilerini çok özel ve تنها hissediyorlardı, sanki tüm gezegende sadece iki kişi varmış gibi.

Bunun, bebek doğmadan önce baş başa kaldıkları son zaman olabileceğini fark etti. Her ne kadar bencilce olsa da, bebekleri doğana kadar sabırsızlansa da bu düşünce onu biraz melankolik hissettirdi. dünyaya getirildi.

Vaxa onun kamp kurma yardımını reddetti, onun yerine dinlenmesi için yumuşak bir noktaya yönlendirdi. Onu memnun etmek için bir kapsül daha açtı ve kamplarını kurmaya devam eden eşini izledi. Çiftleşme törenlerinde kullandıkları dairesel çadırın bir benzerini getirmişti ama çok daha küçüktü ve çadırı kurması sadece birkaç dakikasını almıştı. Daha sonra, çadırı pelüş kürkleri ve minderlerle dolu.

Kate, açgözlü gözlerle eşinin güzel formunu, devasa kaslarının kaymasını ve esnemesini izledi. Kamplarına son rötuşları yaparken -ateşleri için odun ve kömür stoklarken- göğüsleri ağrıyor ve içinde derin bir arzu filizleniyordu.

Vaxa bunu çabucak fark etti ve dikkati dağıldı. Ona ateşli bir bakış attı, şüphesiz birkaç metre uzakta olmasına rağmen onun tahrik kokusunu alıyordu.

"Erkeğini mi arzuluyorsun?" diye mırıldandı, doğrulurken.

"Hem de çok," diye fısıldadı, gözleri onun üzerinde sahiplenici bir şekilde geziniyordu. *Tanrım*, onun kendisini istemesini sağlıyordu. "Buraya gel."

Vaxa ona yaklaştı ve Kate güçlkle yumuşak yosunların üzerinde dizlerinin üzerine çöktü. Adamın kalçalarını kavradı ve deri pantolonunu çözdü, sertleşmiş siki öne doğru fırladı. Gülümsedi. Vaxa'nın bir dereceye kadar tahrik *olmadığını* gördüğünü hiç sanmıyordu. Onun çiftleşmek istediğinden en ufak bir şüphe duysa, bir saniye içinde hazır olurdu.

Vaxa başını geriye yatırarak boynunu açığa çıkardı, öne doğru eğilip dudaklarını onun etrafına sararken göğsünde derin bir hırıltı yükseldi. Kalın uzunluğunu ağzının hemen altından kavradı ve dili tepesini okşarken onu sertçe, yukarı aşağı, yukarı aşağı okşadı.

Vücudunun uzunluğuna baktığında, gözleri ona doğru yanıyordu ve hava almak için geriye yaslandı, düzensiz nefesler çekerken, şaftını çekmeye ve pompalamaya devam etti.

"Beni aletini emerken izlemek hoşuna gidiyor mu Vaxa?" diye sorarken sesi dumanlıydı.

O kadar yüksek sesle mırıldandı ki siki kadının ellerinde titreşti. "*Tev*, dişi." "Bunu yapmamdan hoşlanıyor musun?" diye mırıldandı, yalamak için öne eğildi

Opalescent precum'un parladığı yarık, diliyle alay ediyordu.

Sırtını kamburlaştırdı ve nefes nefese kaldı. "*Tev*," diye tısladı, gözlerini sıkarak kapattı.

Kate sırtıttı ve kenarlarını yalamadan önce tekrar yaptı. Onu böyle kızdırmayı seviyordu. Bir keresinde, çiftleşme törenlerinden kısa bir süre sonra, onu uzun süre orgazmın kıyısında tutmuştu. Kadın sonunda onun sikini bıraktığında, adam o kadar aç ve kontrolsüzdü ki, hayvani ve vahşi içgüdüsüne indirgenmişti. Onu elleri ve ayakları üzerine fırlattı. dizlerinin üzerine çöktü ve onu arkadan becerdi, kıkırını sahiplenerek kavradı, ta ki kadın orgazm çılgınlıkları atana kadar... ve o zaman bile ona merhamet etmedi. Gücünün tüm rezervlerini tüketene kadar onu becerdi.

Sadece o geceyi düşünerek kalçalarını sıktı ve daha fazlası için başını eğdi. Hamileliğini göz önünde bulundurarak onun bu noktaya gelmesine izin vermemenin akıllıca olduğunu düşündü... ama bebek doğduktan sonra aynı şeyi söyleyemezdi. Kate onun seks konusundaki yoğunluğuna, vahşiliğine bayılıyordu. Heyecan vericiydi. Her zaman istendiğini hissediyordu ve inanılmaz bir şekilde

ne zaman çiftleşseler seksi oluyormuş gibi hissetmeye başlasa da Hamile vücudu konusunda bilinçliydi ve Vaxa çok titiz ve bencil olmayan bir sevgiliydi.

Kate ne kadar istese de onunla uzun süre alay etmedi. Sonunda kontrolü ona bıraktı ve adam onu bu muhteşem Luxirian ormanının yumuşak yosunlarına doğru itti ve sikini içine sokmadan önce kalçalarını ayırdı. Onun inlemeleri ve homurtuları yankılanana kadar onu becerdi. Tırnaklarını adamın sırtının her santiminde gezdirene kadar, zevkinin içinde kayboldu.

Bu muhallebi dolu cennetteki küçük tatilleri için güzel bir başlangıç oldu.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Vaxa'an *luxiva*'sını yönetmek için ay gökyüzünde yükselene kadar bekledi. *Lallarix*'in içine.

Çiftleşme törenlerini gerçekleştirdikleri *Ravrax'tor* düzlükleri gibi, *lallarix* de efendisi ve annesinin tesadüfen bulduğu bir Kader mekânıydı. Burası sadece ailesindekilerin bildiği, iyi saklanmış bir sırdı ve o da buranın güzelliğini eşiyile paylaşmak istiyordu.

Ay tepede parıldarken, havuzlar erimiş gümüş metallerin en safıyla doldurulmuş gibi görünüyordu, ancak ılık su kristal berraklığındaydı. Dört havuzun hepsi birbirine bağlıydı ama Vaxa içlerinden en büyük ve en derin olanını seçti. Yumuşak sözlerle, Vaxa'nın kutsanmasını istedi.

Onlar içeri girmeden önce Kader'e dua etti ve ılık bir rüzgâr açıkta kalan tenlerini okşadığında duasını kabul ettiklerini anladı.

Eşini havuza doğru yönlendirdi ve göğüsleri tamamen suya battığında gülümsedi.

"Üşüdün mü?" diye sordu, onu kendi bedenine çekerek eğilmiş bedenine yasladı.

suyun altında uyluklarını okşadı. Elleri kadının karnının üzerinde gezinirken hem anneye hem de çocuğa duyduğu sevgi ve şefkatin kabardığını hissetti.

"Biraz," dedi. "Ama iyi anlamda. *Luxiria*'nın üstü her zaman çok sıcaktır. Rahatlatıcı bir his." Bakışları biraz dalgınlaştı ve etrafına bakındı. "Bu sanki..."

"*Ravrax'tor mu?*" diye sordu onun ne demek istediğini anlayarak. Kaderlerin varlığı güçlüydü ve onların gücüne dair bir ipucu hissetti.

"Evet," dedi, gözleri merakla parlayarak. "Biliyorsun... Dünya'dayken hiçbir zaman dindar ya da ruhani biri olmadım. Ama burada... dindar olmamak çok zor."

"*Luxirian* ilminde, tüm hastalıkları iyileştiren ve *Luxirian*'ın kemiklerine güç aşıl原因 bir pınar olduğu söylenir. Bu kaynağın Kaderlerin yıkandığı ve aradan bunca zaman geçmesine rağmen güçlerinin suda kaldığı yer."

Kate suya baktı ve sonra tekrar ona döndü. "Bu o kaynak mı?"

"Sanırım öyle," dedi. "Kimse yerini bilmiyordu. Zaman içinde bizim için kayboldu. Annem ve efendim karakollardan birine giderken buraya gelmişler. Ağaçları gördüklerinde dinlenmek için *durmuşlar* ve bu *lallarikslere* *rastlamışlar*."

"Onlardan kimseye bahsetmedin mi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Vaxa'an bir omzunu silkti, uzun siyah saçlarını geriye doğru taradı ve ipeksi uzunluğunun avuçlarını gıdıkladığını hissetti. O hareket ettikçe su damlıyordu. "Hayır.

Sadece ailemin bildiği bir sır olarak kaldılar. Bencilce belki ama burası beni kaybettiklerime daha da yakınlaştırıyor. Onları hatırlamak daha kolay.

Burada." Durakladı ve sonra mırıldandı: "Keşke onları tanısaydın." "Keşke ben de öyle olsaydı," diye fısıldadı, sanki huzurunu bozmaktan korkuyormuş gibi

Burası. Bu duyguyu biliyordu.

Vaxa'an alnını onunkine yasladı ve suyun gücünün derinlere yerleşmesine izin vererek suya girdi. Bebeğin aralarında hareket ettiğini hissetti ve gözlerini kapadı, yaklaşmakta olan efendilik rolünü hayal etti, *luxiva*'sının yavrularını emzirdiğini hayal etti, onun beslenmesiyle güçlenmesini izlediğini hayal etti.

Kat ona çocukken nasıl yetim kaldığını anlatmıştı.

Bu fikir Vaxa'an'a yabancı gelmişti, çünkü böyle bir şey bilmiyordu.

Luxirianlar arasındaki olaylar. Birinin yavrularını terk etme olasılığı? Kesinlikle imkânsız. Zaman onun içindeki acıyı yumuşatmış gibi görünse de, onun adına öfkelenmişti.

Birbirleriyle çok uyumluydular çünkü o da aynı şeyi düşünüyor gibiydi. Yumuşak bir sesle, "Ya berbat bir anne olursam? Ya kendime ait bir çocuğum olmadığı için ne yaptığımı bilemezsem?"

Saçlarını okşayarak onu rahatlatmaya çalıştı. "İyi bir anne olacaksın, *Luxiva*. Bundan şüphe etme. Böyle hissetmek doğaldır, ama hepimiz kendi ayaklarımızın üzerinde dururuz."

İç çekti. "Sanırım birbirimize yardım etmek için orada olacağız." "Evet, olacağız. Ben de daha önce hiç efendilik yapmadım."

Kaşlarını kaldırarak geri çekildi. "Umarım öyle değildir," diye şaka yaptı.

Vaxa'an sırttı, onun kendisiyle alay etmesinden hoşlanıyordu. Ona yaptığı her şey hoşuna gidiyordu. Onun için dövüştüğünden bu yana sadece birkaç devir geçmişti ama onu görmeden önce hayatının nasıl olduğunu hatırlayamıyordu. Boş ve yalnız bir yer olmalıydı.

Kat kollarını onun boynuna doladı, ağırlığını taşımasına izin verdi, gür kalçaları sıkı bir kucaklamayla onun kalçalarını kavradı. Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek boynuzlarının üzerinde yumuşattı ve Kat mırıltılı bir hırıltı çıkararak eşinin ona dokunmasının basitliği karşısında gözlerini kapadı. Yumuşak dudakları onunkilerin üzerine kondu ve dilleri önce hafifçe, sonra yoğunluğu artarak buluştu. Eşinin ona ilk kez nasıl öpüşüleceğini öğrettiği zamanı hâlâ hatırlıyordu; uzaydaki gemisinde, çamaşırhanede. Bu masum ve bir o kadar da hınzır zevki öğrenip keşfettikten sonra, Luxirianların neden buna katılmadıklarını anlayamamıştı. Neredeyse tüm danışmanları onu bu konuda sorgulamıştı, hepsi de bir noktada eşini öptüğünü görmüştü. Biraz şüpheci olmasalar da hepsinin ilgisini çekmişti.

Rixavox ve Cruxan'ın bunu çeşitli çiftleşme partnerleri üzerinde denemiş olduklarına şüphe yok, diye düşündü.

Kate yavaşça geri çekildi, dudakları şişmiş ve pembeleşmişti, tam da Vaxa'nın görmek istediği gibiydi. Yumuşak bir sesle, "Vaxa?" dedi. Sesine pek güvenemeyerek homurdandı. "Eğer bebek erkekse..."

Onun aniden ciddileşen ses tonu karşısında doğruldu ve avucunu kolunda gezdirdi. "Evet?"

Gözleri adamın vücudunu kaplayan yara izlerinin üzerinde gezindi. "Askeri eğitime gönderilecek mi?"

Vaxa'an, "Buna ne sebep oldu?" diye sordu.

"Bir süredir merak ediyordum," diye itiraf etti, bakışlarını tam olarak karşılayamadan. Onun yerine göğsüne baktı. "Ama bu düşünmekten hoşlanmadığım bir şey."

Vaxa'an gürleyen bir mırıltı çıkardı. "Dişi, tüm erkeklerin eğitilmesi bir onurdur. Luxirian tarzı budur."

"Ama o da yarı insan olacak," dedi, sesi yumuşaktı. "Ya o kadar güçlü ya da dirençli değilse? Kendiniz söylediniz... insanlar Luxirianlara kıyasla fiziksel olarak zayıftır."

"Çocuk erkek olmayabilir," dedi, kadının endişelerini nasıl yatıştıracağından emin olamayarak.

"Oldukça eminim," diye karşı çıktı.

Vaxa'an gümüş havuzlara baktı, suyun eşine vuruşunu inceledi. Sonunda dikkatle şöyle dedi: "O Başbakan Lider'in oğlu olacak.

Lavrix'an'ın oğlu. O gitmeli, Kat. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Bunu söylemeden korkuyordum," dedi o sessiz sesiyle, başını öne eğdi ve derin bir nefes verdi.

"Bunun insan tarzı olmadığını biliyorum," diye devam etti. "Ama biz Luxiria'dayız, Dünya'da değil. Eğitim almamasının sonuçları... bunun sadece siyasi değil sosyal yansımaları da var. Tüm Luxirialı erkekler, daha sonra eğitimde kalmaya karar verseler de vermeseler de, gerekli yılları tamamlamak zorundadır."

"Biliyorum. Oğlumu bu kadar genç yaşta uzaklara göndermek benim için çok zor. Ve o daha doğmadı bile."

"Annem bununla çok mücadele etti," dedi. "Ama geleneklerimize bağlı kaldı. Luxirianların etkilenmediğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Ama onlar savaşçıların yaratıldığını ve gezegenimizi, *galaksimizi* koruyanların savaşçılar olduğunu bilirler."

Tüm genç savaşçılar gibi o da askeri eğitim sırasında zorlanmıştı. Ama bu onun zihnini ve bedenini güçlü kılmıştı. Ailesi onu uzaklara göndermemiş olsaydı kim olurdu bilmiyordu... ama kesinlikle şu anda olduğu lider olmazdı. Kesinlikle bu kadını, çocuklarına ağır gelen bu kadını kendisine karşı tutmazdı.

Aynı mutluluğu sadece kendi oğlu için, *luxiva*'sıyla birlikte doğuracağı tüm çocuklar için dileyebilirdi.

"Bundan hoşlanmayacağım," dedi sonunda. "Zamanı geldiğinde, bu konuda seninle mücadele edeceğimi biliyorum. Seni şimdiden uyarıyorum. Kendi yolumu bulmaya çalışacağım. Çünkü bu fikir bana çok *yabancı*. Bunun muhtemelen en iyisi olduğunu bilsem bile."

"Pençelerine yabancı değilim, *luxiva*," dedi ona. "Ve onları *seviyorum*. Reşit olduğunda dövüşeceğiz. Ama bu çok çok daha uzun bir süre olmayacak. O zamana kadar değer vereceğimiz ve deneyimleyeceğimiz, oğlumuz hakkında öğreneceğimiz çok şey olacak."

"Her seferinde bir adım," diye mırıldandı Kat, onun gözlerine bakarak. Dudakları kıvrıldı. "Evet. Şimdilik buranın tadını çıkaralım." Göğsü guruldadı. "Bırak ben *senin* tadını çıkarayım."

Kat başını salladı, kaygan vücutlarını birbirine yaklaştırdı ve alnını onun göğsüne yasladı. "Sen hep öyle yapmaz mısın?"

* * *

Kate ertesi sabah ilk kez Vaxa'dan önce uyandı. Çadırlarının tepesinde, ateş dumanının çıkması için açılmış küçük delikten

gümüş sis ve *pembe sisten* oluşan ağır bir örtü. Gıcırdayan, nefes alan ağaçlar doğru sallanırsa, yaklaşan şafağın kısa çizgilerini seçebiliyordu.

Kat başını kaldırıp eşine baktı, onu rahatsız etmemeye dikkat ediyordu çünkü onun uykusunun hafif olduğunu biliyordu. Dinlenmeye ihtiyacı vardı. Görevlerine ve sorumluluklarına biraz ara vermesi gerekiyordu. Luxirian'ın insanlardan daha az uykuya ihtiyaç duyduğunu bilse de, eşi dünya için ölmüştü ve kaybettiği zamanı telafi ediyordu.

Kürkler vücudunun üzerinde gelişigüzel bir şekilde asılmıştı ve büyük bir kısmı da kadının etrafına sarılmıştı. Onu daha önce kürk hırsız olmakla suçlamıştı.

Artık kanıtı vardı. Gözleri eşinin çıplak vücudunda gezinirken bu durumdan pek de üzüntü duymuyordu. Sikini kalçasına yaslamıştı, uykusunda bile sertti. Dudaklarına hafif bir gülümseme değdi, üzerine eğilip kabarık çıkıntılara hafifçe dokunmaktan kendini alamadı. Onun vücuduna takıntılıydı, tamamen takıntılıydı.

Kıpırdadı ve inledi, gözleri uykulu bir şekilde ona doğru kırıştı.

"Çiftleşmek mi istiyorsun, dişi?" diye homurdandı, bacaklarının arasına girebilmek için onu çoktan çevirmişti.

Güldü ve adamın omuzlarını iterek altından sıyrıldı. "Hayır, uyumaya devam et. Bunu yapmamalıydım." Eşini bu şekilde uyandırmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Çünkü bir kez seks yapmaya en ufak bir ilgi göstermeye görsün, adam hemen üzerine atlardı. Ve uyumaya ihtiyacı vardı.

Kate dizlerinin üzerine çöktü ve birkaç dal dumandan başka bir şey olmayan ateşe baktı. Çadırlarının içi soğuktu ve bir tane daha Son kalan közleri de tutmasını umarak bir parça odun attı.

Doğa seslendi ve omzunun üzerinden baktığında Vaxa'nın bir kez daha uykunun eşiğinde olduğunu gördü.

Alnından öpmek için eğildi ve "Hemen döneceğim," diye mırıldandı. "Ben de seninle geleceğim," diye mırıldandı.

"Hayır, dinlen," dedi, kalkmaya çalıştığında onu nazikçe geri itti. "Uzun sürmeyecek."

Kate, o daha fazla bir şey söyleyemeden ondan uzaklaştı ve bornozunu silkerek yerine bağladı. En azından işine devam ederken soğuktan biraz olsun korunmasını sağlayacaktı.

Çadırdan çıktığında sabah berrak ve tazeydi ve yüzünde beliren gülümsemeye engel olamadı. Böyle sabahları *severdi* ve kısa bir süre Luxiria'da mevsimlerin değişip değişmediğini merak etti, tıpkı

Dünya'da yaptıkları gibi. Luxiria kış görecek miydi? Yoksa dağlarında sürekli yaz mı vardı?

Sözüne sadık kalarak fazla uzağa gitmedi. Hamileliği sırasında mesanesi bezelye büyüklüğündeydi ve ne zaman koştura koştura tuvalete gitse bu durum eşini çok eğlendiriyordu. Neyse ki Luxirianlar su tesisatının çalıştığına inanıyorlardı ama Kate ve Vaxa ne zaman şehirden ayrılırsalar, Vaxa rahatlamak için çömelmek zorunda kalıyordu.

İşini bitirdiğinde, özel küçük ağaç kümesinden çıktı ve bornozunu yeniden ayarladı. Tam çadırları görünmeye başlamıştı ki, tepesindeki açıklıktan bir duman yükseliyordu, göz ucuyla bir şeyin hareket ettiğini gördü.

Kate dondu kaldı.

İlk başta, kapının hemen arkasında duran uzun boylu Luxirian erkeğinin Vaxa'ydı. Aynı boyda ve yapıda görünüyordu, aynı uzun siyah saçlar, aynı gururlu kıvrık boynuzlar.

Ama öyle değildi.

Bu Luxirian, Altın Şehir'deki çoğu erkeğin giydiği deri pantolon ve yumuşak tunik gömlek giymemişti. Üzerinde peştamalı andıran bir şey vardı ve göğsü çıplaktı. Kollarında ya da bileklerinde altın bantlar yoktu ama tıpkı askeri eğitimini tamamlamış savaşçılar gibi göğüs uçları delinmişti.

Delici mavi gözleriyle onu izliyordu, eli sıkıca kavradığı mızrak silahındaydı. Isınmak için omuzlarına bir kürk atmıştı ama bu kadar... ilkel görünmesi onu şok etmişti.

Ağzını açtı ama hiç ses çıkmadı ve bilinçsizce bir elini karnının üzerine götürerek her ihtimale karşı çocuğunu korudu. Gözleri eşinin uyuduğu çadıra kaydı ve bu davetsiz misafirin ne kadar zamandır çadırlarının etrafında dolaştığını merak etti. Bunca zamandır onları mı izliyordu, yoksa o anda mı karşılarına çıkmıştı?

Sabah mı?

Kate'in hareketi adamın elini karnına götürdü ve gözlerinin açıldığını gördü. Ona doğru bir adım atarak elini uzattı ama Kate daha irkilerek bir ses çıkaramadan Vaxa'nın sesini duydu. Çadırın içinden ona seslenen Vaxa'nın sert ve hafif panik dolu sesiyle rahatladı.

Bir an sonra çadırın kanatlarından fırlayarak ortaya çıktı, doğduğu günkü gibi çıplaktı, gözleri açıklıkta geziniyordu. Ne zaman ki Kat

diğer Luxirian'ı gördüğü yere döndü... o gitmişti. Görünüşe göre havaya karışıp kaybolmuştu.

"Kat," diye mırıldandı Vaxa, aceleyle ona doğru koştu ve gözleri ormanı taramaya devam ederken onu kollarıyla sardı.

"Orada... bir erkek vardı," dedi sessizce, parmağıyla onu gördüğü yeri işaret ederek. "Beni izliyordu... tam orada."

Vaxa sessizdi ve yüzüne baktığında yüz ifadesi gergin ve yoğundu.

"Buranın nerede olduğunu kimsenin bilmediğini söylediğini sanıyordum," dedi. Karşılaşmadan dolayı biraz sarsılmıştı. Erkek ona zarar vermemişti... ama verebilirdi de. Kate Luxirianların çabukluğunu ve gücünü görmüştü. Ve onun da kendisini gördüğünde en az kendisi kadar şaşırdığını biliyordu, sanki daha önce hiç insan görmemiş gibiydi. İşte o zaman onun Altın Şehir'den ya da herhangi bir karakoldan olmadığını anlamıştı...

"Ailem dışında kimsenin bilmediğini söyledim," dedi yutkunarak, gözleri kadının işaret ettiği noktadan hiç ayrılmadan.

"Ailen mi?" diye fısıldadı, gözleri büyüdü ve başını bir kez daha açıklığa çevirdi. "Senin... yani... o senin *kardeşin* miydi?"

Vaxa sessiz kaldı, dinlemek için başını eğdi. Ağzı, o güne kadar yüzüne kazınmış olarak gördüğü en derin çatık kaşın içine doğru çekilmişti ve vücudu gerginlikle gerilmişti.

"Onu hissettim," dedi sessizce. "Tıpkı gençliğimizdeki gibi..."

Çünkü kan Luxirianları birbirine bağlıyordu, bunu fark etti. Vaxa ile paylaştığı kan bağı gibi bir şey miydi? Mantıklı geliyordu.

Sanki şüphelerini doğruluyormuş gibi, aniden "Jaxor'an!" diye bağırdı.

Bekledi, tüm vücudu hareketsizleşmişti. Kate'in kalbi göğsünde çarpıyordu ve Vaxa'nın bunu hissedebileceğini biliyordu.

Tekrar denedi. "Jaxor'an!"

Yanıt gelmedi. Ağaçların nefes alışları dışında orman sessizliğini koruyordu.

ON ALTI

Vaxa eve dönüş yolculuğu boyunca sessizdi.

Kalbi onun için acıyordu. Ona kardeşinden kısaca bahsetmişti ve Keriva'dan daha fazlasını öğrenmişti... kardeşlerin nasıl zıt kutuplar olduğu, Jaxor'an'ın ebeveynlerinin ölümünden sonra Luxirianların haydut kabilesini aramak için Altın Şehir'i nasıl terk ettiği gibi. Vaxa ona bunları anlatırken neredeyse umursamaz görünmüş olsa da, yüzündeki ifade ona kardeşini çok derinden sevdiğini söylüyordu. Kardeşinin onu terk etmesinden dolayı hâlâ çok incindiğini de söylüyordu.

Kate ona sessizce teselli vermeye çalışmaktan başka bir şey yapamadı. Terk edilmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu. Açıklıkta kardeşini hissettiğini ve bunun onun için eski anıları canlandırdığını biliyordu. Sadece ağabeyinin değil, anne babasının da anılarını ve hepsini aynı anda kaybetmenin verdiği akıl almaz acıyı.

Konuşmak istememesine şaşmamalı.

Öğleden sonrasının geri kalanını tembellik ederek geçirmeyi planlamalarına rağmen kısa bir süre sonra *lallarix*'ten ayrılmışlardı. Vaxa duygularını ondan çok farklı bir Çekilde ele alıyordu ve Kate onun dikkatini iGiyle dağıtmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bu onun başa çıkma mekanizmasıydı... ve bunun için onu suçlayamazdı. Bu duyguları iş yığınlarının altına gömmek yerine onlarla yüzleşmek daha sağlıklı olsa da, arkadaşı duygularını ifade etme konusunda huysuzdu.

Altın Şehir öğleden biraz sonra görüldü.

Kate bunu görünce iç çekerek Vaxa'nın göğsüne yaslandı. Küçük tatilleri sona ermişti ve bencilce bir yanı Vaxa'yı yanında tutmak istiyordu. tek başına. Ona bakmak için başını çevirdi ve parmak uçlarında durarak boynuna bir öpücük kondurdu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı, bu sözlerin nasıl ifade edeceğini bilemediği her şeyi anlatmasını umuyordu. "Bana her şeyi gösterdiğin için teşekkür ederim.

lallarix. Senin için özel olduğunu biliyorum."

Eşi ona baktı ve sanki o sabah gümüş havuzlardan ayrıldıklarından beri onu ilk kez görüyor gibiydi. Hovercraft'ı şehre yaklaştırmadan önce başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Bunu seninle paylaşmak benim için bir onurdu, *luxiva*."

Şehri görmek ona geçen hafta olan her şeyi hatırlattı. Bu ona Denemeler'i hatırlattı ve Vaxa'ya saldırgandan hâlâ bahsetmemiş olduğunu hatırlattı. Doğru zamanı bekliyordu - eşinin stresli ya da yorgun olmadığı ya da başka, daha önemli bir işi olmadığı zamanı

Ama şimdi sadece bahaneler uydurduğunu fark ediyordu. Hiçbir zaman doğru zaman olamazdı ve eşine karşı dürüst olmayı tercih ederdi, tıpkı söz verdikleri gibi.

Zihni şüphesiz ailesi ve kardeşiyle ilgili düşüncelerle dolu olsa da... bunu daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu.

İşte bu yüzden, nihayet terasa indiklerinde ve hovercraft'taki malzemelerinin çoğunu indirdikten sonra, "Konseye mi gidiyorsunuz?" diye sordu.

Oturma odalarında, o yokken paketlerini açıp düzenleyeceği malzeme yığınının yanında duruyordu. Ağaçlardan toplanan büyük bir kapsül koleksiyonu yere yuvarlanmıştı. Eşinin onları boşaltması neredeyse üç sefer sürmüştü ve hiç de hafif değillerdi.

"*Tev*, özür dilerim," dedi başını eğerek. "Dünkü zamanımızı asla geri almak istemesem de hâlâ halledilmesi gereken çok şey var."

Ona kısa, yumuşak bir gülümseme verdi ama sonra ayıldı. "Sana söylemek istediğim bir şey var," dedi başını kaldırıp ona bakarak. Eşinden korkmasını gerektirecek bir şey olmadığını biliyordu ama Luxiria'da korunması ve güvenliği söz konusu olduğunda, herhangi bir şey ya da herhangi biri onu tehdit ederse tamamen çıldırdı. Onun bu haberi nasıl karşılayacağını bilmiyordu.

Doğruldu. "Anlat bana."

"Olanlar göz önüne alındığında bunun bir önemi var mı bilmiyorum... ama o erkek - Denemeler sırasında size saldıran erkek... aynı erkekti. Pazar yerinde. Bileğimi tutan kişi," dedi, alt dudağını ısırarak ona baktı.

İlk başta tepki vermedi, sanki sözlerini sindirmesi biraz zaman almış gibiydi. Sonra yüzünün çizgileri sertleşti ve öfke vücudunu kapladı.

"Bunu bana *şimdi* mi söylüyorsun?" diye sordu, sesi aldatıcı bir şekilde sessizdi.

Kate sustu, hayal kırıklığının onu yiyip bitirdiğini hissetti. Ona bunları anlatmaktan hiç hoşlanmamasının iyi bir nedeni vardı.

"Bunu bir daha yapmayalım Vaxa," dedi sessizce. "Lütfen."

Onu duymadı. "Bunu durduracağımıza söz vermiştik. Birbirimizden bir şey saklamayacağımıza söz verdik ama yine de bu olmaya devam ediyor."

Kaşları havaya kalktı. "Bu kartı mı oynayacaksın? Gerçekten mi? O zaman *benden* sakladığın her şey hakkında konuşalım."

Dudakları birbirine yapıştı, omuz kasları gerildi.

"Lihvan'la neden gizli görüşmeler yaptığınızı konuşalım. Ya da Rixavox'la. Ay Kutlamaları sırasında seni duydum, Vaxa. Lihvan'a hazırlanmasını söylediğini duydum. Ne *için* hazırlanmanız gerekiyor? Birbirimize bir şey söylememek hakkında mı konuşmak istiyorsun? Ben seninle yüzleşene kadar bana Denemeler'den bahsetmedin. İkimiz *de aynı şeyi* yapmaktan suçluyuz, o yüzden bu konuda yalnızmışım gibi davranma."

Vaxa ellerini boynuzlarının üzerinde gezdirirken nefesinin altından Luxirian dilinde bir dizi sert söz söyleyerek küfretti.

Kate derin bir nefes aldı ve ona yaklaşarak koluna dokundu. Adam ondan uzaklaşmayınca, ses tonunu yumuşatarak devam etti, "Belki de ilişkimiz bu şekilde işliyordur, Vaxa. Birbirimize bir şey söylemiyoruz çünkü birbirimizi incitmek istemiyoruz. Ve belki de Bunun üzerinde çalışmamız biraz zaman alacak ama ben çalışıyorum. Sadece benimle ortada buluşmana ihtiyacım var."

Arkadaşı nefes aldı ve sonra derin bir nefes vererek nefesini kontrol altına almaya çalıştı. Vaxa hakkında öğrendiği bir şey varsa o da çabuk öfkelenmesine rağmen aynı hızla her zamanki akli başında haline dönebildiğiydi.

Adam omuzlarını kavrayıp avuçlarını bileklerine doğru kaydırarak parmaklarıyla bileklerini daire içine aldığı anda Kate rahatladığını hissetti.

"Affet beni," diye mırıldandı. "Haklısın, *Luxiva*."

"İlk başta sana söylemekte tereddüt ettim," diye başladı, "çünkü o piç seni yaralamıştı ve sen iyileşiyordun. O durumdayken bir şey yapmanı istemedim... ve sonra sana söylememek daha kolay oldu. I Ne kadar stresli olduğumu biliyordum ve bunu daha da arttırmak istemedim. Eninde sonunda buna ihtiyacım olacağını biliyordum. Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

Onun sözlerini dikkatle düşündü. Adamın kafasındaki çarkların nasıl döndüğünü neredeyse görebiliyordu. Sonunda, sert bir ses tonuyla, "O ağır bir şekilde cezalandırılacak. Sana söz veriyorum, *Luxiva*."

"Bu sizin kararınız. *Sen* Başbakan'sın," dedi sessizce. Onu inceledi. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın, Vaxa?"

"Öyle..." Elini havada gezdirdi, kadının tanıdığı küçümseyici bir hareketti bu. "Bunlar konsey meseleleri."

"Vaxa," diye mırıldandı başını sallayarak. Adam anlamamıştı. "Burada bir köprü kurmaya çalışıyorum. Ama bana yardım etmen gerekiyor. Yoksa bu bizim için çok büyük bir soruna dönüşecek."

Kalbi göğsünde çarpıyordu ama adam hemen cevap vermeyince bir korku dalgası hissetti bile.

Lütfen, Vaxa... lütfen, diye düşündü, sessizce onu yanına çağırarak.

Tam konuşmak için ağzını açtığı anda, oturma odasının kolonundaki gümüş ped cıvıldayarak canlandı. Kate sıçradı ve Vaxa hemen oraya doğru yürüdü. Bir görüntülü arama belirdi ve ekranda Cruxan'ın yüzünü tanıdı.

Cruxan hemen Luxirian diline döndü ve kelimeler ağzından uçup gitti. Kötü haber olmalı çünkü Vaxa sertçe sordu, "*Rebax?*" Luxirian dilinde *ne*.

Cruxan konuştu ve kısa bir süre sonra Vaxa başını sallayarak kısa bir cümleyle görüşmeyi sonlandırdı. Yüzünü ona döndüğünde Kate, "Ne oldu?" diye sordu.

Kadının yanaklarını avuçlarının arasına aldı ve dudaklarına yavaş bir öpücük kondurdu. "*Luxiva,*" diye mırıldandı, sesi düzensizdi. "Sana her şeyi anlatacağım... sadece şu anda değil. Bir şeyle ilgilenmem gerekiyor."

Adamın göğsüne baktı.

"*Luxiva,* lütfen bana güven," diye yalvardı. "Geri döndüğümde konuşacağız." "Sana inanıyorum," diye fısıldadı onun gözlerine bakarak.

"Dikkatli ol,"

Neye doğru yürüdüğünü bilmeseydi de, dedi. Ama bir şey ona bunun iyi olmadığını söylüyordu.

"Şu anda dikkatli olması gereken kişi Lihvan," diye mırıldandı.

Kaşlarını çattı, kaşları çatıldı, ama ona soru soramadan, adam çoktan evlerinin kapısından çıkmış ve hovercraft'ı çalıştırmıştı.

Kız gözünü kırpamadan gitmişti.

YEDİ

"Ne oldu?" Vaxa'an homurdandı, komuta merkezindeki konsey odasına doğru koşarken kalbi güm güm atıyordu.

Yaşlılar olmasa da Rixavox, Kirov ve Cruxan oradaydı. Telsizlerden birine doğru yürüdü ve gözlerini ekranda gezdirdi.

Vikan'dan bir mesajdı. Bir imdat çağrısı.

"Erken dönmüş olman büyük şans Vaxa'an," dedi Rixavox sessizce. "Bu daha yeni geldi."

Vaxa'an, "Bu gece geç saatlere kadar Çukur'a varmalarını beklemiyordum," dedi.

"Jetutian bölgesinden geçtiler," dedi Kirov iletişim merkezindeki yerinden. Gemilerinin koordinatlarını ayarlamaya çalışırken holograf ekranından gelen ışık cildinin mavi görünmesine neden oluyordu. "Sızma başarılı oldu ve Krevoraglar panik içinde. Urunya Federasyonu çoktan iletişime geçti ama onların onayını almadan harekete geçtiğimiz için yardım göndermeyecekler. Eylemlerimizi isyan olarak görüyorlar."

Vaxa'an homurdandı. Ne karmaşa ama. Bu tamamen onun hatasıydı.

Kirov devam etti. "Lihvan'dan aldığımız son mesaj, Çukur'da kalan dişileri kurtardıkları yönündeydi. Yedi tane olduklarını söyledi. Ama hepsi bu değil."

"Neymiş o?"

"Jetutianlar Çukur'dan dönerken onları durdurmayı başardılar. Gemiye ele geçirdiler ama bir anlaşma yaptılar," dedi Cruxan. "Onlar Lihvan teslim olur ve gemilerine binerse gemiyi ve mürettebatı bağışlayacağız."

"Ve tabii ki gitti," diye bitirdi Vaxa'an, bir elini hayal kırıklığıyla boynuzlarının üzerinde gezdirerek.

"Jetutianların onu bize karşı kullanmak istediklerini düşünüyoruz. Lihvan'ın sizin büyükelçilerinizden biri olduğunu biliyorlar," dedi Kirov.

Rixavox araya girdi, "Bir şey daha var, Vaxa'an. Vikan dişilerden birinin kayıp olduğunu bildirdi."

"Ne?"

Cruxan kollarını göğsünde kavuşturarak, "Jetutianlar onu almış olabilir," dedi. "Bilmiyoruz. Vikan'ın mesajı net değil."

Boynunun dibinden başlayıp zonklayan bir baş ağrısının başlangıcı. Daha dün gece nasıl olmuştu da *lallarix*'te *luxiva*'sıyla dinleniyordu? Sanki uzun zaman önceydi.

"Vikan şimdi nerede?"

"Kalan dişilerle birlikte Jetutian bölgesinden geçti ama hâlâ Luxiria'dan bir mil uzakta. Lihvan'dan başka bir haber alamadık. Serbest bırakılması için bizimle pazarlık yapmaya çalışacaklarını düşünüyor musunuz?"

"Evet," dedi Vaxa'an gözlerini kısarak. "Bizden yeterince şey aldılar, değil mi? Neden Lihvan'ı da almasınlar?"

Konsey odası ayıldı.

Vaxa'an bir an sessiz kaldı, her şeyi sindirmeye ve bir plan düşünmeye çalıştı. Bu, eğitimlerinin bir parçasıydı. Beklenmedik şeyler. Bunu planlamamışlardı, bu kendi açılarından bir eksiklikti.

"Lihvan'a güveniyorum," dedi sonunda, sesi alçaktı ve elçilerine bakıyordu. "Eğer dişi yanındaysa onu koruyacaktır. Onun mükemmel bir savaşçı olduğuna ve hepimizin yapması gerektiği gibi soğukkanlılığını koruyacağına inanıyorum. Luxiria'yı tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacaktır."

"Peki ya biz?" Kirov sordu. "Biz ne yapacağız?"

Bunu söylemek ona acı verse de, "Bekliyoruz," diye mırıldandı.

"Vaxa'an," diye başladı Rixavox. "Sanmıyorum-"

Vaxa'an, "Bu saldırıda acele etmemiz yüzünden bunlar oldu," dedi.

"Çukurdan çıktıklarında olası bir durdurma için plan yapmalıydık. Silahları büyük olasılıkla Jetutianlar onlara ulaştı."

"Sizce Krevoraglar Jetutianlarla aynı safta mı?" Cruxan sordu. "Saldırı bu yüzden mi gerçekleşti? Misilleme olarak mı?"

Vaxa'an bunu düşündü ama mantıklı gelmedi. "Hayır. Jetutianlar bu olayda tek başlarına hareket ettiler. Eğer Krevoraglar ile aynı safta olsalardı, kadınları talep ederlerdi. Bunun yerine sadece Lihvan'ı istediler." Bir araya geldi elçilerinin gözlerine baktı. "Jetutianlar bizden her zaman tek bir şey istediler: Kristallerimizi. Talepleri bu olacak ama fidyelerine boyun eğsek Lihvan'ın zarar görmeyeceğine, hatta bize geri döneceğine inanmak aptallık olur. Başka bir plan oluşturmalı ve en kötüsünü aklımızda tutmalıyız."

"Anlaştık," dedi Kirov İletişim Merkezi'ndeki görevinden. Cruxan da "Anlaştık" dedi.

Vaxa'an dönüp Rixavox'a baktı. Lihvan hepsinin kan kardeşi gibiydi. Rixavox'un hemen bir kurtarma görevi oluşturmak istediğini biliyordu ama bu akıllıca olmazdı. Zaten bir görevi berbat etmişlerdi. Bir başkasını batırmalarına gerek yoktu.

Rixavox her ne kadar savaşmak istese de bunu biliyordu. Sonunda savaş generali başını eğdi ve sertçe mırıldandı: "Anlaştık."

Bir Luxirian savaşçısı olarak Lihvan'ın yeteneğine ve gücüne güvenmeleri gerekiyordu. Çünkü bu Jetutian karmaşasında yollarını bulabilecek biri varsa o da Lihvan'dı.

Vaxa'an başını sallayarak onayladı. "Hadi işe koyulalım."

* * *

Altın Şehir'deki zindanlar, sadece komuta merkezindeki bir merdiven boşluğundan erişilebilen *facev*'in, yani dağın derinliklerinde yer alıyordu.

Taş basamaklardan inerken yorgunluk Vaxa'an'a ağır geldi. Sürenin büyük bölümünü bir plan yaparak geçirmişler, Jetutianların bir sonraki adımı ne yapabileceklerini, güçlü bir mesaj vermek için Lihvan'ı öldürmeye mi karar vereceklerini yoksa fidye almaya mı çalışacaklarını her açıdan incelemişlerdi.

Yakın bir saldırı durumunda protokollerini gözden geçirdiler ve ilk olarak Jetutianlara saldırma sürecini ve tartışmasını başlattılar. Luxiria uzun zamandır Jetutianlarla savaş halindeydi ama saldırıya geçme sırası Luxiria'daydı.

Her ne kadar Vaxa'an yarın sabah erken saatlerde kaçınılmaz olarak daha fazla tartışma ve planlama yapmadan önce *luxiva*'sına dönüp dinlenmekten başka bir şey istemese de, önce yapması gereken bir şey vardı.

Zindanlar her zaman çoğunlukla boş kalmıştı, bu da Altın Şehir'in gurur duyduğu bir şeydi. Luxiria'da suç oranı düşüktü ancak zindanlar bir gereklilikti, özellikle de ayaklanmaların kanlı ve şiddetli bir hal aldığı tarihlerinin karanlık anlarında.

Bunlar çoğunlukla geçici tutma hücreleriydi. Kendini zindanlarda bulan her Luxirialı kaderini bilirdi. Luxiria çok az suça müsamaha gösterirdi.

ve resmi bir yargılama yapıldıktan ve sanık konsey tarafından mahkum edildikten sonra ceza neredeyse her zaman hızlı bir şekilde infaz edilirdi.

Bu Luxirian erkeğinin kaderi de farklı olmayacaktı.

Dağın derinliklerinde olmasına rağmen zindanlar aydınlıktı.

Neredeyse klinik koridorları ve güçlü cam bölmelerle ayrılmış odalarıyla laboratuvarları andırıyorlardı. Biri hariç hepsi boştu.

Duruşmalar sırasında gümüş bir hançerle canını almaya çalışan erkek, *lüksvasını* çürüttüğünü ve pazar yerinde ona insan fahişe dediğini yeni öğrendiği erkek, hücresinde kafese kapatılmış bir canavar gibi volta atıyordu.

Vaxa'an bu erkeği tanıyordu ve ona karşı her zaman temkinli olmuştu. Gözlerindeki parıltı onu her zaman tedirgin etmişti. Zindanın sert ışıkları altında bileğindeki tek bir altın kelepçe parlıyordu, bu da askeri eğitimi hiç tamamlamadığı anlamına geliyordu.

"Kan kardeşimi tanıyordun," diye mırıldandı Vaxa'an, içinde tek yapmak istediği bu onursuz erkeğin canını çıplak elleriyle almakken sesi şaşırtıcı derecede sakindi.

Rrixan camın yanında durdu. Güçlü olmasına rağmen sesi engellemiyordu, bu yüzden Vaxa'an onu net bir şekilde duydu, "Evet. Gençliğimizde bana senden çok bahsetti."

Vaxa'an'ın yüzü kesinlikle taş benzeyordu. "Onunla hâlâ görüşüyor musun?"

O sabah erken saatlerde kan kardeşinin bıraktığı izi hâlâ hatırlıyordu. Bu, uzun zamandır hissetmediği bir duyguydu. Kardeşler her zaman yakın bir bağa sahipti, aynı kanla sürekli birbirlerine bağlıydılar. Hiç erkek ya da kız kardeşi olmayan Luxirianlar bunun nasıl bir şey olduğunu asla anlayamazdı.

Vaxa'an, Jaxor'an'ın asi bir genç olduğunu iyi biliyordu. Vaxa'an'ın tam zıttıydı ve en büyüğü olduğu için, kaderinde Jaxor'an değil de Başbakan olmak olduğu için, kardeşinin bir şekilde ona içerlediğinden sık sık şüphelenirdi.

"Olsam bile neden sana söyleyeyim ki?" Rrixan yüzünü kaşlarını çatarak sorguladı.

"Çünkü celladın ben olacağım," dedi Vaxa'an, sesi eti kesecek kadar keskindi. "Ve ölümünü ya çok hızlı bir şekilde gerçekleştirebilirim ya da sana acı çektirmeyi seçebilirim, ki şu anda buna meyilliyim."

Rrixan dudaklarını birbirine bastırdı. Işığın altında solgun ve hastalıklı görünüyordu, derisinin rengi solmuştu. Pulları kuru, kasları zayıflamış ve yetersiz beslenmiş görünüyordu. Vaxa'an bu erkek için acıma hissetmedi.

"On rotasyon önce Altın Şehir'den ayrıldığından beri ondan haber almadım," dedi Rrixan sonunda tükürerek. "Sanırım bizi kara dünya için çoktan terk etti."

"O yaşıyor," dedi Vaxa'an, bunun doğruluğunu hissederek.

Rrixan kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Madem bunu biliyorsun, neden beni onun hakkında sorguluyorsun?" diye sordu.

Vaxa'an bunu kendisi de tam olarak bilmiyordu. Kardeşinin yokluğu, Terk edilmesinin acısı içini kemirmeye devam ediyordu. Yine de, eğer Jaxor'an bir sonraki dönemde Altın Şehir'e dönerse, onu kollarını açarak karşılayacak ve geçmişlerini geride bırakacaktı.

O sabah *lallarix*'in yakınında kan kardeşine yaptığı *çağrılar* cevapsız kaldığında olanları düşününce, hayatta olsa bile kardeşinin hâlâ onu görmek istemediğini anladı.

Reddedilme yeniden canını yaktı ama bunu bir kenara itti. İlgilenmesi gereken başka önemli meseleler varken, bunun üzerinde duracak fazla zamanı yoktu.

Vaxa'an doğruldu.

Vaxa'an öfkesini kontrol altında tutmaya çalışarak, "Buraya formalite icabı, Denemeler sırasındaki eylemlerinizin nedenlerini dinlemek için geldim," dedi. "Ve *lavrix'an*'ınıza karşı şiddet içeren eylemleriniz" dediğinde öfkesi patlamak üzereydi.

Rrixan dişlerini gösterdi. "O fahişe benim *Lavrix'an'ım* değil."

"Diline dikkat et," dedi Vaxa'an usulca, bardağa yaklaşarak, "kör bir bıçakla kesmeden önce."

"Verdiğin kararın adil olduğuna gerçekten inanıyorsun," dedi Rrixan, gürleyen bir kahkaha atarak. "Bizi lekeliyorsun, *Vaxa'an*. O pis kanınla ırkımızı kirletiyorsun."

Bu saygısızlık karşısında gözleri kısıldı. Bu erkek onun adını ağzına almaya cüret etmiş, dişisini onun önünde aşağılamaya cüret etmişti.

"Ve sen de ırkımızın yok olmasını tercih ediyorsun," dedi Vaxa'an, bariz olanı açıklamak zorunda kalmaktan yorulmuş ve sabırsızlanmıştı. Bu erkek, üzerine bastığı kumdan daha iyi değildi ama yine de zindanlarda durup onun yüzüne bakmak zorundaydı. "İçgüdülerim onu seçti. Ve sonra *ben* onu seçtim. Hoşunuza gitsin ya da gitmesin, benim *luxiva*'m halkımızın gerçek *lavrix'an*'ıdır ve sizi kara dünyaya göndermeden önceki son zamanlarınızda buna saygı göstereceksiniz."

"Bunu *asla* kabul etmeyeceğim. Ve büyük ırkımızın çöküşünü görmektense seve seve ölüme giderim," diye tükürdü Rrixan.

Vaxa'an bu nefret dolu erkeğe baktı ve gözlerindeki öfke ve hiddeti gördü. Daha önce, Kat ona Rrixan'ın kendisine karşı yaptıklarını anlattığında, zindanlara dalıp hiçbir şey kalmayana dek onu lime lime etmekten başka bir şey istememişti. Şimdi, öfkelenmenin tamamen bir kayıp olduğunu fark etmişti. Ona karşı kesinlikle hiçbir şey hissetmiyordu.

"Bitti," dedi Vaxa'an yumuşak bir sesle. "Ölümünün uzun ya da hızlı olmasının umurumda olmadığına karar verdim. Sana saygı duymuyorum. Canımı almaya çalışıp sonra da arkayı dönüp kaçtığın için senin bir korkak olduğunu düşünüyorum. En azından Denemeler sırasında diğer Luxirian savaşçıları eski yöntemleri, gerçek Luxirian yöntemini onurlandırdılar. Bence sen *luxiva*'ma zarar verdiğin için, kendini savunma imkânı olmayan masum bir kadına zarar verdiğin için halkımın yüz karasıdır. Kimse ölümünün yasını tutmayacak, Rrixan. Ne kadar çabuk karşılaşırsan kara dünya, daha iyi. Hızlı bir yargılama ve daha da hızlı bir ölüm bekleyin. Bunun için size söz veriyorum."

Vaxa'an arkasını döndü ve uzaklaştı.

Evrende en çok değer verdiği kişi onu beklerken, Rrixan'ın varlığında bir an daha kaybetmek istemiyordu.

* * *

Vaxa'an hovercraft'ını indirdiğinde Kat terasın çıkıntısına tünemişti ve onu sık sık burada karşılıyordu. Manzarayı seviyordu.

Aşağıdaki Luxirian konutlarından gelen yumuşak, parlayan ışık küreleri. Gümüş ve mavi yıldızlarla parıldayan gece gökyüzünü seviyordu ve Halkının rehberlik için sık sık başvurduğu eski takımyıldızların adları. Çok güzel olduklarını söyledi.

O gece de farklı değildi. Yüzü gökyüzüne dönüktü, *Ravrax'tor'un* düzlüklerinde titreşmeden önce, karaya çıkarken ona yerleşmeden önce.

Bu süre çok yorucu geçmişti ama ona yaklaşıp kollarıyla sardığında ve yumuşak kokusunu içine çektiğinde vücuduna yeniden hayat geldiğini hissetti. Bebek aralarında tekmeledi ve çocuğunun onu selamladığını biliyordu. Evindeydi, her zaman olmayı arzuladığı yerdeydi.

Kat onu kolayca okuyabiliyordu. Onu bu kadar iyi tanıması neredeyse korkutucuydu, bu yüzden dudaklarına küçük bir öpücük kondurması onu şaşırtmadı

ve sonra dedi ki, "Bana sorunun ne olduğunu söyle." O da söylediği gibi ona anlattı.

Ona Çukur'la ilgili sözlerinin içinde nasıl bir şeyler uyandırdığını, daha sonra bu işe karıştığı için nasıl utanç duyduğunu, Lihvan ve Vikan'ı tam bir savaşçı ekibiyle birlikte bir sızma görevine gönderdiğini, bunlardan birinin Denemeler'deki son rakibi olduğunu anlattı.

Ve sonra ona o aralığı, yardım çağrısını ve Vikan'dan gelen sonraki mesajları anlattı. Lihvan'ın Jetutianlar tarafından nasıl esir alındığını ve Luxiria'ya doğru yola çıkan insan dişileri hakkında.

Kat sabırla ve sessizce dinledi, içinden dökülen, görünüşe göre duramayan kelimeleri yargılamadan veya kesintiye uğratmadan duydu.

Sözlerini bitirdiğinde mırıldandı: "Hepsinin suçlusu benim, *luxiva*. Onları göndererek Lihvan'ın, Vikan'ın ve savaşçıların hayatını tehlikeye attım. Onlar için endişeleniyorum."

Kat'in gözleri yumuşadı ve yüzünün yanlarını kavrayarak sadece ona odaklanmasını sağladı. "Onlar da buna inandılar, Vaxa. Doğru şeyi yaptıklarına inanıyorlardı."

"Uranya Federasyonu bize yardım etmeyi reddettiğine göre, korkarım ki savaş memnuniyetle karşıladım."

"Savaş zaten buradaymış," dedi başını sallayarak. "Jetutianlarla uzun yıllardır savaş halindeydiniz. Bu sadece başka bir karşılaşma, savaşacağınız ve başarılı çıkacağınız bir karşılaşma. Lihvan'a güveniyorsun, değil mi?"

Vaxa'an başını salladı. "Anlıyorum."

"O zaman iyi olacak. Dediğiniz gibi, şu anda yapabileceğiniz pek bir şey yok. Jetutianların bir sonraki hamlelerini yapmalarını bekleyecek ve sonra karşı hamle yapacaksınız."

"Peki ya kaçırdıkları söylenen kadın? Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Kat, gözlerini ona dikerek. Dışarısı karanlıktı

Terastaydı ama ay onu net bir şekilde görmesine yetecek kadar aydınlıktı. Onun yanağını okşadı. "Ama ikisinin de iyi olacağına güvenmelisin. Bunların *hepsi* senin suçunmuş gibi hissetme Vaxa. Öyle değil. Sen onlara açıkladıktan sonra tüm elçilerin bunu seçti, değil mi? Onlar da sizin gibi kendi seçimlerini yaptılar."

"Başbakan olarak," dedi, kendi efendisinin ona söylediği sözleri hatırlayarak, "komutam altında yapılan her eylem benim sorumluluğumdur."

Kat onu dikkatle izledi ve sonra şöyle dedi: "O halde bu sizi iyi bir lider yapıyor. Daha düşük bir lider bu konuda ellerini yıkar ve suçu başka bir yere atardı. Arkadaşlarını ve halkını çok önemsiyorsun. Doğru olanı yapıyorsun, Vaxa."

Vaxa'an gürleyen bir iç geçirdi. Şu anda ihtiyacı olan şey, kaplıcalarında uzun bir süre yüzmek ve sabah yeni bir başlangıç yapmadan önce zihnini tazelemeye çalışmaktı. Taze bir zihin daha fazla olasılık görebilirdi, daha fazla atılacak adımlar.

Ama *luxiva* haklıydı. Elbette haklıydı. Tüm sorumluluğu üstlenip bunun kendisini batırmasına, suçluluk duygusuyla ağırlaşmasına izin vermesinin ona hiçbir faydası olmazdı. Luxiria'daki en iyi beyinlerden bazılarına sahip çok yetenekli ve çok güçlü elçileri vardı.

Bunu atlatacaklardı. Lihvan'a ve bu kadına yardım etmenin bir yolunu bulacaklardı. Başaracaklardı. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Neden beni hep daha iyi hissettiriyorsun?" diye sordu, eğilip arkadaşını öperek.

"Çünkü bu senin eşin olarak iş tanımının bir parçasıydı," diye alay etti, ancak 'iş tanımının' ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Daha önce aramızda geçenler için özür dilerim, *Luxiva*," diye mırıldandı saçlarını okşayarak. "İkimizin de suçlu olduğu bir konuda seni suçlamak istememiştim. Düşünemedim. Benim hatamdı."

"Seni affediyorum," dedi ve sonra mahcup bir şekilde gülümsedi. "Sanırım bu gelecekte ikimizin de üzerinde çalışması gereken bir şey."

"Yapacağımıza inancım tam" dedi.

"Ben de," diye fısıldadı yüzünde küçük bir gülümsemeyle. "İlişkimiz hakkında hâlâ öğrenecek çok şey var ama buradan başka olmak istediğim bir yer yok. Seninle birlikte. Bu çılgın, sıcak gezegende. Ve çocuğuna hamileyken."

"*Luxiva*..." Vaxa'an güldü. "*Kader*, beni sana getirdiği için kime teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

"Beni Dünya'dan kaçırın o çirkin, kertenkele uzaylılarla başlayabilirsiniz," diye şaka yaptı.

Ravrax'tor'dan ılık bir meltem eserken Vaxa'an alnını onunkine yasladı. Kader onu bu armağanla kutsamıştı ve yaşadığı sürece ona değer verecekti.

Kan bağını ona açtı, duygularının derinliğini, ona olan sevgisinin derinliğini hissetmesine izin verdi ve kızın nefesi kesildi, o da bunu bir öpücükle yuttu.

Daha sonra Kate, "Bu sadece başlangıç, değil mi?" diye fısıldadı.

"*Tev*, kadın. Öyle."

Çocukları aralarında anlaşarak tekme attı.

OceanofPDF.com

EPİLOG

İki ay döngüsü sonra.

"Senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum!" Kat avazı çıktığı kadar bağırdı, sesi ağaçların arasında yankılandı.

"*Luxiva*," dedi Vaxa'an sessizce, alnında boncuk boncuk terler belirirken, bacaklarının arasında diz çökerken. "İkınmalısın."

Privanax uzaktan gözlemliyordu ama Vaxa'an, Kat'in ekranlarına bağlı olduğunu düşünerek fazla endişelenmedi. Doktor onun gelişimini izleyebilir ve bir şeylerin yanlış gittiğini düşünürse müdahale edebilirdi. Ancak Luxirian doğumları çoğunlukla anne ve efendi arasında gerçekleşir ve özel meseleler olma eğilimindedir. Privanax'ın varlığı güvenlik içindi, çünkü çocuk hem insan hem de Luxirian olacaktı ve hiçbiri ne bekleyeceğini tam olarak bilmiyordu.

Vaxa'an'ı endişelendiren şey Altın Şehir'den ne kadar uzakta olduklarıydı. Vaxa'an doğumların *Ravrax'tor* gibi kutsal yerlerde gerçekleşmesinin bir Luxirian geleneği olduğundan bahsetmişti, böylece Kaderler çocuğu kutsayabilir ve onu güçle besleyebilirdi. Kat bu fikri beğenmiş ve çocuğu *lallarix*'te doğurmayı gündeme getirmişti. Vaxa'an ilk başta buna karşı çıkmıştı, her ne kadar kendi geleneklerine bağlı kalmak istese de

İnsanların ve çocuğun kendi ebeveynleri için çok şey ifade eden bir yerde olması bir yana, *luxiva'sının* sağlığı ve güvenliği her şeyden önce gelirdi.

Her zamanki gibi Kat bu konuda inatçı davranmış ve sonunda uzlaşmaya varmışlardı. Çocuğu *lallarix*'te -suda doğum- doğuracaklardı ama Privanax hiçbir şeyin ters gitmediğinden emin olmak için yanlarında olacaktı.

Yine de laboratuarlardan uzakta olmaları onu rahatsız ediyordu, özellikle de eşi saatlerdir doğum sancısı çektiği ve bariz bir acı içinde olduğu için. Privanax ona çocuğun ortalama insan yavrularından çok daha büyük olduğunu söylemişti, bu da Vaxa'an'ı daha da endişelendiriyordu.

"İyi gidiyorsun dişi," diye mırıldandı Vaxa'an, dudaklarını onun nemli teninde gezdirmek için eğildi. Kız solgundu, inliyordu ve sırtı

kasılmalar onu vurdukça birkaç dakikada bir eğiliyordu. Onun acı çektiğini görmekten nefret ederek homurdandı. Acısız bir doğum yapabilmesi için her bir parçasını onun için alabilmeyi diledi.

"Vaxa," diye soludu, çığlık atmaktan sesi kısılmıştı. Bir andan diğerine, ya kendisini hamile bıraktığı için Vaxa'ya küfrediyor ya da ondan güç istiyordu. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum."

"Tabii ki yapabilirsin," dedi. *Lallarix*'in en sığ havuzundaydılar. Berrak su eşinin yuvarlak karnını örtüyordu. "Sen benim eşimsin, sen halkımızın *Lavrix*'an'ısın. Güçlüsün ve bunu *başaracaksın*."

Elleri kadının iç bacaklarını okşadı ve bacaklarının arasını kontrol etti, oğlunun başının en üst kısmını gördü, bir tutam siyah saç ve siyah boynuzlarının başlangıcı. Bu manzara boğazının düğümlemesine neden oldu. "Boynuzları var, *luxiva*," dedi ona.

"Onları görebiliyorum."

Gözyaşları gözlerinin kenarlarından süzülerek gümüş havuzların sularına düştü. "Öyle mi?"

"*Tev*," dedi. Ekranlarını izleyen *Privanax*'a kısa bir bakış attıktan sonra kalçalarını daha geniş bir şekilde açtı. "Gel, *luxiva*. İtin ki onu görebilelim, böylece onu kollarınıza alabilesiniz."

Bir kasılma daha geldi ve kadın çığlık atarak gözlerini kapadı. Vaxa'an homurdandı, onu yumuşak bir şekilde okşarken bile, onu görmeye çalışıyordu.

Başka bir yöntem denedi. Kadının kulağına yaklaşarak, "Kadın, ya şimdi ıkınırsın ya da seni tekrar hovercraft'a bindirip laboratuvara geri götürürüm. *Privanax*'ın çocuğumuzu doğurmana yardım etmesini gerçekten istiyor musun?"

"Hayır," diye inledi nefes nefese. Ama Vaxa'an onun gözlerinde çok sevdiği ateşi gördüğünde neredeyse gülümsedi.

"O zaman dediğimi yap."

"Tamam," diye tersledi dişlerini sıkarak.

Çığlıkları ve iniltileri ormanı dönüymüş gibi görünen bir süre boyunca doldurdu.

Lallarix'i çevreleyen *ağaçlar* bile sessizdi, sanki gıcırdayan nefeslerini tutuyorlardı, eşini rahatsız etmek ya da çocukları yavaşça dünyaya gelirken konsantrasyonunu bozmak istemiyorlardı.

Ve sonunda, çığlıkları kesildi, yerini oğullarının yüksek sesli, yankılanan çığlıkları aldı.

Vaxa'an oğlunun tenini nazikçe yıkarken Kader'e sessiz bir dua göndererek onlara teşekkür etti ve göğsünde imkânsız bir sevginin kabardığını hissetti. Sonra da onu eşine sunma onuruna erişti.

Kat ağlıyordu, saatler süren eforun ardından göğsü kabarmıştı. Onu nazikçe çıplak göğüslerine yasladı ve hıçkırarak, "O çok güzel. O çok güzel, Vaxa."

Ve öyleydi.

Oğulları çoğunlukla Luxirian'a benziyordu, ancak yüz hatları eşinin yüzünün yumuşatılmış açılarını taşıyordu ve gözleri annesininkini andırıyordu. Koyu renk saçları ve ilerleyen zamanlarda güçlenecek olan tomurcuklanan boynuzları vardı. Teni *lallarix*'in gümüş rengini yansıtıyor, pulları ışıhta parlıyordu.

Privanax sessizce hovercraft'a geri çekilmiş ve yeni ebeveynlere çocuklarıyla bağ kurmaları için zaman tanımıştı. Vaxa her ikisini de kucakladı, eşinin arkasına geçti, böylece sırtını göğsüne yaslayabildi, bu son birkaç ay boyunca yaşadıkları her şeyin Jetutianlar ve riskli hamilelik dönemlerinde bu çok önemliydi. Şimdi, Vaxa'an güçlü bir şekilde büyüyecek ve bir süre sonra güzel Luxiria'larına hükmedecek, halklarına refah, barış ve koruma getirecek bir erkeğin efendisiydi.

Eşi ona mırıldanırken o da oğlunun yüzünü okşadı. Tekrar Vaxa'an'a baktığında gözleri yaşlarla parıladı ve yumuşak bir öpücük için öne eğildi.

Dudaklarına karşı, sağlıklı oğullarının çığlıkları ormanı doldururken, "Sadece başlangıç" diye mırıldandı.

Luxiria'nın Savaşçıları serisi...

Lihvan!

2017 İlkbahar Sonu

**(Kitabın çıkışından haberdar olmak için sayfayı
çevirin ve haber bültenime kaydolun!)**

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta Listesine kaydolmak için nedenler:

- 1. Özel bonus bölümler/içerik**
- 2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar**
- 3. Özel hediye kartı çekilişleri**
- 4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz**
- 5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)**

**Zoey Draven'in Postaları için
Kaydolun
Liste burada!**

OceanofPDF.com

Sevgili harika okuyucu,

**Teşekkür ederim, *Uzaylı'nın Eşi'ni*
okuduğunuz için teşekkür ederim!**

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar sizin gibi diğer okuyucuların yeni kitaplar ve yazarlar bulmasına yardımcı oluyor... ve Kate ve Vaxa'an'ın hikayesinin sonucu hakkında ne düşündüğünüzü ve bir sonraki hikayenin hangi Luxirian savaşçısına ait olmasını istediğinizi duymak isterim :)

[Yorum bırakmak isterseniz lütfen buraya tıklayın!](#)

Çok minnettarım!

Çok Sevgiler, Zoey

OceanofPDF.com

ZOEY HAKKINDA

Zoey Draven seksi, doyumsuz, alfa uzaylıları seviyor ve onlar hakkında yazmayı daha da çok seviyor. *Uzaylı'nın Ödülü* onun ilk SFR romanıdır. Ayrıca Emilia Winters takma adıyla buharlı çağdaş romantizm yazıyor (www.EmiliaWinters.com).

Zoey'i Facebook'ta beğenin: <http://www.facebook.com/zoeydraven>

Zoey'e e-posta gönderin: zoeydraven@gmail.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.